

MASON

NEZVANIČNI GLASNIK BALKANSKIH SLOBODNIH ZIDARA * JESEN 6015. * BROJ 7.

MASON

NEZVANIČNI GLASNIK BALKANSKIH SLOBODNIH ZIDARA * JESEN 6015. * BROJ 7.

SADRŽAJ:

ŽENE, HRAM I TRADICIJA-DEO DRUGI
JEVANĐELJE PO JOVANU „FABULA CHRISTI“
KNJIGA JOVANOVOG OTKROVENJA
JOVAN U MASONSKIM LEGENDAMA
SV.APOSTOL ANDREJA PRVOZVANI
RAZMIŠLJANJE O KAZNENOM ZNAKU
ŠTO JE SLOBODNO ZIDARSTVO (ZA MENE)...
RAZMIŠLJANJE O 24-INČNOM MJERILU (I MALO ŠIRE)
KNJIGA SVETOG ZAKONA
STAZA EGIPATSKE GNOZE
VELIKA HIRAMOVA LEGENDA
LEKCIJA O 12.STEPENU – VELIKI MAJSTOR ARHITEKTA
POUKA O 25.STEPENU – VITEZ MEDENE ZMIJE
25.STEPEN – VITEZ MEDNE ZMIJE
LEKCIJA O SMARAGDNOJ TABLI
DELFIN DAVID AMRUS
PROJEKCIJE VELIKOG IMENA KA STEPENIMA D.I.O.M.M.

Broj 7. / Privatno elektronsko izdanje.
Svi tekstovi su © vlasništvo autora.
Jesenji Ekvinocij / 2015.e.v.

Slobodno zidarstvo koristi mnoštvo simbola za prenos svojih znanja. Zapravo simboli nisu samo geometrijska tela ili figure, već je sam simbolizam prevashodno zasnovan na bazičnim alatima i sadržajima graditeljstva. Alati, oruđa, materijali, delovi kuća i zgrada, sve ima svoj simboličan i "skriveni" smisao koji ima preneseno značenje... čak i kada "pada kiša" to ima neko značenje za Masone. To što je u masonskim hramovima pod popločan crnim i belim poljima, što postoje dva ili tri stuba, položaj i razmeštaj nameštaja u loži, raspored svetala i prozora, oznake na plafonu, iz svega Masoni uče. Šta uče? To već ima široki dijapazon razmatranja, u prvom momentu prilikom same inicijacije u neki stepen, bivaju prenešena izvesna osnovna tumačenja o svakom alatu, kretanju, da bi potom postalo jasno da svako za sebe treba da shvati da su ti alati i sadržaji svega što se nalazi u Hramu u stvari sadržaji vlastitog Bića, jer - Hram i Loža jesu Čovek. Tada se svako od nas suočava sa izazovom da razmišlja o tome, šta pet glavnih "Oficira" ("Časnika") predstavljaju u Čoveku... recimo Starešina je Inteligencija i Volja, Sekretar je pamćenje, Besednik je shvatanje i tumačenje, Prvi i Drugi nadzornik su delatne sposobnosti itd. Time čovek postaje svesniji sebe... jer svakom "oficiru" je dodeljen i "alat" kojim se On/a koristi. Uglomer, libela, šestar, visak, čekić... sve je to u Čoveku... muškarcu i ženi, bez razlike. Kako se novoprimitljeni Mason upućuje osnovna stvar koja je saopštena jeste: "Spoznaj Sebe".... i tako Čovek kreće na svoj Put Samospoznaje.

Put samospoznaje se odvija unutar Hrama, a to znači da je to spoznavanje vlastitih osobenosti. Kakva je moja priroda? Šta me sačinjava? Kako to utiče na mene? Kako ja vladam svojom prirodom? Šta me određuje? Kako doživljavam sebe introspekcijom? Kako me vide drugi? Šta mi je privlačno, a šta odbojno? Koje su moje težnje? Koje su moje vodilje, ideje, namere? Kakav je moj Život? Koji je smisao mog Života? ... i na svako pitanje odgovor se može razmatrati u kontekstu nekog simbola, alata ili sadržaja u Hramu.

Do duše za neke to ništa posebno i nije bitno jer su došli u društvo dobrih ljudi, na dobrom glasu (na "položaju", sa dobranim imetkom i sl.), a samim tim analiza nije neophodna te naše društvanje ("klub") može još jednom da napravi slavije povodom toga.

Elem,... idući Putem samospoznaje, hoda se po čuvenom "šahovskom" polju crnih i belih kvadrata. Svako za sebe razmatra šta to znači... kada hodamo,... nekada definitivno stajemo na bela, a nekada i na crna polja. Šta to znači? Tumačenja su razna. Neki kažu da je sve što je "belo" zapravo dobro, svetlo, pozitivno, a sve što je "crno" loše, zlo, izopačeno, kvarno i pogrešno. Neki to poimaju kao aktivno i pasivno, kao dobra ili loša dela ili emocije, i za čudo nekada može da se korakne i nagazi ta čudesna linija koja spaja crno i belo polje na podu Masonskog hrama. Šta to znači? Da li su neka dela ujedno i dobra i

loša... zapravo to je kao lek, nekima on deluje u cilju ozdravljenja, a nekima je poput otrova. Neka naša dela izgledaju "dobra", ali za koga... upravo ta dela nekima ne donose dobro. Šta je ispravno? U stvari, koje je ispravno "tumačenje" simbola? To je teško i praktično nemoguće odrediti, jer ljudi su koliko univerzalno sadržajem slični ili identični, toliko su i različiti u mnoštvu svojih individualnosti.

Šta je ispravno, ujedno podseća na to šta je "regularno"? Odrednice postavljaju ljudi, spram svojih shvatanja i razumevanja sebe i ovog sveta, spram moralnih, društvenih, intelektualnih, osećajnih i drugih normi i modela koje su usvojili da smatraju - ispravnim. A u tome opet vidimo da ako neko svoju društvenu zajednicu smatra "belom", ona polja oko njega su, gle, "crna". Ako neko pojmi da su njegovi životni stavovi ispravni, oko njega su - "crni", ovo je čudno oslikano u ljudskoj prirodi, a prosto je fatalno kako ljudi zaista deluju i ponašaju se na ovaj način. Razmotrimo potom da "bela" polja mogu predstavljati sve ono šta želimo dobro sebi i drugima, dok "crna" polja predstavljaju strahove i sve ono šta ne želimo nikome. Jedno je zadovoljenje sreće, zdravlja, svih užitaka, vodeći do specifičnog zadovoljstva, koje su stari Grci nazivali "Eros", dok strahovi od bolesti, smrti, nemaštine i nedaća imaju svoju odrednicu nazivanu "Tanatos". Ljudi se generalno ponašaju shodno sa ova dva principa. Eros je želja za sticanjem bogatstva, imanja, zdravlja, raznolikih zadovoljstava, a sve što stoji na putu tim ostvarenjima jesu strahovi... Tanatos, kao strah od smrti, kojem vode bolest, starost, nemaština, nesreće. Ova dva principa se stalno prepliću. Ljudi teže Erosu, jer stalno žele da "pobegnu" od Tanatosa. Hodati samo po "belim" poljima u životu iziskuje veliku veštinu, znanje, sposobnosti i koncentraciju. No, da li je to moguće... bolest je uvek prisutna oko nas, manje ili više poštasti nas stalno snalaze, od kijavice do ozbiljnijih boljki,... a ozbiljnije nas stavljaju na korak bliže Smrti... od koje se ljudi plaše i strepe. Nemaština (proistekla iz raznih okolnosti unutrašnjih i spoljašnjih životnih okolnosti) smanjuje mogućnost održavanja zdravog životnog standarda... i eto nas na korak od bolesti, propadanja... i bliže smrti. Nezanjanje, koje je proisteklo iz ličnih odabira i spoljnih uticaja (kao i za sve ostalo) prouzrokuje da se ne može ostvariti sticanje velikog imanja, bogatstva, te opet vodi ka siromaštvu-bolesti-smrti... i tako u krug... a ljudi silno žele Zadovoljstvo i Sreću... pa makar kroz Lutriju, Bingo i slične "mamipare" kroz koje tuđ strah tj. Tanatos, želimo da okrenemo da bude naš "Eros".

I tako... učeći iz posebnih okolnosti masonskog života možemo da pojmimo da je izvesno da se krećemo ka Večnom Istoku. Takva je priroda stvari, a da su sadržaji našeg Bića zanimljivi za razmatranje i da imamo mogućnosti da se ka tom Istoku krećemo dostojanstvenim koracima, uz poštovanje, toleranciju i razumevanje, da i drugi ljudi ovim svetom hodaju, kao i mi, tim crnim i belim poljima.

ŽENE, HRAM I TRADICIJA-DEO DRUGI

U prošlom broju „Masona“ napisao sam jedan kratak članak koji je bio plod diskusije, od nekoliko dana, sa jednim bratom iz druge objedijencije. Da sada ne ponavljam o čemu se radi-zamolću ljubazno nove čitaoce da potraže isti taj naslov u proteklom broju našeg malog magazina, pa da ga iščitaju, i onda se prepuste ovom ovde nastavku, ukoliko drže do hronološkog reda stvari.

Mislio sam, ono prošlog puta, da sam uglavnom obuhvatio barem skicu glavnih ideja o kojima smo nas dvojica razmišljali u prijatnim časovima tokom kojih smo se prepuštali konverzaciji na različite slobodnozidarske i razgove teme. To je tačno ako sam želeo da prikažem tok naših razgovora, ali oni su dobili neočekivanu razradu, samo nekoliko dana posle objavljivanja, ko zna kakvim zakučastim putevima, sreće ili sudbine, teško je reći određeno.

Dakle... sedeo sam jedne večeri u prisustvu Sestara i Braće iz nekoliko različitih objedijencija i tu su se vodili opuštene razgovori posle uspešno obavljenog rada. Sedeo sam i uživao, pomalo još pod utiscima, svežim i inspirativnim, a onda sam uhvatio sebe kako sa sve većom pažnjom slušam Sestre do mene, koje su nešto diskutovale o omiljenoj masonskoj temi-medjusobnom prepoznavanju Loža na međunarodnom planu, regularnosti, priznavanju, ko je ko u ovom svetu, i sve tome slično. Jedna od njih, vrlo uzbudjena i ubedjena u ono što govori, tumačila je kako je neobično bitno da pri ovakvim vrstama kontakata oprez nikad nije suvišan i na odmet, jer je pitanje osobito važno, a moguće klizavo pa tome onda sleduje teško uhvatljiv odgovor, i da neodgovorni kontakti sa Ložama koje nisu regularne, priznate, propisne, i slično, može da povuče teške posledice i po onoga pojedinca koji je bio neoprezan a previše otvoren, i po Ložu u kojoj se on nalazi. „Jer“ govorila je ona „ako se tako upleteš u nešto što je nezakonito, onda za čas može da nam se povuče priznanje koje je tako teško stečeno, i za čas se nadješ pod vedrim nebom...“ i sad, ono što je meni bilo jako važno, kaže „... jer mi tu uopšte nismo nešto naročito bitni, kao pojedinci. Ono što je važno, jeste Red koji treba da opstane. On je tu bio pre nas, i ostaće posle nas.. mi tu nismo bitni, mi smo samo mali delovi jednog velikog organizma u kome smo privremeno, lako zamenljivi, neprimetni... Red je ono što traje, mi smo kratkog veka...“ i još ponešto posle ovoga, ali ovo je bilo onako krucijalno, barem meni.

Ne bih sada da ulazim u složenu i mnogima omiljenu temu regularnosti, validnosti, zakonitosti rada Loža i objedijencija-mada nije isključeno da i ona dobije svoj neočekivani nastavak tokom nekog od narednih dana. Ono što mi je zaparalo uho bilo je tako fatalističko svodjenje nas pojedinaca na, kako bih rekao, male, različite, bezimene i bezprezime delove jedne-meni, na taj način, isto tako bezimene i bezprezimevanvremenske mašine kojoj smo pripali pukom srećom i nikada dovoljni izraženom zahvalnošću. Bilo je, kao što sam gore pomenuo, lepo i opušteno veče, pa nisam mogao da se upuštam u ozbiljnu priču, nisam nekako ni želeo, a i Sestre su brzo skakale sa teme na temu, tako da su i one za trenutak i misaono i osećajno bile već na nekom drugom terenu. Ove rečenice, međutim, nikako mi nisu izbijale iz glave i njima sam se bavio i sam, a naravno i sa mojim Bratom, omiljenim sagovornikom-

mada iz jedne druge objedijencije, nas dvojica se nekako uvek nadjemo negde na sredini.

Moj ulazak u slobodnozidarsku Ložu u velikoj meri bio je određen idejom da su zidari kojima ću pristupiti Slobodni. Ako su slobodni, rezonovao sam, onda to znači da su to ljudi koji imaju svoje mesto pod suncem kao potpune individue, sa svim pravima, slobodama, i obavezama koje iz takvog položaja i stava mogu da proisteknu. Biti deo jedne priče koja se naziva slobodnom podrazumevalo mi je da ona garantuje najviše vrline samim svojim postojanjem, i da je to uopšte neupitna činjenica. Da ću u takvoj sredini biti priman i uvažavan kao osoba sa imenom i prezimenom, i da će se o meni kao takvom voditi računa, isto mi je bilo jasno očekivanje i od njega nisam odstupio nikada. Imao sam, naravno, sreću da se i nadjem u takvoj sredini, a toplo se nadam da će jednog dana ono što sam radio sa Sestrama i Braćom biti korak koji je ostavio takvu sredinu u nasledje onima koji dolaze u sledećim danima.

Nisam očekivao, iskreno rečeno, da postoje i vidjenja kako je Red-masonski Red- sam po sebi institucija koja stoji nekako iznad pojedinaca koji je čine, da je nekakav nad-organizam kome treba da se podredimo zato što se to tako smatra, traži, i očekuje. Dolazim iz liberalne opcije, kao što se već da zaključiti, i ovakvo vidjenje u samoj srži meni deluje kao veoma konzervativno, najblaže rečeno. Ono je veoma neočekivano, i što je još neočekivanije, došlo je od Sestara.

Sa strane žena.

Zašto me je to tako iznenadilo? Moj rezon je bio da su Sestre postale deo Masonstva posle jednog perioda razvitka našeg plemenitog Reda i borbe povodom njihovog iniciranja unutar istog, posle događaja koji su bili izraz ogorčenog protivljenja čitave jedne konzervativne struje unutar Slobodnog Zidarstva, koja i danas o ovome ima negativno mišljenje. Nekako sam očekivao, stoga, da će prisustvo Sestara u Ložama garantovati njihovu-ložinsku- slobodoumnost i liberalnost, bilo da je reč o ženskim ili mešovitim Objedijencijama.

Na moje veliko zaprepašćenje, posle ove večeri, shvatio sam da i Sestre mogu da budu konzervativne, isto kao i muškarci u Ložama i Objedijencijama koje ih isključuju same po sebi.

Da se vratim na protekli članak-pisao sam o razgovorima sa Bratom iz jedne druge objedijencije, tokom kojih smo razmišljali o tome kako je uvođenje žena u masonstvo bilo korak napred, liberalizacija, otvaranje, napredak tokom vremena, dakle, evolutivni pomak koji svedoči o razvoju stvari. Mi smo to postavili kao jednu široku priču, potpuno zanemarujući jednostavnu činjenicu, da liberalni ili konzervativni nisu polovi ljudskog roda, nego isključivo i samo pojedinci, žene ili muškarci.

Žene ili muškarci mogu biti konzervativni.
Žene ili muškarci mogu biti liberalni.

To je ono što bih, kao suštinsku stvar, morao da dodam protekom nastavku.

Jednostavna činjenica da su žene postale neodvojivi deo Masonerije je ogroman evolutivni korak napred. Ona je označila kvalitativno novi korak u razvoju zanata, i sreća je da je to tako bilo, jeste, i da traje.

To, izgleda, međutim, ne znači da je loža, ženska ili mešovita, sama po sebi lišena konzervativnih stavova zato što je konstituisana kao takva. Sam materijal kojim je gradnja postavljena, i koji čini njenu osnovu, tek je začetak složenog toka okolnosti koji se nepredvidljivo zapliću u budućnosti.

Svako mora da se razvija najpre na ličnom planu, da bi mogao da nosi teret slobode na svojim plećima. Od slobode se, kao što je neko lepo pisao, može i bežati. Sloboda, kao što je pisao još i neko drugi, nije nikome data-samo je zadata, pa se mora osvajati stalno i iznova.

Sloboda kojoj težim podrazumeva da ona bude potpuna i neuslovljena. Ne mogu dozvoliti da budem bezimeni deo neke celovitosti, bezimeni deo bilo koje celovitosti, osobito ako ona nosi slobodu već u svome nazivu. To nije stav koji bismo nazvali egoizmom-to je ostvarenje imanetnog stanja koje je u svakom pojedincu, po mom vidjenju stvari.

Da ne odlutam opet levo ili desno od onoga što sam namislio da kažem-šireći ovu ideju o slobodi ka jednom opštijem planu, vidim da je borba za ovu vrlinu stalna. Jedna slobodnozidarska Loža može sebe nazivati liberalnom, ali takva može istinski biti samo ako u potpunosti poštuje individualnost svakog ko je u njoj bez obzira na stepen i kvalitet. Naravno, mesto svakog ponaosob je regulisano Obredom, pa se prava i obaveze Učenika i Majstora razlikuju, ali to ne isključuje potpuno i bespogovorno poštovanje svakog Učenika kao ljudskog bića. Ni Učenik ni Majstor ne mogu biti posmatrani kao delići nekakvog metaorganizma. Svako je dragocen bezuslovno. Odlazak svake Sestre ili Brata iz Lože je nenadoknadv gubitak. Svi smo mi deo neprekidnog lanca koji se proteže kroz sva vremena, i svaka prekinuta karika u tom lancu ne može se iznova autentično skovati i veštački postaviti na predjašnje mesto.

Po mome mišljenju, ako je neko baš i kontaktirao nekoga iz neke nepriznate, ili tome slično, objedijencije, ili učinio neki sličan „prekršaj“, ne znači da treba skočiti svom silom i kazniti ga ili je, pa još i za primer drugima. Istinski autoritet se pokazuje i dokazuje, mislim, potpuno drugačije.

Da ne pominjemo ono , o kamenu kojeg su zidari odbacili, a koji je postao kamen od ugla. Hoćemo li da kaznimo-odbacimo nekoga od nas zato što je nešto „pogrešio“? Odbijamo, odbacujemo neku Ložu samo zato što je dobila Svetlo, a time i dokumente, od neke Velike Lože sa kojima nemamo prepoznavanje u formalnom smislu? Da nećemo na taj način da previdimo dragoceni ugaoni kamen?

Ne mislim, da prodjem na drugu stranu, da pozovem na potpuno odbacivanje smislenih činova prepoznavanja, bratimljenja, povezivanja

Loža... samo da razmotrim mogućnost da postoji i još neki drugi oblik zajedničkog života i osim toga. Možda malo manje formalan, ali ne manje suštinski.

Možda je to kao ideja previše, kako bih rekao, čak i revolucionarno.

Ali ja dolazim iz liberalne opcije, pa volim da razmislim i raznim mogućnostima.

Uostalom, promene se dešavaju stalno i svuda. Te promene možemo da negiramo, možemo da ih sledimo, a možemo biti i oni koji te promene iniciraju i vode.

Uvek sam zamišljao da jedan Red, koji ima Slobodu u samom svom naslovu, treba upravo da bude inicijator promena. One ponekad podrazumevaju i radikalne sukobe sa tradicijom, ali istorija čovečanstva protiv toga ne govori ništa, suštinski.

E sad, kada sam ove ideje ispisao i kada ih je pročitao ovaj moj mili Brat iz druge objedijencije, pita me, a šta si hteo ustvari da kažeš? Da je evolucija spora, pa da povremeno moramo da budemo revolucionarni, kako bismo sustigli ovaj zahuktali tempo sveta?

To je sad pitanje na koje ne mogu da dam odgovor u ovom trenutku. Ako eliminišemo smrknute teoretičare zavere koji su obično slabo upućeni u fakte, ili bar mnogo slabije nego što sebi vole da predstave, masonstvo i revolucije nisu baš previše srodni pojmovi. Evolucija je ono što je bliže teoriji i praksi Reda, ako je pobliže osmotirmo i pogledamo u same reči.

Ono što sam hteo da kažem, bar u jednom delu, je da u toj evoluciji moramo biti svesni deo, a to znači da imamo prostorne i vremenske koordinatne samih sebe, što se na najjednostavniji način predstavlja imenom i prezimenom. Da budemo jedinstveni, svako za sebe, i u Loži, i van nje, i da nas po tome pamte i prepoznaju. Da ne damo da masonski Red postane bitniji od nas samih (što nas, naravno, ne oslobadja obaveze da u njegov razvoj i napredak uložimo koliko god možemo energije i elana).

Osobito, ako smo liberalni, da budemo oni koji će inicirati promene.

Sestre i Braća, zajedno, naravno. Liberalni naspram konzervativnih, ali kao pojedinci koji imaju svoj sopstveni stav, ličnost, mesto pod suncem.

Kao oni koji su svesni da prošlost, koliko god bila progresivna u nekom aktuelnom trenutku, nije sve rešila za sva vremena, i da se gotovi odgovori ne podrazumevaju.

To će reći, svako mora da preuzme odgovornost, a onda da se borimo kao Braća, ne strepeći od promene, koja je ionako neminovna.

Pitanje je samo da li ćemo umeti da je predvodimo.

E sad, ako ova potraga za promenom po neki put dovede i do revolucije umesto evolucije, nećemo bežati ni od toga...

T. Qadosh

JEVANĐELJE PO JOVANU "... FABULA CHRISTI"

"Jevanđelje po Jovanu je četvrta knjiga Novog zaveta, napisano oko 100. godine. Prema predanju, napisao ga je apostol Jovan, jedan od prvih Hristovih učenika.

Prema vremenu pisanja to je poslednje Jevanđelje i različito od prethodna tri. Dok su jevanđelja po Mateju, Marku i Luki sinoptička jevanđelja, u ovom jevanđelju istorijske činjenice su pomešane sa bogoslovskim izlaganjima.

Dok prethodna tri Jevanđelja govore uglavnom o Hristovim propovedima u Galileji, dotle se ovo jevanđelje bavi više propovedima u Judeji, ali naglasak je na duhovnoj strani Hristovog života.

Sveto Jevanđelje po Jovanu jednom trećinom je posvećeno poslednjim satima života Isusa Hristosa, tačnije, govori o 44 poslednja sata.

Za razliku od ostalih, a naročito Svetog Jevanđelja po Luki, ne sadrži ni jednu priču, ali ima četiri čuda koja druga jevanđelja ne spominju."

I.

Jevanđelja Marka, Mateja i Luke, pokazuju sličnosti i analogije u prikazivanju događaja i određivanju Isusovog lika. Odmah se primećuje da su sličnih gledišta. Ovo se definiše terminom "sinoptička jevanđelja", a njihovi autori su time nazvani "sinoptici". Reč iz grčkog jezika, "sinopsis" znači "zajednički pogled", "zajedničko gledanje".

Podudarnosti ima raznih. Zna se da one ni najmanje ne svedoče o tome da su ovo izjave verodostojnih svedoka koji su nezavisno jedan od drugog poznavali Isusovu priču i život. Utvrđeno je da su Matej i Luka naveliko "pozajmljivali" od Marka. Postoje sličnosti koje ne predstavljaju nikakav dokaz istine. Matej i Luka su parafrazirali Marka, zavisno od svojih potreba. Kao rezultat toga u njihovim jevanđeljima, osim analogija, postoje ozbiljne nepodudarnosti i protivrečnosti, tvrdnje koje se ne mogu međusobno složiti.

Izučavajući Jevanđelja uviđa se kontrast koji postoji između ova tri jevanđelja i jevanđelja Jovana, koje se potpuno razlikuje od njih, kako u odnosu na Isusov lik, tako i na njegovo životno poslanje.

Sinoptici tvrde da je Isusovo delovanje u javnosti trajalo samo godinu dana, a iz Jovanove priče se zaključuje da je Isus svoju učiteljsku misiju vršio tri godine. Sinoptici smatraju da je Isus delovao pretežno u Galileji i Pereji, a u Judeju i Jerusalim da je došao samo jednom. Bilo je to njegovo poslednje putovanje koje se završilo raspećem. Nasuprot tome, u Jovanovom jevanđelju Isus putuje tamo i nazad između Galileje i Jerusalima. U svijesti hrišćana već u ono vreme vladao je haos.

Nepodudarnosti padaju u oči po hronologiji događaja. Prema Jovanu Isus isteruje trgovce iz hrama na samom početku svojeg učiteljskog delovanja, dok se kod sinoptika to dešava na kraju njegove karijere, nekoliko dana pre njegove smrti. Za hrišćansku doktrinu veoma bitna priča o Tajnoj večeri nema utvrđenog datuma: kod sinoptika ona se smešta na praznik Pashe, a kod Jovana uoči tog praznika. U Jovanovom jevanđelju susrećemo sasvim drugačijeg Isusa, koji nema ništa zajedničkog s Isusom sinoptika. Razlike su toliko drastične, da se možemo zapitati ko, ustvari, govori istinu?

Isus sinoptičkih jevanđelja je lik iz običnog života, sa svim osobinama čoveka od krvi i mesa. Retko, a ponekad i nerado govori o samom sebi i nikad kategorički ne kaže da li je on Mesija. U tom pogledu je toliko suzdržljiv i tajanstven da je učenicima koji su bili ubeđeni da je on Božiji Sin, naredio da čute.

Isus u jevanđelju po Jovanu je potpuno drugačiji. Jovan Krstitelj je priznao u njemu Božijeg Sina kojem nije dostojan razvezati remen na sandalama. Kada je primetio da stiže, rekao je: "Evo ga Jagnje Bože, evo ga onaj koji oduzima grehe sveta". Jedan od prvih njegovih učenika, Nataniel, obraća mu se rečima: "Rabbi, ti si Božiji Sin, ti si kraj

Izraela ". A Isus nije nimalo odbijao od sebe otvoreno mu pripisivane osobine koje su ga uzdizale iznad smrtnika. Na svakom koraku naglašava svoje Božije sinovstvo i ne ostavlja nikakve sumnje u pogledu toga ko ga je i radi čega poslao na zemlju.

Autor četvrtog jevanđelja - "Jovan" - ne pokazuje interes za istorijske činjenice. Njegova stalna težnja je da dokaže božanstvo Isusa, odbrani ove svoje vizije od rovarjenja nevernih i malovernih i izrazi radost što Bog posredstvom svoga Sina poklanja čovečanstvu večni život. Zato Jovanov Isus nema ničega zajedničkog sa istorijom - a to je misterija koja će se razotkriti. U njegovoj interpretaciji Isusov lik je više bestelesan, pojava sakrivena iza tajanstvene mistike.

Autor je očito poznavao i opisao liturgijskog - "ritualnog" Isusa, predmet "hrišćanskog" kulta. U ovim delovima božanske biografije nema nikakvog odraza stvarnosti što je ukazivanje o mističnoj pojavi koja je više odraz teoloških razmatranja nego rezultat razumnog odnosa prema činjenicama. Jovanov Hrist je metafizička tvorevina, koja je produkt filozofskih verovanja svog doba, a ne galilejski prorok koji vodi narod i pomaže mu. U osnovi Jovanovog opisa treba tražiti ne toliko istorijske događaje koliko shvatanje prvobitne hrišćanske zajednice - gnostičke zajednice.

Ovaj nerealni i neistorijski Isus naravno je u Jovanovoj viziji lik kroz imaginaran. Svaka reč koju izgovara je svečana, puna duhovnog dostojanstva, s tajanstvenim značenjem i s tonom neopozivog proročanstva. To je lik zasnovan na životnoj priči jedino zbog toga da se kroz njegova usta proslede određene teološke doktrine. Ovaj "Isus" je produkt mističkih maštanja vernika koji su "Isusa" obožavali (a oni nisu obožavali "čoveka" Sina Božijeg, već ono što je "Sin Božiji" u njima samima - Svetlost Sunca). Zato, kad govori o sebi, izražava se u metaforama, koje mistički zvuče. Celo Jevanđelje je mistični spis.

Četvrto jevanđelje prepuno je samoodređivanja - "Ja sam svetlo sveta", "ja sam vrata ovcama", "ja sam dobri pastir", "ja sam prava loza", "ja nisam od ovoga sveta", "ja sam početak" i sl. Nemoguće je pretpostaviti da je jednostavni tesar iz nekakvog galilejskog gradića, jakim vezama spojen sa samorodnom imaginacijom svoga naroda, ovako mogao slaviti samoga sebe - pre ili kasnije bio bi kamenovan zbog jeresi. Ove izjave jednostavno su stavljene "Isusu" u usta, da ga okruže oreolom božanstva. U četvrtom jevanđelju postoji čak 120 deklarativnih fraza - a broj 120 je vrlo bitan, gotovo suštinski za lik i delovanje Duha koji je emaniran u Liku "Isusa".

Epizode iz Isusovog života, kod sinoptika tretirane kao stvarne i vredne, koje predstavljaju kolekciju navodnih istorijskih činjenica, u Jovanovom jevanđelju imaju potpuno drugačiju ulogu. One su samo podloga za izražavanje određene teološke doktrine ili moralne maksime - sredstvo kojim se prikazuje cilj. Taj cilj je spoznaja Duha i Boga kojeg taj duh oličuje - taj "Sin božiji" je emanacija Boga u čoveku. Izgleda da je neke pojedinačne epizode Jovan osmislio "ad hoc" radi ilustracije svojih izlaganja i prodiranja na ovaj način u svest svojih čitalaca tj. sledbenika.

Jevanđelje Jovana nije istorijska relacija, nego slobodna grupa alegorijskih priča završenih poantom (i to kakvom!); kao celina - teološka rasprava u dramatičnoj formi priče o životu, mučenja i smrti Isusa Hrista.

Jovan ima ličan, poseban pogled na čuda koja je Isus činio. Kod sinoptika, Isus je jednostavno dobroćudan učitelj, lekar i čudotvorac koji leči isključivo zbog ljudskog osećanja milosrđa i ljubavi prema bližnjima. On je smešten u živote i običaje svog naroda, tipični jevrejski prorok kojih je tada podosta kružio po gradovima i gradićima Galileje i Judeje - prorok kakvih je bilo podosta u ona vremena.

U Jovanovom jevanđelju Isus je drugačiji. On je slojevit lik, udaljen od ljudskih problema, nečovečan i nerealan. Kada govori, onda je

to uvek u rečenicama punih nakićenih metafora i samo o velikim konačnim istinama. Jovan hoće da nas uveri u Isusovo božanstvo, lišava Isusa zemaljskih osobina i stilizuje ih na uzvišen način. Zato je Isus više simbol teoloških koncepcija, a ne čovek od krvi i mesa, kakav je Isus sinoptika.

U ovom kontekstu i čuda poprimaju potpuno drugačije simbolično značenje. Jovan vidi u njima samo manifestaciju božanstva, dokaz da je Isus Božiji Sin. Jovana samo ona čuda interesuju koja odgovaraju njegovim doktrinalnim pretpostavkama. Slepac od rođenja, kojeg je Isus ozdravio, ovako kaže Jevrejima: "Kad on ne bi bio od Boga, ne bi mogao ništa učiniti". Sa druge strane Jovan je u poređenju sa sinopticima veoma uzdržljiv u nabranjanju čuda. Ima ih samo osam, od kojih su dva hodaње po vodi i hranjenje pet hiljada ljudi, poznati takođe i sinopticima, a šest čuda predstavlja lični Jovanov "doprinos" Isusovoj "biografiji". Između ovih šest čuda najtipičnija za Jovana su dva: Kana Galilejska i vaskrsenje Lazara. I kod sinoptičara Isus vaskrsava mrtve. Luka javlja o vaskrsenju mladića iz Naima, sina udovice, a trojica njih pričaju kako je Isus vaskrsao ćerku princa, odnosno pretpostavljenog sinagoge, Jaira. Upadljivo je to što u svim trima jevanđeljima Isus kaže da "nije umrla devojčica, nego spava". Ova čudesa dešavaju se nekako na prirodan i običan način, bez nekih dubljih potresa.

Uskrsavanje Lazara Jovan inscenira na veoma dramatičan način. Iz čitavog događaja izbija neka onostrana strahota, a onaj koji vaskrsava se pokazuje obdaren kosmičkom silom. Jer sve što se dešava tog nezaboravnog dana u Betaniji je izuzetno - nadilazi ljudski razum. Lazarov leš koji leži četiri dana u grobnici, sestre koje nad njim plaču, Isus koji zove gromkim glasom: "Lazare, izađi iz groba!" i najzad uskrsnuli čovek iz mrtvih pojavljuje se iz mraka pećine čitav u lanenim zavojima i s glavom zamotanom maramom. Mora se priznati da je Jovan ovakvim dramatičnim opisom zaista postigao svoj cilj - naveo je dokaz koji intenzivno deluje na imaginaciju da je Isus Božiji Sin. Jer samo neko ko poseduje atribute božanstva, mogao je učiniti takvo čudo.

Sama činjenica da vest o Lazarovom vaskrsenju nije došla do ostalih jevanđelista, da mu uopšte niko sem Jovana nije posvetio ni opaske, valjda je dovoljan dokaz da ovdje nemamo posla s istinitim događajem, nego s očiglednom izmišljotinom - ali izmišljotinom koja kao i drugi delovi "priče" imaju svoj specifičan duhovni smisao. Postoje čak izvesne indicije koje nas vode izvoru ovog dirljivog doživljaja. Luka, autor ljupke scene Isusove posete Marti i Mariji, ne zna da su sestre imale brata Lazara. Pojavljuje se i neki Lazar na drugom mestu u njegovu jevanđelju, ali je on prosjak i učesnik sasvim druge priče, čovek koji nema ništa zajedničko s vaskrsnim Lazarom. Sigurno je da sve ovo nema veze s istorijom, nego s jednim od brojnih mitova koji su se stvarali oko Isusovog lika.

Čudo u Kani Galilejskoj, iako iz temelja različito u svojoj atmosferi, ipak ima s Lazarovim vaskrsnućem zajedničko to da je takođe projektovano u neobičnim razmerima. Isus menja u vino šest posuda vode. Bila je to bogata svadba, pogotovo što su se gosti već pre toga

častili vinom i morali su biti dobrano veseli. Domaćin kaže mladoženji: "Svako najpre iznosi dobro vino, a kad se ljudi ponapiju, slabije. Ti si čuvao dobro vino do sada". Svadba u Kani, u kojoj je učestvovala i Isusova majka, koja se retko pojavljuje u jevanđeljima, ima u ovom jevanđelju sasvim stilizovan i u svečanom tonu upadljivo drugačiji akcentat.

Mora se shvatiti da je sve kompozicije "priča" Jovan uradio zbog izvesnih i definitivno određenih doktrinarnih razloga - pokazujući Isusa koji učestvuje čak i u tipičnom narodnom svadbenom običaju, želeo je naglasiti njegovu ljudsku, ovozemaljsku prirodu - koja se venčava sa božanskom. Nema sumnje - što su dokazali mnogi istraživači i naučnici da je to venčanje bilo venčanje "Isusa" i "Marije" - a da je celokupna slika "samo" prikaz čuvene i mistične formule Alhemijskog venčanja "Kristijana Rozenkrojca".

II.

Da bi shvatili pojavu "logosa" u hrišćanskoj teologiji, treba obratiti pažnju na okruženje u kojoj je nastalo četvrto jevanđelje. Naučnici se slažu u tome da je njegova kolevka Efes, grad koji je pored Antiohije i Aleksandrije vršio ogromnu ulogu u intelektualnom životu Rimske Imperije. U Efesu se rodio i živeo grčki filozof Heraklit (oko 540-475. g. p. n. e.), koji je koncipirao i definisao pojam - "logos".

Nauka o logosu bila je tamo uvek aktuelna i prisutna. Heraklit je kako se smatra i jedan od stvaraoca dijalektike. Osnova njegove filozofije je misao da se svet nalazi u stanju neprekidnog stvaranja i uništavanja, da sve teče i podleže promeni, da je u borbi suprotnosti izvor razvoja i napretka. Ukoliko se svemir ostvaruje u vatri borbe i suprotnosti, to ne znači da njime vlada kaos. Jer ovaj iskonski dijalektički proces odvija se po određenim pravilima imanentne pravilnosti koju je Heraklit nazvao "logos". On uči da se sve u kosmosu dešava saglasno s logosom, da je logos inteligentan, večit, suveren, nezavisan od "bogova", princip svega - opšti razum.

Pojam logosa postoji i kod Platona i Aristotela, ali manje preciziran i manje razvijen. Tek se neoplatonisti vežu uz Heraklitovu koncepciju, a stoici su preuzeli njegovu ideju logosa identifikujući ga sa panteističkom dušom sveta. Pojam logosa bio je u helenizmu opštepoznat u sferama obrazovanih ljudi Efesa. Helenističkom filozofijom bio je prožet i autor četvrtog jevanđelja i posluzio se njenom terminologijom da bi pomoću nje prodro u umove grčke inteligencije i učinio joj razumljivom ideju božanstva koje je zaogrnuo u lik i "delo" kao životnu priču Isusa Hrista.

Poistovećivanje Isusa s logosom Jovan je izveo i zbog direktnijih i svojstvenih uticaja brojnih naučnih radova Filona iz Aleksandrije, jednog od najvećih jevrejskih mislilaca. Filon je odrastao u

helenističkoj kulturi. Čitav život je posvetio studiranju grčke filozofije, a bio je poznat ne samo kao pisac nego i kao istaknuti društveni radnik. Naročito je napadao bogove kako ih je Homer opisivao; zamerao im je da je njihovo ponašanje u odnosu na čovjeka niz sramotnih prekršaja moralnih principa, kao što su krađe, zavođenje, brakolomstva ili izdaje; kao posljedica takvog razmišljanja nastala je potreba za alternativom ili odbaciti Homera kao izvor pravih informacija o bogovima ili inikriminirana mesta epa smatrati alegorijama iza kojih se krije drugačiji, uzvišeniji sadržaj. Grčki filozofi koji se nisu hteli pomiriti s mišlju da je Homer bio nevernik morali su da spasu njegov autoritet i u verskim pitanjima pozivajući se na alegorije.

U Aleksandriji je postojala veoma brojna i jaka kolonija Jevreja. Pod uticajem aleksandrijske škole mnogi od njih su primjenjivali u interpretaciji Biblije metod alegorizacije da bi pomirili grčku filozofiju s Torom.

Stari zavet je shvatan isključivo kao jednom velikom alegorijom. Uopšte nije priznavao bukvalni smisao sadržaja; reči su bile senke iza kojih se krije istina, a biblijski likovi nemaju svoju istorijsku stvarnost i jedino su simboli koji izražavaju neke "apstraktne" pojmove. Tako je Adam - zemaljska inteligencija, Eva - čulni osećaj, Jakov je oličenje asketske prakse, Abraham predstavlja nauku, Isak - milost.

Filon je hteo ne samo da dokaže da je Biblija tajanstvena knjiga svih mudrosti i konačnih istina, nego i da odbrani sve ono iz njegov sadržaja što je ličilo na primitivan versko mnogoličje i nije se slagalo s pojmovima etike i morala obrazovanih ljudi. Jedini je izlaz bio da se moralno sumnjivi događaji ili oni koji čak zaslužuju prekor tretiraju kao alegorija koja izražava druge, duhovne sadržaje. Filonizam je bio herojski pokušaj da se uzdigne stara religija Jevreja iznad prezira i poniženja u grčkorimskom svetu.

Zbog drugih uticaja i monizam je našao širok i pozitivan odjek u jevrejskoj sredini u Efesu. Filonizam je pronikao i u hrišćanske sredine. Autor četvrtog jevanđelja, interpretirajući Isusovu biografiju na alegorijski način, radio je to pod uticajem Filona i njegove biblijske egzegeze. Filon je inspirisao Jovana i onda kada je ovaj u prologu svog jevanđelja predstavio svoje shvatanje logosa.

Filon je shvatao Boga kao transcendentnog Stvoritelja, beskrajno udaljenog od vidljivog sveta. To je duhovna moć, bezlična, bestelesna i neshvatljiva ljudskom razumu. Budući da je svaka materija zlo, kontakt Najuzvišenijeg sa životom može se vršiti samo uz pomoć posrednika, a ovaj posrednik kod Filona je logos. Logos je reč Boga, emanacija njegovog duha, oruđe oblikovanja i rukovođenja materijalnim svetom, logos je razum i uzor svega stvorenog, logos upravlja svetom kao što duša upravlja ljudskim telom.

Filon personifikuje logos i zove ga "Sin Božiji" ili "Prvorođeni Božiji sin". Pridavajući logosu karakter posebne ličnosti, Filon je stvorio povoljan most koji je omogućio Jovanu da pođe još dalje u pravcu istog

rezonovanja. U četvrtom jevanđelju dolazi do potpune identifikacije logosa s Isusom Hristom kao inkarnacijom Boga. Ono što kod Filona ima odlike izdvojene spekulacije ili filozofske metafore, kod Jovana poprima osobine konkretnog i izuzetnog istorijskog događaja: logos se utelovljuje u sina siromašnog tesara iz Nazareta.

Okolnosti olakšavaju asimilaciju ideje logosa - zajedničko drevno judaističko nasleđe se pretače kroz helenistički i gnostički duh i nastaje učenje prilagođeno konkretnom dobu - koje je kasnije falsifikovano i prerađeno prema potrebama crkve koja je fizički nadjačala druge religiozne grupacije.

Koncept logosa koji potiče iz grčke filozofije ima svoj ekvivalent u verskoj tradiciji Jevreja. Od vremena vavilonskog ropstva na njihova verovanja snažno je delovao uticaj persijske religije - Mazdaiziam, čija je osnova bio dualizam u shvatanju sveta. Prema ovoj viziji svet se deli na duh i materiju, a budući da je materija grešna,

Najuzvišeniji Stvoritelj ne može s njom kontaktirati i ne može direktno upravljati sudbinom vidljivog sveta i sudbinom čoveka. U tome ga "menja" posrednik, a ovaj posrednik je, kao što znamo iz Biblije, "Mudrost", zvana takođe "Božija reč". Hokmah je "Mudrost", u biblijskoj koncepciji emanacija Stvoritelja i istovremeno samostalna ličnost. Nema sumnje da je ova daleko pomena personifikacija naknadno pomogla Jovanu da usvoji tada u helenskom svetu popularnu ideju logosa i da je prilagodi potrebama hrišćanske teologije.

Ideja logosa je bila na neki način ideja epohe. Bila je duboko usađena u tradiciji i svesti svih mediteranskih naroda i to stotinama godina. Ovde se radi o čitavom spletu mitova i religioznih koncepcija, zajedno nazvanih gnosticizim. Grčka reč "gnosis" znači "znanje". "Gnosis" znači mnogo više od običnog znanja - mističko znanje o tajni kosmosa koje je čovek na razne načine stekao putem spoznaje i samospoznaje. Postoji mnoštvo mitova koji čine osnovu gnosticizma, a u principu ipak sve ih veže jedna te ista vodeća misao. Želeći da je oslobodi iz materijalnog ropstva, Stvoritelj je poslao na zemlju svoga sina koja se pojavljuje pod raznim imenima.

Gnoza sadrži i opisuje postojanje komplikovane hijerarhije prelaza od božanstva do materije, koje se vrše posredstvom realizovanih božijih sila ili Eona, koje se shvataju kao ideje preko kojih se božanstvo objektivizuje i iz čega se zatim rađa svet, priroda, pojedine stvari i čovek, da bi se posle preko čoveka i Eona opet sve vratilo u božanstvo. Tako se u Jevanđeljima "Sin" manifestuje da bi kroz "njega" sve vratilo "Ocu".

Teorija koja se u gnozi bavi metamorfozom Eona u Apsolut odgovara grčkoj filozofiji prirode, a teorija čiji je predmet preobražaj stvari u Apsolut, obuhvata čitavu etičku problematiku koja se podrazumeva kao oslobađanje od uticaja materije. Na ovaj način svemir, svet, priroda i čovek shvataju se kao mešanje dva elementa, božanskog i materijalnog koji su međusobno u stalnoj opoziciji, što opet zahteva spasitelja koji će osloboditi dobro od zla koje ga ugnjetava. Radi oslobođenja čoveka iz ove suprotnosti, potrebna je gnoza, objava i askeza, čime bi se duša zatvorena u materiju mogla vratiti svome prvobitnom dobru. Zbog toga će drugačije biti božanstvo-stvoritelj, a drukčije božanstvo-spasitelj koje oslobađa svet iz sfere uticaja Demijurga materije.

Ljudski život je trajno oslobađanje od zla. U takvom shvatanju čovečanstvo se sastoji od tri vrste jedinki: već oslobođenih i dobrih - "Pneumatici", onih koje se nalaze na putu samooslobođenja - "Psihici" i onih koji su uronjeni u materiju, izvan mogućnosti oslobođenja - "Hilici". Druge razlike među ljudima gnoza ne priznaje i ništa više ne naređuje čoveku osim da se oslobodi veza i ograničenja sveta, sa zamaljskim životom - asketsko "samouništenje". Čovek, po verovanju starih gnostika, sam svojom snagom ne može to izvršiti. Treba mu Soter, Spasitelj koji će ga primenom raznih praktika "preporučiti za vječnost". Ovo je pak "priča" koju su hrišćani potpuno pogrešno razumeli i pogrešno preneli svojim sledbenicima. Soter gnostika nije zasebna

ličnost, "inkarnirana" kao Isus, već je Soter ono duhovno sopstvo koje postoji u svakom biću.

Gnosticizam, od drevnih vremena ukorenjen u umovima ljudi Bliskog istoka, silom prilika morao je prodirati i u hrišćanstvo. Stvarale su se različite vrste hrišćanskog gnosticizma, ali ako se radi o njihovoj definiciji, onda se sve one svode u principu na pretpostavku da je Božiji Sin ili Eon, kao što su ga neki zvali, bio duh, dakle nije se mogao telesno roditi, doživljavati fizičke patnje i umreti na krstu, jer je telo materija, a materija je znak zla i greha. Sveti Duh se, po drugom "verovanju" uselio u Isusovo telo u momentu krštenja i napustio ga je za vreme raspinjanja. Dokaz da je stvar zaista ovako izgledala, bile su, prema gnosticima, poslednje reči koje je Isus izgovorio pre smrti: "Bože moj, bože moj, zašto si me ostavio?" U apokrifnoj "Istoriji Jovana" nepoznati autor tvrdi da se Isus javio Jovanu na Maslinovoj gori, dok je na suprotnoj strani doline na krstu visio samo njegov fantom. Ovakve priče su puke fantazije onih koji su samo pokušavali da formiraju svoje lične religiozne ustanove. Isus kao "ličnost" nije postojao on je splet opisa Apolonija iz Tijane, Simona Maga i Sv. Andreje koji su kombinovani sa mitskim osobinama boga Dionizija, egipatskog Horsa i drugih bogova bliskog istoka. Da bi se sačuvalo jedan specifičan oblik Gnosticizma stvoreno je Jevanđelje po "Jovanu" koje je imalo za potku istinsku priču o shvatanjima duhovnih ljudi tog doba, a to učenje je sadržalo u sebi helenističke ideje o Logosu izmešane sa jevrejskim znanjima o kabalističkom Drvetu Života. Tada moderni koncept prenošenja znanja je bio formiranje spisa o karakteru i životu "bića" tj. čoveka koji bi prošao kroz kompletan duhovni sistem kako je opisan i predložen Jevanđeljem - i zato je Jovanovo Jevanđelje drugačije od sinoptičkih - koja su praktično bezvredna - pogotovo kada se uporede i sa drugim apokrifnim Jevanđeljima.

Autor četvrtog jevanđelja se suprotstavljao tendencijama koje su od Isusove drame činile izvesnu igru čarolija i priviđenja. Kod njega je istorija Isusovog mučenja i smrti izuzetno predstavljena, čak i previše realistički - što je sve u potpunosti opis procesa Inicijacije u vrlo specifičan duhovni sistem tog doba. Svoj odnos prema ovim stvarima ispoljava u prvom pismu navodni "Jovan Apostol". On polemise u njemu s čuvenim u to doba efeškim filozofom Kertintom, koji je, prema dualističkom pogledu na svet, tvrdio da je Hrist bio jedan od Eona koji je stupio u Isusovo telo tek u momentu krštenja, i da je tek od tog trenutka mogao biti nazivan Božji Sin. Istinski posvećeni gnostičkih misterija zaista su shvatali i znali da Soter tj. Spasitelj obitava u njima i da se kao Svetlost emanira u sferi koju su nazivali Tifaret - po Drvetu Života. Spasenje ne dolazi kroz "drugoga" ili kroz nekakvog odvojenog "posrednika" već kroz spoznaju - Gnosis - o vlastitom Svetlu i vlastitom bogooobičju.

Razne gnostičke sekte i njihova bogata književnost, čiji su ostaci sačuvani u apokrifnoj literaturi, predstavljaju dokaz koliko je snažan i širok uticaj vršio gnosticizam na hrišćanstvo onih vremena. On je bio stvar intelektualne spekulacije: precizno je razlikovao "Isusa" od "Hrista", a ideju spasenja shvatao kao mističku pojavu. Ovo je ozbiljno ugrožavalo postojanje hrišćanstva, jer ga je udaljavalo od duhovnih

potreba širokih masa vernika i pretilo mu da se raspline u opštem toku gnostičkog sektaštva. Rimski episkop Hipolit, iz III veka, nabraja čak 33 vrste gnosticizma. Opasnost je bila "sprečena" tek onog trenutka kada je Konstantin izravnao hrišćansku religiju s drugim religijama nakon čega je ona uzdignuta nad drugim religijama - silom. Zbog proganjanja, gnostička jeres je nestajala i delovala je još samo u podzemlju, ali njen odsjaj je još dugo zračio u narednim godinama.

Pitanje o tome ko je pravi autor četvrtog Jevanđelja će ostati večna nepoznanica - pogotovo za one koji misle da je ime "Jovan" baš pripadalo jednoj posebnoj osobi ili nekolicini njih koji su bili tvrdokorni zagovornici "hrišćanstva". Tako da je "Jovan Jevanđelista" najverovatnije je bio "Jovan Prezbyter" Efeski Partijarh koji je bio mudrac i poznavalac grčke filozofije, imao je, stoga, sve što je bilo potrebno da napiše delo kao što je četvrto jevanđelje. Ipak ostaje činjenica da je Jovan nasledno ime u izvesnoj duhovnoj tradiciji i da je to ime mogao da nosi samo najveći u svojoj liniji duhovnih učitelja.

Interesantna i najverodostojnija teza je da je četvrto jevanđelje kompilativnog karaktera i da ga čini skup različitih materijala koje su redaktori povezali u celinu. To se vidi u 21. poglavlju. Posljednje poglavlje se i stilom i jezikom razlikuje od ostalog teksta. Nepoznati redaktori su ga pripojili jevanđelju - sa određenom namerom.

III.

Hrišćanstvo je generalno prihvatilo kao svoje religijsko obeležje gotovo kompletan opis i sistem verovanja kulta persijskog božanstva zvanog Mitra koje je bilo božanstvo svetlosti - a koje je bilo poštovano u celoj rimskoj imperiji. Mitraistička religija se zasniva na dualističkom učenju mazdaizma o stalnoj borbi između principa dobra (Ahura Mazda) i zla (Ahriman).

Mitra se rađa iz stene, pri rođenju pastiri mu ukazuju poštovanje, a uz njega se nalaze bakljonoše, jedan s podignutom (Kautes) i jedan sa spušenom bakljom (Kautopates). Neki izvori napominju da je Ahura Mazda obljubio rođenu majku i da je tako začet Mitra.

Po persijskim verovanjima Bog Mitra je bio posrednik između Boga i ljudi, rođen je u pećini ili zapećku na Zemlji na dan 25. decembra, imao je 12 učenika, umro je kako bi ljude spasio od greha, nakon smrti uskrsnuo je iz groba i nastavio ponovo živeti, uskrsnuo je na nebo na očigled njegovih učenika dok su mu se molili i klanjali, zvao se spasiteljem i izbaviteljem, njegove pristalice su se krstile u njegovo ime, u njegov spomen svake godine su njegovi vernici priređivali Svetu večeru.

U Mitrinom kultu povezani su osnovni elementi sveta – voda, vatra, zemlja i vazduh. Pod haldejskim uticajem, u kult Mitre su uvedeni znaci Zodijaka, sedam planeta, kao i Sunce i Mesec. Svojim vernicima Mitra postavlja zakone visoke moralnosti i od njih zahteva najveću

čistoću, askezu i čednost, a zauzvrat im obećava lepši život posle smrti, ponovno rađanje i vaskrsenje. Kao što duša pri rađanju silazi na Zemlju preko sedam sfera, tako se ona posle smrti istim putem vraća na nebo. Mitra odvodi duše na drugi svet, sudi im i daje piće besmrtnosti, napitak spravljen od vina i krvi prabika.

Mitrina kulna mesta nalaze se uglavnom u prirodnim ili veštačkim pećinama, kraj izvora ili bunara. Mitrini vernici su krštavani. Uvođenje u misterije sastojalo se iz više stepena posvećenja: Gavran (Corax), Mlada (Nymphus), Vojnik (Miles), Lav (Leo), Persijanac (Perses), Sunčev glasnik (Heliodromus) i Otac (Pater). Žene nisu bile uključene u Mitrin kult. Pristalice Mitrine religije bili su u ranijem dobu i robovi, kao i oslobođeni. Njegov kult dostigao je vrhunac sredinom III veka, a u drugoj polovini II veka prihvatili su ga i najviši slojevi rimskog društva.

Mitra je muško božanstvo koje je zemaljski odraz sunca oploditelja života, predstavljeno u biku. Mitra je bio i bog rata. Poznato je njegovo obličje i predstavljen je kao bog koja ubija prabika. Izuzetno specifična osobina Mitrinih sledbenika jeste da su nosili bele kecelje opasane oko struka... kako to čine inicijati Slobodnog Zidarstva.

Mitra je proglašen državnim bogom Rima kao Sol Invictus - Nepobedivo Sunce. Rođenje Nepobedivog Sunca - Natalis solis Inviciti - se zvao "Božić".

Po verovanju, kada dođe poslednji dan Mitrina krv će, u obliku krvi bika (za razliku od kasnije varijacije na temu - jaganjca) spaliti ognjem svet, mrtvi će ustati, Mitrini sledbenici će na strani Svetla i Dobra pobediti Zlo i Tamu i odvojiti se od zlih. Mitra će im za nagradu dati večni život u blaženstvu.

Konstantin, utemeljitelj hrišćanstva, u mladosti je bio sledbenik monoteizma (Sol Invictus), spoj mitraizma i carskog kulta. Noć pre bitke kod Melivanskog mosta 313. godine, u snu caru Konstantinu javio se anđeo koji mu je prikazao simbol krsta (mada...neki tvrde da to i nije bio krst) sa rečima "In hoc signo vinces" ("sa ovim pobeđuj" ili "u ime ovog znaka pobeđuj"). Kada se probudio, Konstantin je na štitove i zastave svoje vojske naredio da se nacrtaj znak HI-RO koji mu se javio u snu, i pobedio je mnogo nadmoćnijeg protivnika.

Crkva je kasnije nametnula to da je Konstantin sanjao hrišćanski simbol, ali simbol HI-RO i pomenuta rečenica pripadaju Mitri i Sol Invictusu. Legenda kaže da se u toku bitke na nebu ukazao još jedan simbol, čijem pojavljivanju je, navodno, svedočilo četrdeset hiljada vojnika. Vremenom se izgubilo predanje o tome šta se stvarno pojavilo na nebu, postoji nekoliko tvrdnji. Po jednom, na nebu se pojavio krst prošaran svetlošću.

Po drugom, u četiri ugla krsta su se nalazila po dva slova IC XC NI KA, čije je značenje na Grčkom "Isus Hristos pobeđnik". Po trećem, smatra se da su se u četiri strane krsta nalazila četiri očila, koji su izgledali kao četiri slova "beta" (B). Kasnije su Srbi prepravili B u C. Taj

simbol je bio i zvanično grb Vizantije u doba Paleologa i njegovo značenje bi bilo: "Βασίλευς Βασιλεων Βασιλευον Βασιλευσιν" - "Car careva caruje nad carevima".

I po četvrtom, ukazao se simbol Hi-Ro (u zapadnjačkoj kulturi zvan "Labarum"), koji predstavlja dva početna slova Hristovog imena na grčkom jeziku, kako je to na kraju prihvaćeno. Simbol HI-RO se pojavljuje u pećinama koje su predstavljale hramove za božanstvo - "Nepobedivo Sunce".

Car Konstantin je znao da je u pitanju kult "Sol Invictus" kult Mitre, koji je sanjao i priklonio se njemu. Konstantin priznaje hrišćanstvo za jedinu religiju Rima, ali ono što čini jeste da stvara takve uslove da se kult jednostavno utapa u hrišćanstvo tj. hrišćanstvo je ličilo na mitraizam toliko da je došlo do spajanja ova dva kulta. Tako je dobio mir i zadovoljstvo i kod jednih i kod drugih.

Tragovi mitraizma prepoznaju se i u obrednima Masonerije. Pred Mitrine sledbenike postavljani su zahtevi visoke moralnosti i od njih se tražila čistoća, askeza, čednost, a zauzvrat, dobijalo se obećanje ponovnog rađanja, vaskrsenja i lepšeg života. Po smrti, duša umrlog pela se na nebo, prolazeći kroz 7 sfera - planeta, pri čemu se čistila od zemaljskih greha. Tako se prelazio i obratni put, jer se pri rađanju duša spuštala sa neba, silazeći kroz istih 7 sfera, prikupljajući nečistoću ovozemaljskoga. Obratni put ka nebu prelazile su samo duše onih koje je Mitra propuštao i one su bile napajane vodom besmrtnosti, spravljenom od vina i krvi prabika, kojeg je Mitra ubio i iz čije je krvi potekla plodnost sveta.

Mitrini sledbenici su se skupljali u pećinama, uz izvore ili bunare. Uvođenje novih članova imalo je ritualni karakter, a oni bi prolazili kroz sedam inicijacija, polazeći od stepena Gavrana, pa preko stepena Mlada, Vojnika, Lava, Persijanca, Suncevog glasnika i stizali do stepena Otca - Patera. Ritualni ulazak u Mitrine posvećenike, obavljan nakon obreda primanja, ima zajedničkih crta sa uzdizanjem masonskog pomoćnika na majstorski, treći stepen.

Bafomet, čudesno božanstvo starih Templara i obličje koje se pojavljuje na nekim višim masonskim stepenima, potiče od Oca Mitre - najvišeg stepena u rangiranju Kulta - Bafo-Metis je "Pater Mitra".

IV.

Po Kabali postoje četiri nivoa kosmičke egzistencije, četiri sveta, četiri vida ispoljavanja božanskog uticaja i četiri elementa. **Ova doktrina je izražena u formuli Tetragramatona. "Tetragramaton"** znači četvorostruko ime i sastoji se od četiri hebrejska slova - Jod, He, Vau i He. Ona su ključ celokupnog učenja i predstavljaju ime Boga . Tetragramaton predstavlja ispoljenu božansku energiju, kreaciju, odnosno stvoreni univerzum, na svim nivoima postojanja. Makrokosmički on ukazuje na postojanje četiri plana kosmičke

egzistencijem, ili četiri sveta. Mikrokosmički predstavlja formulu čovekovih fizičkih, psihičkih, duhovnih i božanskih potencijala.

Vidovi ispoljavanja božanske energije objašnjavaju se pomoću elemenata. Elementi pokazuju kako se jedinstvena božanska sila preobražava iz jednog oblika u drugi, od najduhovnijeg do najmaterijalnijeg. Elementi su sledeći - vatra, voda, vazduh i zemlja, a predstavljaju simbole određenih božanskih sila i ne posmatraju se u profanom, uobičajenom značenju.

Vatra (Jod) - Da bi nešto nastalo u vremenu i prostoru mora da postoji prvi, aktivni pokretač, inicijator. Jod je po svojim karakteristikama pozitivan, dinamičan i aktivan. Vatra kao simbol oličava moć, snagu, energiju, kretanje, toplotu i svetlost. Ona je otac kao aktivni začetnik porodice. U psihološkom smislu to su čovekova volja, akcija, energija, dinamičnost, prodornost i intuicija.

Voda (He) Aktivnom principu Joda, čistoj sili energije i kretanja, potreban je oblik kroz koji će se ispoljiti. He, ili element vode, predstavlja drugi vid ispoljavanja energije, odnosno zatvaranje te energije u formu. He je stoga pasivan i negativan princip. Voda kao element, predstavlja ženski princip, univerzalnu matericu, plodnost, prima materiju. U terminima porodice to je Majka, a u psihološkom smislu odnosi se na naša osećanja.

Vazduh (Vau) Sjedinjavanjem oca i majke, Jod i He principa, energije i oblika, akcije i reakcije, nastaje treći vid ispoljavanja energije. On u sebi obuhvata karakteristike prethodnih vidova, ali ih po svojim osobinama prevazilazi i čini potpuno novo jedinstvo i kvalitet. Stoga je po svojoj prirodi neutralan. Za vazduh kao simbol vezuju se sledeći pojmovi - živototvornost, duh i pokretljivost.

Vau je Sin koji nasleđuje svojstva svojih roditelja, ali i razvija samosvojnu ličnost. On je više od zbira njihovih osobina. U psihološkom smislu vazduh predstavlja mentalne procese, intelekt i um. Zemlja (drugo He) Drugo He oličava sva tri navedena vida ispoljavanja božanske energije u jedinstvu. Karakteristike Zemlje su tvrdoća, gustina i plodnost. U psihološkom smislu ona predstavlja fizičko telo i čula.

Prema Formuli Tetragramatona proces stvaranja i božanski uticaj se odvija od višeg i suptilnijeg ka nižem, grubljem i materijalnijem. To je izraženo u zakonu Hermesa Trismegistusa - Kako gore tako dole. Viši elementi su superiorniji u odnosu na niže. Duh vlada nad materijom.

Prva Velika Moć je Jod, Otac, Vatra, Štap, Plamen Kreativnog Duha. Druga je He, Majka, Voda, Pehar, More kome sve stvari teže; ona je dar zadovoljenja, upijanja, privlačenja svih stvari k sebi. Treća je Vau, Sin, Mač, kretanje, prodirući elemenat, dvostruk po prirodi. Jer on je intelekt, ali isto tako rezultat asimilovanog Duha, protumačenog, pretvorenog i primenjenog posredstvom vrline Pehara da proširi, da objasni, da sprovede u svesno postojanje. Četvrta je He završno, Čerka, Zemlja, Disk, Pentakl ili Novčić.

Uticajem Petog Elementa - Duha dobija se ime Plamene Zvezde - Jehešua - JHŠVH. Jehešua je "slika" i smisao Duhovnog koje vlada nad materijalnim, Duhovnog koje kruniše i daje smislenost postojanju. Bez duhovnog elementi su "slepi". Jehešua je Pentagram magova, On je Sin Boga, Adam Kadmon kabalista. Upravo je Adam Kadmon arhetip u kojem se sažimaju makrokosmički i mikrokosmički smisao i filozofska sinteza Drveta Života.

Drvo života je kabalistički prikaz koji predstavlja mapu univerzuma. Kabalisti smatraju da sve što postoji u univerzumu, svako kosmičko ispoljavanje, oblik energije, objekat, ideja ili akcija, jeste definisano na Drvetu života. Ono predstavlja i mikrokosmos i makrokosmos. Prema tome, ono što se u velikim razmerama odigrava u kosmosu, takođe se dešava i u čoveku - Proces duhovne inicijacije se odigrava po Drvetu Života.

Drvo Života prikazuje proces ispoljavanja božanske sile kroz energiju i oblik. Energija i forma su u suštini isto, odnosno, forma je energija konkretizovana u oblik, kao što se Svetlost materijalizuje kao energija, a svesnost kao svetlost.

Drvo života se sastoji od sefirota i staza. Sefiroti su raspoređeni u tri stuba ispoljavanja. Desni stub je Stub kosmičke snage, energije, milosrđa i po prirodi je aktivan, muški i pozitivan. Levi stub je Stub kosmičkih oblika, forme, strukture i po prirodi je pasivan, ženski i netivan. U sredini između levog i desnog stuba nalazi se srednji stub ili Stub ravnoteže, svesti, kosmičkog sklada koji je neutralan. Na njemu se energije levog i desnog stuba dovode u skladan oblik ispoljavanja.

Stub blagosti je Snaga Oca, Stub strogosti je od Majke, a središnji stub je stub harmonije Sina - po Tetragramatonu.

Drvo života se sastoji od deset sefirota. Oni se ponekad nazivaju deset svetih izliva i predstavljaju faze u ispoljavanju božanske energije. Razvijaju se jedan iz drugog, te sefira koja predhodi uvek sadrži sve sledeće potencije.

Način nastanka sefirota u fiksnom redosledu ponekad se naziva bljesak munje ili silazak moći. Prva sefira **Keter (Kruna)** nastaje iz bezgranične božanske svetlosti. Zato ona i jeste i nije deo našeg svemira. Simbolično se označava kao tačka u krugu i predstavlja Prvog pokretača. Astrološki se prikazuje kao tačka u krugu a neki astrolozi mu pripisuju planetu Pluton.

Obzirom da je Keter "skriven", ljudsko biće teško da može da spozna njegove osobenosti. Pripisuju mu se pojmovi kao što su početak, novo, neotkriveno, područje budućnosti. **Hokmah (Mudrost)** - Nastaje iz Ketera i predstavlja dinamičan nalet kosmičke energije. On je božanski otac i označava mušku, dinamičnu, aktivnu i pozitivnu silu. Prema tradicionalnom shvatanju on je zodijački krug sa zvezdama stajaćicama, odnosno stvoreni univerzum sa svim što se u njemu nalazi.

Ova sefira je arhetip muškosti i obuhvata svaki tip aktivnog i muškog ispoljavanja energije. Svi očinski simboli i simboli autoriteta obuhvataju predstavljaju njegov uticaj. Takođe, sve vrste energije su pod njegovom vladavinom. **Binah (Razumevanje)** - Treća sefira nastaje iz Hokmaha. Ona je ženski arhetip univerzuma. Njena priroda je da silovitu, aktivnu energiju Hokmaha zatvara i vezuje u oblik da bi kreacija mogla da bude nastavljena.

Binah je velika majka svega živog, utroba iz koje sve nastaje, kosmička materica. Ona božanskom biću daje oblik kroz koji će se razvijati. Međutim, utelovljenje božanske energije u sebi implicitno sadrži i odbacivanje tela, kada ono bude prevaziđeno i njegova svrha ispunjena.

Planeta Saturn, kao gospodar Karme i vremena, Veliki kosmički učitelj, pridodata je ovoj sefiri. Binah odražava ideje kao što su - oblikovanje, ograničavanje, odgovornost, vreme i ciklusi vremena, sudbine, sve materinske i ženske arhetipove, posedi, kuće, nekretnine, dom, porodica...

Keter, Hokmah i Binah čine Božansku trijadu, koja se naziva i Vrhovna ili Prva trijada. Ona odražava tri najuzvišenija aspekta božanske energije, idealno stanje, i ne može biti spoznata uobičajenom budnom svesnošću. Između Božanske trijade i ostalih sefirota nalazi se veo, koji se naziva Bezdan, Ambis ili Ponor. Veo pre svega predstavlja kvalitativnu razliku u ispoljavanju i evolucije božanske energije kao i razliku u nivou svesti.

Hesed (Milost) - Hesed nastaje iz Binaha kao rezultat sjedinjavanja muškog i ženskog principa univerzuma, arhetipske majke i oca. Hesed se nalazi na Stubu kosmičke sile, a kao rezultat najsavršenijeg sjedinjavanja božanskih roditelja, on ispoljava kvalitete kao što su razvoj, sveopšta ljubav i milosrđe.

On je otac dobročinitelj i zaštitnik, takođe i kralj koji vlada zemljom ostvarujući napredak, obilje i blagostanje. Uticaj ove sefira predstavlja napredak, ekspanziju, izgradnju, univerzalnu ljubav, vizionarstvo, dobročinstvo, sreću, duhovno i materijalno blagostanje itd. Hesed se u astrologiji povezuje sa planetom Jupiter.

Geburah (Strogost) - nastaje iz Heseda i nalazi se na levom stubu Drveta života. Energija razvoja i ekspanzije mora na nivou Geburaha biti ograničena i disciplinovana na pravu meru koja joj pripada i u mora da povratu ispravnu formu. U suprotnom, zbog neograničenog razvoja i izgradnje Heseda, mogla bi da postane unižena i izopačena. Da ne bi došlo do nagomilavanja i neravnoteže, snagu četvrte sefira treba disciplinovati i ograničiti. Uloga Geburaha je da otkloni svaki višak i neumerenost koji su pretnja skladnom razvoju božanske sile. Funkcija pete sefira da uništi i pročisti sve što je pretnja zdravom tkivu i može uslovi njegovog oštećenja, izobličenje ili slabljenja.

Osobine Geburaha predstavlja planeta Mars, i simbolično se prikazuje kao Kralj Ratnik koji brani svoju zemlju od neprijatelja i bori se za uspostavljanje ispravnih granica, pravde i ravnoteže.

Tifaret (Lepota) je prva sefira posle Ketera koja je smeštena na Srednjem stubu. Energija Heseda i Geburaha, ljubavi i discipline, muškog i ženskog principa, je uravnotežena i postavljena na Stub sklada. Na nivou Tifareta ostvaruje se svest o vremenskim dimenzijama, prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Tifaret je smešten u centru Drveta života, a njegova planeta je Sunce. Kao rezultat potpunog sjedinjenja Joda i He, muškog i ženskog principa, Tifaret predstavlja inkarniranog Sina, odnosno Vau Tetragramatona.

Šesta sefira je simbol harmonije, lepote, blagosti, talenata i povezuje se sa takvim idejama kao što su - život, zdravlje, prosvetljenje, kreativnost i mentalne sposobnosti. U psihološkom smislu Tifaret predstavlja čovekov Ego (Ja), središte svesne ličnosti i njegovo Više Ja, Jastvo, koje teži da dosegne i ostvari.

Hesed, Geburah i Tifaret čine drugu trijadu, koja se naziva Moralna trijada. Ona predstavlja čovekove spiritualne kvalitete, Nad Dušu, Više Ja i mesto boravka Istinskog Sopstva - "Svetog Anđela Čuvara".

Između ove i sledeće trijade nalazi se veo koji se naziva Paroket. Prolaskom ovog vela božanska energija menja kvalitet svog ispoljavanja. To se odnosi i na promenu u čovekovoj svesti.

Necah (Pobeda) - Energija koja izvire iz Tifareta više nije slobodna, već se kreće ka nižem i inferornijem planu postojanja, gde mora biti ograničena i vezana. Telo koje je postalo svesno sebe, ostvarujući čisto postojanje, biva pobuđeno na pokret da bi ispitalo mogućnosti i u njima našlo zadovoljstvo. Zato ono iz stanja savršenosti prelazi u nesavršenost. Necah se nalazi na Stubu kosmičke sile i izražava ideje ljubavi i energije na jednom mnogo grubljem nivou od Heseda. Sefira Necah predstavlja ljudske instekte i osećajnu prirodu.

Planeta Venera je pridodata Necahu i obuhvata oblasti kao što su - međuljudski odnosi, umetnička dostignuća, ljubav prema određenim pojavama, objektima i osobama, bogatstvo, senzibilnost, naklonost i duhovna dostignuća koja su ograničena egom i materijalnim motivima.

Hod (Sjaj) nastaje daljom evolucijom božanske energije iz Necaha. Čisto postojanje koje je spoznalo zadovoljstvo sada ga ispituje i stiče iskustvo, odnosno rađa misao. Osmu sefiru se odnosi na čovekove intelektualne moći i njegov um. Hodu astrološki pripada planeta Merkur koja vlada znanjem, školama, književnošću, trgovinom, magijom, komunikacijom i sl.

Jesod (Temelj) - Izlivom iz Hoda energija se ponovo vraća na Srednji Stub. Jesod je stvoren kao posledica sjedinjavanja suprotnih

polariteta na trećem, najgrubljem nivou, muškog i ženskog principa, intelekta i osećanja, Necaha i Hoda. Deveta sefira se odnosi na intuiciju, lično i kolektivno nesvesno. Ona obuhvata astralnu riznicu slika, svega što je bilo, jeste i biće. Jesod je sfera Meseca i obuhvata punjenje i pražnjenje, protok, ciklične promene i promene raspoloženja.

Tri niža sefirota, Necah, Hod i Jesod, odražavaju čovekovo niže Ja, njegovu personalnost. Oni čine Astralnu trijadu. Oblik svesti koji je svojstven dostizanju astralne trijade ispoljava se u snovima, vizijama, meditacijama, halucinacijama.

Prolaskom sledećeg vela, Kešeta, božanska energija se zgušnjava u svom materijalnom vidu i stvara desetu sefiru - **Malkut (Kraljevstvo)**. Malkut nastaje iz Jesoda. On predstavlja materijalni svet ili zemaljsku ravan. Osobine koje mu se pripisuju su stabilnost, tromost, tama i gustina. Malkut se odnosi na pojmove kao što su posed, imovina i telo.

Božansko biće koje je sebe manifestovalo kroz devet razvojnih sfera, steklo znanje i svesnost, sada je spremno da se, obogaćeno iskustvom vrati svom tvorcu - Keteru. I krug se zatvara.

Staze Drveta Života povezuju sefirote i predstavljaju svojevrsne energetske kanale u kojima se mešaju i spajaju energije sefirota. Za razliku od sefirota koji su objektivni, sefire su subjektivne. Makrokosmički gledano, svaka staza obuhvata određeni aspekt univerzuma, ili, mikrokosmički, određene procese koji se odigravaju u čoveku.

Staze sadrže posebne tajne koje se tiču elemenata, planeta i zodijačkih znaka. Postoje 22 staze na drvetu života koje su označene sa 22 slova hebrejskog alfabeta.

Masonerija, čiji "Slobodni Zidari" polažu ruku pri zakletvi na otvoreno poglavlje Jovanovog Jevanđelja je čuvar Tajnog Znanja koje se ovim spisom prenosi.

Iako nikada javno nije objavljeno koji je smisao posvećenja Jovanu, niti ima vidnog "razloga" da se simboličke Lože nazivaju "Jovanovskim", spominjući kako je svojevremeno prva Velika Loža, prvi savez Masona, uspostavljen na dan Svetog Jovana, Masoni i dalje prenose njegovo ime i vibraciju njegove poruke.

Masonske Inicijacije se sastoje, uglavnom iz određenih elementarnih kruženja i ukazivanja Svetla kao petog elementa, čime nakon dubljeg upućivanja u duhovno i simboličko učenje Slobodnog Zidarstva počinje da biva jasno da je Jovan nosioc izvesnog Duhovnog Toka koji podučava o Plamtećoj Zvezdi - Jovan je "golub" glasnik Svetlosti Plamteće Zvezde - koja je duhovni Sin "Velikog Neimara Svih Svetova".

Jovanovo Jevanđelje stoga nikako ne može da se shvati kao istorijski zapis o "inkarnaciji" i poslanstvu čoveka "sina božijeg" kojega zvuha "Isus Hrist" već ga treba u potpunosti Razumeti kao zapis o tumačenju Univerzuma, o tumačenju ljudskog Bića i tumačenju procesa Inicijacije u Duhovne Misterije.

Tako se mogu sagledati jasna kabalistička prikazivanja tog Gnostičkog toka kojem je Jovan pripadao, a ovde možemo ukazati samo na neke odrednice koje će razotkriti prirodu Plamteće Zvezde i njenu neraskidivu vezu sa svakim čovekom. Masonerija simbolički podučava ljude, a skriveno ih usmerava da u sebi probude ovu Svetlost.

KNJIGA JOVANOVOG OTKROVENJA

Knjiga Otkrovenja ili Apokalipsa po Jovanu je poslednja kanonska knjiga "Novog zaveta" u Bibliji. Ime je dobila po starim nazivima u rukopisima - Jovanova apokalipsa - ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ i Otkrovenje teologa - ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Autor knjige se predstavlja kao Jovan i govori o svoje dve vizije koje je imao na ostrvu Patmosu, gde je bio u zatočeništvu. U prvoj viziji govori o Jednom koji je nalik "Sinu čovečijem" koji prenosi poruku za sedam crkava Azije, dok druga vizija čini ostatak knjige i predstavlja

kraj sveta, opisujući pobunu Satane kod Armagedona, njegov poraz i povratak mira na zemlju. Zbog svog kompleksnog vizuelnog jezika Otkrovenje se smatra kontroverznom i teško shvatljivom knjigom koju su mnogi "znalci" i religiozne denominacije različito tumačili. Zbog svoje kompleksnosti vrlo teško je bila uvrštena u novozavetni kanon.

Tradicionalno se smatra da je Jovan napisao Jevanđelje i Poslanice u isto vreme, a da je Otkrovenje pisao tokom svog proгона na ostrvu Patmos u Egejskom moru, tokom vladavine imperatora

Domicijana. Poimanje da je jedan isti Jovan autor ovih "dela" je zasnovano na tome da se on izražava soterologički - gde govori o Isusu kao jagnjetu, te da Isusa u svojim spisima naziva Božijim sinom, Gospodom bogova, a najprimetnije je da ga samo Jovan naziva "Reč Božija" - Ὁ λογος του θεου.

tumačenje da je Vavilon ustvari Rim, te da pad rimskog carstva predstavlja uništenje zveri i zarobljavanje satane - nakon čega dolazi vladavina Hristova. Drugi pak tumače i veruju da događaji iz Apokalipse tek treba da se dogode.

Postoji verovanje da Otkrovenje predstavlja opis duhovnih istina koji treba da se nauče tokom istorije, dok ezoterično gledanje upućuje na duhovne procese, upozorenja i unutrašnja saznavanja, a otvaranje sedam pečata, npr., predstavlja otvaranje sedam čakri čovekovog energetskog tela čime se oslobađaju psihološke i duševne sile. "Drugi dolazak", prema tome, predstavlja integraciju duhovnog sopstva sa životinjskim delom čoveka čime se ostvaruje puna i slobodna Svest i Samosvest - to je duhovno probuđenje, iluminacija i "Uskrsnuće".

Iako tradicionalno shvatanje ima dosta zagovornika, ima izučavaoca koji veruju da su Jovan Apostol, Jovan Evanđelista i Jovan Patmoski tri različite osobe. Postoje argumenti i za ovakvo shvatanje.

Ono što je bitno, za sam tekst, koji god da je Jovan držao pero u ruci, je da je Anđeo iz vizije preneo upozorenje da se tekst ne menja ni u kom smislu, te da se u potpunosti zadrži i očuva integritet knjige. Ovo je veoma mističan detalj.

Zatim, postoje uverenja da Otkrovenje po Jovanu predstavlja ono što se već dogodilo, te da je simbolika i splet dramatičnih okolnosti manifestovan već tokom prvog veka "nove ere". Čime se zalaže za

Budući da je Otkrovenje Jovanovo - Otkrievnje Gnoze Onoga koji je Dar sa Neba - On dađe svoje Vizije kroz dvadeset i dve staze Drveta Života - koje su 22 poglavlja Otkrovenja.

Bet	Sedam crkava u Aziji
Gimel	Duh govori
Dalet	Stojim na vratima
Vau	Vrata na nebu / pentagram
He	Jak anđeo sa snažnim glasom
Het	Izvor žive vode
Zain	Mač
Tet	Vatra / buktinja
Jod	Dela svojih ruku
Kaf	Progovoriše sedam gromova
Lamed	Suđenje mrtvima
Mem	More / voda
Nun	Smrtna rana
Samek	Muljara gneva Božijeg
Oin	Napuni se hram dima...
Cadi	Skerlet
Peh	Usta aždaje / veliki grad se raspade...
Reš	Anđeo stoji na suncu
Kof	Prebivalište nečistih duhova
Šin	Uskrsnuće mrtvih / Strašni sud
Tau	Visoka gora / Novi Jerusalim
Alef	Dolazak Boga

Jovanovo Otkrovenje predstavlja poseban oblik Drveta Života po Riznici Oblika Elohima i ima za cilj da predstavi Put kojim istinski posvećenik, sledbenik Plamteće Zvezde - JHŠVH stupa ka "Novom Jerusalimu" u samoj Kruni Drveta Života kroz sedam serija koje sadrže po sedam specifičnih iskustava koja su prikazana kao 49 stanja. Ovaj prikaz Drveta Života predstavlja sedam stadijuma koji čine vertikalno uzdizanje srednjim stubom Drveta, polazi se od materijalnog plana - Malkuta - koji sadrži forme "Crkava", zatim sledi uzdizanje na drugi, viši, nivo u domenu Jesoda, treći nivo čini par i ravnoteža Necaha i Hoda, četvrti nivo je

središnja sefira Tifaret, peti nivo je balans Geburaha i Heseda, šesti nivo je uravnoteženje i harmonija vrhovne polarnosti i snažne dinamike Binaha i Hokmaha - Razumevanja i Mudrosti, a sedmi, najviši nivo obuhvata Keter.

Ovih sedam nivoa Drveta Života i uspinjanje središnjim stubom u potpunosti se, kako je prikazano u Otkrovenju, poklapaju sa iskustvima, pročišćenjima, stanjima i delovanjem sedam Čakri ljudskog tela, kako je to znanje poimano učenjima sa "Istoka".

MALKUT

1. NIVO MULADARA

Najniže poimanje dolazi kroz sedam Crkvi "Azije". Poimanje njihovih pozitivnih, negativnih i duhovnih osobina sa vezom ka Razumevanju.

1. Efes - prva ljubav

2. Smirna - kruna života
3. Pergam - čuva Ime
4. Tijatira - dela ljubavi
5. Sardis - istrajava
6. Filadelfija - održava Reč
7. Ladokija - mlaka - neutralna

JESOD

2. NIVO SVADISTANA

Svaka sfera - čakra poseduje "pečat" kojim je zatvoren prolaz i koji onemogućava iskustvo i svesnost tih viših nivoa. Otvaranjem pečata sagledavaju se temeljne osobine.

1. pečat - beli konj, luk, kruna
2. pečat - crveni konj, rat, mač
3. pečat - crni konj, vaga
4. pečat - smrt, pakao
5. pečat - duše jagnjetove pod oltarom
6. pečat - zemljotresi, sunce, mesec, zvezde
7. pečat - tišina

HOD-NECAH

3. NIVO MANIPURA

Andeli sa sedam truba vibracijom pokreću um i osećanja svakog nivoa - čakre.

1. anđeo trubi - užas i vatra, trećina spaljena
2. anđeo trubi - goruća planina pada u more, trećina mora uništeno
3. anđeo trubi - zvezda, pelen, trećina reka uništeno
4. anđeo trubi - orao sa crvenim repom, trećina sunca pomračena
5. anđeo trubi - zvezda sa neba, otvara jamu, otvara se ambis, skakavci
6. anđeo trubi - glas od truba glatnog oltara, anđeli Eufrata
7. anđeo trubi - hram Elohima otvoren na nebu, žena obučena u sunce, zmaj i njegov soj, rat na nebu, Mihajlo baca zmaja na zemlju, zmaj se bori sa ženom, uzdiže se zver

TIFARET

4. NIVO ANAHATA

Andeli prikazuju sfere - strukturu univerzuma.

1. anđeo - prikazivanje Vavilona
2. anđeo - suđenje Vavilonu
3. anđeo - glas naređuje da se izađe iz Vavilona
4. anđeo - svrgavanje Vavilona
5. anđeo - glas mnoštva, Aleluja
6. anđeo - glas sa trona - "Slavite Elohima!"

7. anđeo - verni i istiniti na belom konju, mesto Armagedon

GEBURAH-HESED

5. NIVO

VIŠUDI

Anđeli sedam poslednjih pošasti - pročišćenja.

1. anđeo - čirevi na obožavaocima žiga
2. anđeo - more se pretvara u krv
3. anđeo - reke se pretvaraju u krv
4. anđeo - sunce prži zemlju
5. anđeo - pomračenje kraljevstva zveri
6. anđeo - Eufkrat je isušen
7. anđeo - "učinjeno je", počinje Armagedon

BINAH-HOKMAH

6. NIVO

AĐNA

Anđeli objavljuju kraj - ispoljavanje volje.

1. anđeo - propoveda jevanđelje
2. anđeo - Vavilon pada
3. anđeo - upozorava na idolopoklonstvo
4. anđeo - glas sa neba, blagosloveni
5. anđeo - žetva na zemlji
6. anđeo - anđeo sa kosom, grožđe prokletstva
7. anđeo - anđeo se pojavljuje iz oltara vatre

KETER

7. NIVO

SAHASRARA

Najviša iskustva - konačni uvidi u Kraj - blagoslov.

1. kraj - vezivanje satane
2. kraj - prvo uskrsnuće
3. kraj - oslobađanje satane
4. kraj - uništavanje neba i zemlje
5. kraj - drugo uskrsnuće, poslednji sud, spaljivanje zmaja
6. kraj - novo nebo, nova zemlja
7. kraj - novi Jerusolim, drvo života, jagnje

Poimanjem povezanosti svih sedam nivoa koji se pojavljuju u sedam sfera, otvara sagledavanje potpune povezanosti i iskustva svih 49 "segmenata" spoznaje. Uvek se najniži nivo sfere povezuje i shvata kao Malkut-Muladara - vidimo pojavljivanje prve ljubavi, težnje ka kruni, vibracije koje donose uništavanje postojećih profanih kompleksa, uvid u strukturu univerzuma, koji je simbolisan Vavilonom, pročišćenje materije kroz čireve na koži, veru u jevanđelja i vezivanje satane - posvećenje duhovnom putu kao najviši aspekt posvećenja "novajlija" - učenika na Stazi.

Svaki nivo prima uticaje iz svake čakre sukcesivno. Tako se u Jesodu, koji je "temelj" Drveta Života pojavljuju Vizije činioca dinamike pročišćenja i posvećenja - četiri jahača apokalipse deluju na četiri elementa, zemlju, vodu, vatru i vazduh, dok se duše jagnjetove povezuju sa Duhom, nad tim se otvara protok energija kroz Srednji Stub Drveta Života, koje obeležavaju mesec, sunce i zvezde - da bi na posletku konačna spoznaja Najvišeg bila "okarakterisana" kao Tišina.

Vibracije trećeg nivoa - "trube" pokreću kovitlanje čakri kako bi se njihove karakteristike ispoljile. Na nivou Anahate vrhovna vizija je "klasična" Vizija istočnjačkog "Kalkija" (Avatara kali juge) - to je Vizija Svetog Anđela Čuvara. Ovome je prethodilo poimanje strukture grada Vavilona, razaznavanje "sudenje" njegovim elementima, napuštanje i oslobađanje od vezanosti za strukturu, mnoštvo se ujedinjuje u prizivu Jednoga, Glas se javlja na posletku dajući smernicu da se obožava samo Najviši. Tada se pojavljuje Anđeo.

Ono što donosi buđenje Višudi čakre je duhovno pročišćenje na višim razinama. Čiste se suptilne sadržine duše, koje su ujedno moćni korenski resursi sopstva. Reka života (Eufkrat je kao i Gang) se isušuje kako ništa ne bi bilo zaboravljeno - sve se mora posvetiti Inicijaciji.

Taj isti Anđeo, recimo kasnije, upozorava da se ne sme podređivati on, niti se sme on obožavati, ne sme se biti idolopoklonik - obožavanje i prizivi uvek se upućuju samo Najvišem. U sferama Ađna čakre nadilazi se čak i prostor i protok vremena.

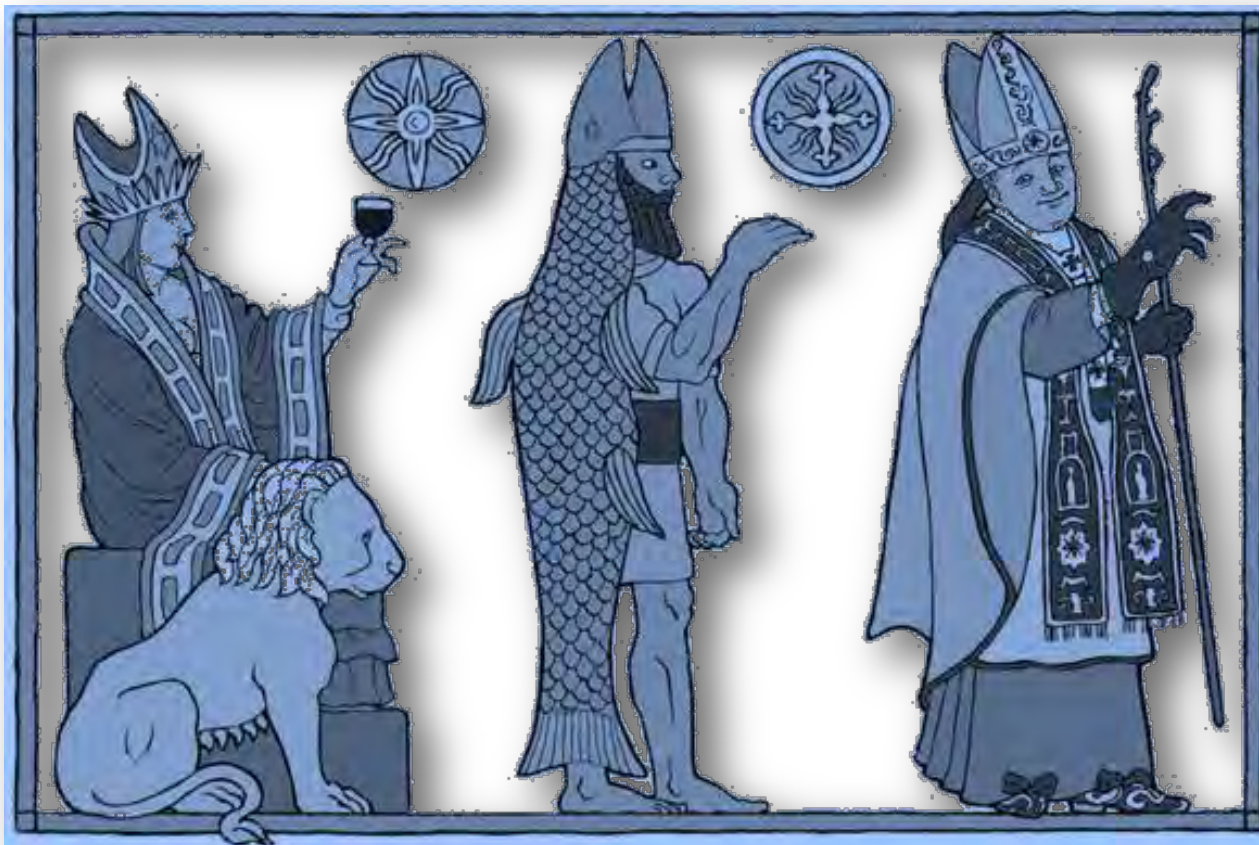
Dosezanje Krune i Sahasrare je u potpunosti obeleženo stadijumima Uskrsnuća, ovladavanjem svim nižim segmentima bića, poništavanjem starog stanja i konačnim dolaskom u Svetlost Najvišeg.

Maranatha!

AMEN!

JOVAN U MASONSKIM LEGENDAMA

U jednoj verziji, osnivač Masonerije bio je Hebrejski Patrijarh *Enoh*, koji je "hoda sa Bogom" i nije iskusio smrt. Enoh je povezan sa Velikim Božanskim Bičem *Metatronom*. Legenda o Enohu blisko je paralelna priči o kasnijem Hebrejskom proroku *Iliji*, koji kako je rečeno odnet živ na Nebo u *Vatrenim Kočijama*. Takođe, on je povezivan sa Vavilonskim astrologom *Hebanijem*, koji je slično odnet na nebo od strane boga *Hea*. Ove legende nalikuju legendama o misterioznom biću *Oanesu*. Istoričar Berozus, a kasnije i Aleksandar Polihistor, opisuju Oanesa ili Jovana kao amfibijsku kreaturu koja je izašla iz Persijskog Zaliva u drevnom Sumeru, kako bi čovečanstvo podučio umetnosti i nauci. U sumrak, on se vraćao u vode Zaliva. Postoji nekoliko verzija priče, poput

ribljeg boga *Dagona*, koji se pojavio niotkuda pre 5500. godina u južnoj Mesopotamiji. Nijedan trag njegove jedinstvene kulture i jezika, ne može se nigde pronaći. Nestao je pre 4000. godina, ostavljajući dubok trag u Vavilonu i drugim civilizacijama u ekonomiji, umetnosti pisanju, matematici, astronomiji, arhitekturi i religiji.

Rana istorija Masonerije kaže, da Masoni održavaju veliku svečanost na dan *Sv. Jovana*, ne znajući da proslavljaju ribljeg boga *Oanesa*, prvog *Hermesa*, i prvog osnivača Misterija. Od strane *Velike Ujedinjene Lože*, u osamnaestom veku, ovo je bilo povezano sa *Sv. Jovanom Krstiteljem* koji se proslavljao *24. juna*. On je postao svetac patron Masonerije. Prva tri

Masonska stepena, poznata su kao *Plava Loža*, *Johanitska Masonerija*, ili *Jovanova Masonerija*. Riba je simbol *Vesica Piscis*, u prevodu *Riblja Posuda*, koja se pojavljuje na građevinama Templara, i u legendi o smrti i novom rođenju *Visokog Sveštenika Jovana*. Interesantno je, da je Alistér Krouli u svojim Kabalističkim korespondencijama 777, povezoao Sv. Jovana Krstitelja sa morskim bogom *Neptunom* ili *Posejdonom*, *Voda* i Hebrejsko slovo *Mem*, koje znači (predstavlja) *vodu*. Vodeni bog Oanes ili Jovan, čini se da je primarni ključ porekla Masonerije.

Vesica Piscis, znak je *Božanstva* i znak *Amfibije*. To sugeriše rano poreklo povezano sa velikim Inicijatorom, Ribljim Bogom sa Sirijusa, poznatim kao Jovan ili Oanes. Po rečima Fr. Ahada, "*Geometrija je prva plemenita Nauka, i glava svih znanja*." Vesica Piscis je bila sveti znak ranih Hrišćana, i osnova za većinu crkvi Gotičkog perioda. Kenet Grant identifikuje Vesicu sa Kapijom, tačnije *Zvezdanom Kapijom*. Ako se ispita legenda o Jovanu Krstitelju, svecu-patronu Masonerije, šta se može otkriti? Isti božanski učitelj, povezan je sa prorokom Ilijom, koji se vazneo na nebo živ u vatrenim kočijama pred mnogim svedocima. Jovan je stajao do pola uronjen u vodu, krsteći druge u Mudrost. Ovo je očigledan eho daleko prošlosti mnogo pre Jovana, i odnosi se na Oanesa, Sumersko-Vavolonskog pola-ribu, pola-čoveka, koji je učio čovečanstvo po danu, vraćajući se u vodu noću. Kult Jovana Krstitelja preživeo je među Maneanima, koji danas žive u Iraku, bivšoj Vavilonskoj i Sumerskoj Imperiji.

Njegova legenda često se meša sa Isusom, umirućim i uskrslim bogom, koji je prvi Iluminiran od Jovana. Krouli je ispravno povezoao izmučenog Isusa sa mučenicom Jovanom, i u svojoj knjizi "777", dao je Tarot Adut povezan sa obojicom kao, "*gura obešenog i raspetog čoveka*"sa titulom *Duh Moćnih Voda*, zbog obrnute slike nebeskog bića, i zbog jedinstvene priobalne lokacije "*Hrama Morskog Boga*" u Tulumu, ali se čini više sličnim božanskom biću sišlom sa neba, pre nego morskomo. Krouli je zabeležio da je u Aeonu pre Ozirisovog, Izidinom ili vodenom, ovaj "*obešeni čovek*" bio "*udavljeni čovek*" koji nas vraća u približno vreme posete Oanesa. Hebrejsko ime za Isusa je *Jehešua*, identično imenu Starozavetnog proroka, poznatog kao Jošua. *JOSHUA = 50 = ODIN i RIBA*. Jošua je bio sin *Navinov*, *NUN-ov*, *Sin Ribe*, što se odnosi na razapetog boga koji donosi znanje. Ovo je jedna od retkih paralela, Jošue i ribe, koji imaju isto značenje koji upućuju na kriptomasonsku tradiciju zaštitničkog amfibijskog zvezdanog boga. U Masonskom predanju, dva Jovana iz Novog Zaveta, zamenjena su u osamnaestom veku. Jovan Jevanđelist substituisan je za Jovana Krstitelja, ali je kasnije povezan sa Astrološkim Znakom Raka u mesecu junu, što još jednom otkriva isto poreklo u Oanesu. Preokupacija sa očiglednim kretanjima planeta i zvezda, upadljiva je i među antičkim sveštenstvom i u Masoneriji. Kandidatu za učenički stepen (KOLEGA ZANATA = 125 = SOTIS U PLAMENU) rečeno je na njegovoj inicijaciji da poslednjih sedam koraka vode u *SREDIŠNJU*

SOBU Solomonovog Hrama, predstavljajući sedam slobodnih umetnosti i nauke, gramatiku, retoriku, logiku, aritmetiku, geometriju, muziku i astronomiju. Naravno, ovo su umetnosti kojima su čovečanstvo podučavali "bogovi" sa Sirijusa (Sotisa) u drevnim vremenima. Kandidat je ranije upoznao dva velika bronzana stuba, jedan sa desne i drugi sa leve strane. Ime stuba sa leve strane je *Boaz*, koji predstavlja *snagu*; ime stuba sa desne strane je *Jakin*, i označava *osnivanje*. Oba stuba stajala su na ulazu u Solomonov Hram. Na svakom stubu stajali su "globusi", zemlje i neba.

Kandidat je na kraju doveden do istoka, mesta na kome sedi Poštovani Majstor, gde se njegova pažnja usmerava na veliko slovo *G*, postavljeno iza i iznad Majstora. Rečeno mu je da ono predstavlja *Geometriju*, prvu i najplemenitiju nauku. U verziji *Misraima* (Egipatskog Obreda), Majstor pokazuje na *plamenu zvezdu*, govoreći kandidatu: "

Pogledaj ovu mističnu zvezdu, i neka ti ovo sećanje nikada ne ode iz tvog uma. To je amblem Genija, koji nas uzdiše ka velikim stvarima."

Veliki Masonski autoritet Albert Pajk, hvalio se da "*Sirijus još uvek blista u našim Ložama kao Plamena Zvezda*." Lozinka Drugog Stepena, koja po Kabali ima vrednost 134, na neki način upućuje na prolaz iz tog Zvezdanog Sistema na naš vlastit. *134 = SVETA POSUDA i ISTINA*. Stub *JAKIN = 71 = JE ZVEZDA i BOAZ = 36 = SUNCE*. Spojeni zajedno, govore nam da je *SNAŽNI SIRIJUS SUNČEVA ZVEZDA*. Dualna priroda Sirijusa aludira na šifrovanu vrednost Boaza i Jakina ili 107, vrednost *DVE PALATE i KLUČEVA*. Globusi zemlje i neba, kao i trostepeni inicijatski sistem datiraju iz davnine. Dužine na ovim globusima, govore nam nešto veoma važno. Poznato je da su u antičkom svetu postojale veoma precizne mape cele planete. Ove mape su bile na raspolaganju u Konstantinopolju u vreme Piri Ibn Hadži Mehmeda, koji je nacrtao izvanredno tačnu Mapu Sveta 1513. godine. Takođe, Oronteus Finaeusova Mapa iz 1531. godine prikazuje Antartik u detaljima, ali je očigledno precrtana sa starije mape, konstruisane pre nego što su ledene kape prekrile Antarktičke Obale. Neko je znao pravu prirodu Zemlje i Neba davno pre. Antičke predstave Oanesa, uvek ga prikazuju kako nosi nešto poput globusa sa mrežicama sugerišući širinu i dužinu.

Ova radoznalost, ojačana je na dramatičan način u *Višim Stepovima Masonerije*; dok "Regularni" Slobodni Zidari, ne žele da iko sazna za ovo. Oanes je osnovao svešteničku kastu u Vavilonu, Indiji i Egiptu, koje je odano čuvalo preneto im tajno znanje. Verovatno je da su tokom istorije nastavili da održavaju kontakt sa svojim izvorom.

Masonski autori skloni su tvrdnjama da su Vitezovi Templari bili čuvari Zlatne Tajne, koja se odnosila na pola čoveka, pola zver, zvanog Bafomet.

SV. APOSTOL ANDREJA PRVOZVANI

"Prvi apostol Hristov. Sin Jonin i brat Petrov, rodom iz Vitsaide, i ribar po zanimanju. Najpre bio učenik sv. Jovana Krstitelja, no kad Jovan ukaza prstom na Gospoda Isusa govoreci: "Gle, jagnje Božje" (Jov. 1, 36), Andreja ostavi svog prvog učitelja i pođe za Hristom. Potom Gospodu privede i svog brata Petra. Po silasku Duha Svetoga pade mu u deo da propoveda Jevanđelje u Vizantiji i Trakiji, potom u zemljama dunavskim, pa u Rusiji i oko Crnog Mora, i najzad u Epiru, Grčkoj i Peloponezu, gde i postrada. U Vizantiji postavi prvog episkopa, sv. Stahija; u Kijevu pobode krst na visini i prorēče

sjajnu hrišćansku budućnost narodu ruskom. U gradu Patrasu učini mnoga čudesa imenom Hristovim i prevede brojne u veru Njegovu. Među njima behu i brat i žena carskog namesnika Egeata. Egeat zbog toga stavi Andreju na muke, a potom ga raspne na krstu. Sve dok bejaše živ na krstu, govoraše pouke hrišćanima okupljenim oko krsta njegov. Htede ga narod i skinuti s krsta, ali on im ne dozvoli. Najzad se počne moliti Bogu, i pri tom ga neka neobična svetlost celog obasja. To obasjanje trajaše pola sata, i kad ono iščeze apostol predade dušu Gospodu. Prvi od dvanaest

apostola koji pozna Gospoda i pođe za njim strada 62. godine. Mošti mu behu prenesene u Carigrad. Docnije mu je glava penesena u Rim, a jedna ruka u Moskvu."

Ime Andreja potiče od grčkog Andreia i znači čovečnost, vrednoća, kao i mnoga druga grčka imena često se pojavljivalo među jevrejima starog doba. Za Andreju se kaže da je sin Jonin, ali je zbog slučajne ili namerne greške izbegnuto da se obeleži da je on sin Jovanov - čiji je i sledbenik bio.

Greške u prevodima biblijskih knjiga i spisa su doprinele da se mnoge stvari izvornu, banalizuju i praktično sakriju. Imajući to u vidu, činjenica da je Andreja bio ribar, kao i njegov brat Petar, ukazuje na to da su bili članovi posebne duhovne grupe, čiji su članovi obeležavali svoje učenje simbolom Ribe - simbolom Zodijačkog znaka koji upravlja dobom koje je osvitlalo na prolećnom obzoru u njihovo vreme.

Kada je Jovan ukazao na to da je Isus pravi vođa, Pastir naroda, istinski Kralj Jevreja Andreja i potom njegov brat postao njegovi sledbenici, kao i sav narod koji je priznavao pravo nasleđa Davidove i Solomonove loze. Andreja se naziva "Protokletos" - Prvopozvani. Među prvih dvanaest sledbenika, apostola uvršten je jer je bio visoki posvećenik Gnoze i učenja koje je nosilo moć. Tu moć je kasnije demonstrirao tokom života pa njegova čuda pariraju Isusovim i Simonovim čudima. Andreja je zbog svoje posvećenosti i sposobnosti govorništva uvršten među prva četiri apostola. Andrejin autoritet je bio toliki da se samo uz njegovo odobrenje i pomoć moglo pritupiti Kralju - Isusu. Šta više Andreja je uvršten na spisak Isusove porodice, kao i njegov otac Jovan.

Andreja je bio uz Isusa tokom svog vremena njegovog javnog života, bio je prisutan na Isusovom venčanju u Kani, na "Tajnoj večeri", pri Isusovom uskrsnuću - kao svedok inicijacije, te ja naposletku doprineo izuzetnom širenju "Hrišćanskog" - Gnostičkog učenja širom Palestine i Grčke.

Sveti Andreja se smatra duhovnim uticajem koji je zaslužan za privođenje ljudi istinskoj veri. Njega smatraju Petrom pre Petra. Glasnikom i glasnogovornikom istinskog učenja - učiteljem koji je u lozi Jovana imao udeo i zadatak prenosa svetlosti novog doba koje je osvitlalo nad čovečanstvom. Nakon Jovana on je prvi koji ide stazom sledbenika, uporedo sa Dositejom i Simonom. Ipak Dositej i Simon imali su posebnu transmisiju koji su u zaveštanje dobili od Jovana - i ni jedan od njih nije sledio duhovno Isusa, osim što su ga priznali za Kralja. To je i koren razloga zašto su gnostička učenja dositejaca, simonjana i mnogih drugih sistematski uništavani - kako bi se u 4.veku N.E. uspostavilo dogmatsko crkveno učenje.

Moderna Masonerija svoje simboličko učenje naziva Jovanovskim, a svoje filozofsko Andrejevskim. Preko Masonerije se

prenosi izvesno znanje koje se zasniva na Gnosticizmu - a to je i bitan detalj jer se u masonskim ritualima Isus smatra za Velikana i mudraca, ali ne i za spasitelja. Bitan stav gnosticizma je "Spoznaj Samoga Sebe" nasuprot Spasenju kroz Iskupitelja - to je dramatična razlika - i veliki i paradoksalni greh i greška dogmatskog hrišćanstva koje je izgubilo stvarnu duhovnu vezu sa svojim gnostičkim korenima. Masonerija jednostavno sledi niz učitelja, od Jovana, do Andreje i dalje do Marka - koji su svi bili Jovani - Golubovi Svetog Duha.

Priča o Hiram Abifu je takođe i priča o "Isusu", ali ne onom mundanom kralju, već priča o Duhovnom Suncu u čoveku - čoveku kao Adeptu kojeg iznutra usmerava spiritualni Logos - Sol-Om-On, dok su svi sačinioi legende delovi Duše čoveka. Time se može prepoznati da je Jovan spoljašnji intelekt koji očuvava univerzalno znanje o čoveku i univerzumu, dok je Andreja unutrašnji, viši intelekt koji spoznajno živi u sadejstvu i svesnosti svojih sačinioaca. Iznad toga (pa čak i u učenjima Jovana i Andreje) se nazire učenje Marka i Ormusa koji su prenosili učenje Ruže i Krsta. Ono što je unutarne stvarno značenje njihovih simbola i znanja se govori samo u Suverenim Svetilištima Gnoze, ali je to dato svima na uvid kroz simbole isprepletanih Uglomera i Šestara - koji su isprepletani Duh i Materija, Čovek i Žena, hebrejska slova Ajin i Nun - u Harmoniji i ravnoteži.

Značaj Andreje kao prenosioca Gnostičkog učenja se održao kako u spoljašnjem poštovanju i obožavanju "Sveca Andreje" tako i kroz unutrašnji prenos njegove gnostičke poruke - poruke Univerzalne Religije.

Andrija je bitan segment svesti budući da On svedoči svim važnim stadijumima ljudske inicijacije - prvi uvida duhovno vođstvo Jehešue - Plamene Zvezde - vladavinu Duha nad četiri elementa; prisustvuje venčanju Jehešue i Marije - koja je "Vavilonska Bludnica", znana kao gnostička "Barbelo", a u moderna vremena među okultistima, kao "Babalon" - transcendentno sopstvo koje je iznad Plamene Zvezde - i sa kojom se Jehešua venčava. On je svedok i same transcencije kada Čovek prevazilazi svoje lične egoistične osobine, pa i sam um i kada njegova svest biva rasuta u praznini Kosmosa, dosežući sfere iznad Ambisa na Drvetu Života. Stečenim iskustvima "Andreja" kao duhovni kanal u čoveku tim inicijacijama biva opunomoćen da prenosi kako Znanje tako i da ispoljava najviše Moći - čudotvorstvo. Čudotvorstvo je obeležje istinskih inicijata koji čine sve u slavu Boga ne tražeći nadoknadu za sebe - dajući sve u Slavu Duha.

Među Masonima širom sveta dobro je poznato da Andrejevska Masonerija predstavlja više stepene Škotskog Obreda Drevnog i Prihvaćenog - obreda koji duboko razrađuje simbole i osnovna učenja "Plave Lože" - Lože Svetog Jovana. Masoni prenose svojim inicijatima učenje o gradnji Hrama - jer je Hram upravo Čovek - a ne materijalna građevina od kamena. To znanje je raspoređeno u niz stepena, koji se dele u određene grupacije - sve to je usklađeno sa Gnozom o Drvetu Života. Prvi deo Andrejinog učenja objašnjava čovekovo Usavršavanje, kao pouku o nalaženju ubica Hiram Abifa, a

zatim kroz spoznaju Istinskog Imena Boga. Drugi deo upućuje inicijate u naznake o dubljim misterijama Ruže i Krsta - što se razotkriva samo na filozofskom nivou, ne i na stvarnom, dubokom koje sledi kada se potvrde filozofske inicijacije. Treći deo je stvarna razrada znanja o gradnji i strukturi Tri Hrama, koje je u stvari filozofsko učenje o regionima Kosmosa. Andreji je posvećen jedan poseban stepen u celoj hijerarhiji - stepen koji prenosi suštinu ideje Univerzalne Religije - Religije koja je oslobođena svih dogmatskih učenja i stega civilizacije u kojoj živimo i koja ukazuje na ono što Masoni primaju kao osnovnu ponuku - Bog je Jedan. Ovo učenje ne može da ima oslonac niti u jednoj postojećoj "religiji" jer su sve religije korumpirane čovekovim slabostima - samo Univerzalna Religija kako je poznaju istinski gnostici i posvećenici ne odstupa od pravih vrednosti i težnje za evolucijom - naspram religija koje teže da vežu čovečanstvo svojim lancima. Bratski lanac Masonske svetlosti prenosi fluid saznanja i iskustva da Bog nije ničije vlasništvo, niti prvenstvo, već da je on Pravo svih ljudi, i da iz tog Prava proističu Vera, Nada i Ljubav, nad kojima su Mudrost, Snaga i Lepota - nad kojima su Sloboda, Jednakost i Bratstvo.

"On je Bog, Jedan i Jedini;
Bog, Večni, Absolutni;
On ne začinje, niti je začet,
i nema nikoga poput Njega."

Dela Svetog Andreje su zabeležena u jednom apokrifnom, nepriznatom, spisu zvanom "Dela Andrejina", koji je takođe znan i kao "Jevanđelje po Andreji". Dela Andrejina su takva da njegovo čudotvorstvo u potpunosti parira Isusovim - lečio je bolesne, isterivao đavole, učinio da slepi progledaju - a na posletku je razapet na krstu na kojem je doživeo vrhunsko Prosvetljenje nakon čega je umro. Priča po kojoj je načinjena priča o Isusu.

Andreja je svojom kroz svoju moć mnoge ljude pokrenuo na put duhovnosti, da bi kasnije hrišćanska crkva prisvojila njegova dela učinivši ga svojim Svecem. On je jednostavno učio ljude da Hramovi treba da se poruše i da ljudi bilo gde i na bilo koji način mogu slaviti i obožavati Jednog Boga. Spis o delima Andrejinim zaista je spis o gnostičkom učenju koje je on tajno i javno prenosio. Njegovu veru nisu mogle da nadmaše i ugroze ni divlja zver, niti zmija otrovnica, oživeo je dete ... sve u skladu sa kabalističkim učenjem o Drvetu Života. Sva čuda smeju da se čine samo u slavu Istinskog Boga.

Mistična priča o njegovoj smrti ukazuje na tajno znanje koje je prenosio. Naime, žena makedonskog kralja Egeata, Maksimila, je postala njegova sledbenica - primivši tajnu inicijaciju. Nakon toga je odbila da bude kraljeva žena i u krevetu - niti jedan oblik mundane ljubavi i strasti ne može da se poredi sa primanjem inicijacije Duhovnog Krsta - inicijacijom Božanske Ljubavi - ovaj Krst je simbol Andrejine tajne inicijacije, simbol na kojem je Razapet, simbol koji je predstavljao izvor njegove moći - Duhovni Falus Boga. Krst kao Falus je sadržatelj i transmitter muške solarne energije. Andrejin život je obeležen pozitivnim čudima i kreacijama razvoja, njegov kraj je obeležen Krstom. Njegovo učenje je učenje o Krstu.

Ovaj Krst je pak, kosi krst, za razliku od uobičajenog prikaza "raspeća" Isusovog. Andrejin krst se smatra i posebnim "zamenjenim znakom" - kao što Majstori Masoni primaju "zamenjenu reč" Majstora, tako se i na višim stepenima Istinski Božanski Izvor Inicijacije "zamenjuje" simbolom Andrejinog krsta.

Zanimljivo je da je i Andreja dok je bio raspeta na krstu propovedao svoje učenje o Jednom Bogu, primivši iluminaciju u poslednjem času. Nakon smrti telo mu je bilo smešteno u pećinu odakle su dopirali miomiris, med, ulje i beli prah-Mana ...

Andrejina životna priča je od početka do kraja priča o Inicijaciji, o Pomazaništvu, o Mesijanstvu - u potpunosti preuzeta i prerađena u korist crkve koja se izborila za primat nad drugima u određenom momentu. Andrejina priča je priča o Jehešui - Plamenoj Zvezdi u Čoveju, o izvesnoj Duhovnoj Moći koja je predstavljena Krstom.

Tvorci Masonerije su čuvajući znanje o "pokolenju koje ne nestaje" ugradili priču o istinskim inicijatima, Jovanu i Andreji, uzimajući priču o Isusu samo kao simboličnu alegoriju - deo vaskolikog znanja koje se daje Inicijatima. Krstom se prenosi posvećenje i pomazanje, krstom se izvodi blagoslov, krstom se projektuje sila inicijatora, krstom kao vanvremenskim simbolom koji nije vlasništvo niti jedne religije već ga dobijaju oni koji su čisti u duši.

Izvesna tajna znanja govore o "Ogledu X" - mističkom i misterioznom iskustvu dramatičnog čovekovog prelaza Bezdana na Drvetu Života - ali taj ogled nije ni simboličan, niti filozofski, taj Ogled je stvarni akt koji je Andreja preneo inicijatima, prevazilazeći Filozofiju, kroz svoju konačnu i stvarnu Inicijaciju - stapanjem sa Univerzalnom Kosmičkom Energijom i Inteligencijom - sa Jednim Bogom.

RAZMIŠLJANJE O KAZNENOM ZNAKU

Kazneni znak – Desna ruka ispružena i dignuta u razini grla, prsti ispruženi, palac usmjeren prema grlu te potom nagli potez i spuštanje ruke. Ovaj znak nas podsjeća na kaznu našeg zavjeta. **"NEKA MI GRLO BUDE PREREZANO, MOJ JEZIK IŠČUPAN I SKUPA S TIJELOM ZAKOPAN U MORSKOM PLIČAKU, GDJE SE PLIMA I OSEKA IZMJENJUJU DVA PUTA DNEVNO"**.

1. Palac pokazuje na grlenu savršenu točku ulaska, kojoj odgovara Umjerenost, moć zbog koje se suzdržavamo od naših strasti čime tijelo činimo pitomim i upravljivim te oslobađa um od privlačnosti poroka. Ta vrlina treba biti naša neprekidna praksa jer time učimo kako izbjeći bilo koje razuzdane navike čije bi nas zadovoljenje moglo navesti da otkrijemo neke od važnih tajni koje smo obećali skrivati.

2. Palac pokazuje u smjeru grlene tj. Vishudda čakre, koja se tim putem aktivira prilikom same inicijacije i time taj položaj smatram sličnim takozvanim "Point de choud" iliti "točkama moći" (kojih je otkriveno 97 na tijelu i odgovaraju stupnjevima Memphis Misraima).

3. Vishudda – njene karakteristike

Značenje joj je lustracija (pročišćenje), glavni aspekt života kojim upravlja je komunikacija, njezin cilj je kreativnost, daje nam pravo da govorimo, a njome vlada planeta Merkur, uzimajući u obzir da se prema njoj usmjerava palac desne ruke, ovaj znak bih pokušao opisati (onako kako ga ja doživljavam) kao „Aktivno usmjeravanje Duha ka kontroli i pročišćenju naših riječi“ te zato to vidim i kao stav prilikom govora u Loži, kao znak da smo dobro razmislili o riječima te da je sve ljepota, istina i harmonija što dolazi kao glas iz našega grla (desna strana ruke aktivna, palac je pripisan elementu duha).

4. Sami potez koji se daje na samome kraju znaka podsjeća me na probijanje vela bezdana na Drvetu Života te dosezanje skrivene sefere Daat (koja znači Znanje) koja se na ljudskom tijelu nalazi u razini grla i pripisana je naravno Vhisudha čakri.. Probijanje vela bezdana je druga najbitnija stvar na našem putu ka ostvarenju Velikoga Djela: prva je dosezanje Tipharetha i spoznaja Svetog Anđela Čuvara, točnije Znanje i Razgovor.. Treba se shvatiti razlika između Znanja i Duhovnog uzvišenog centra (Daat i Kether), Znanje je sinteza, ali i kanal između Boga i

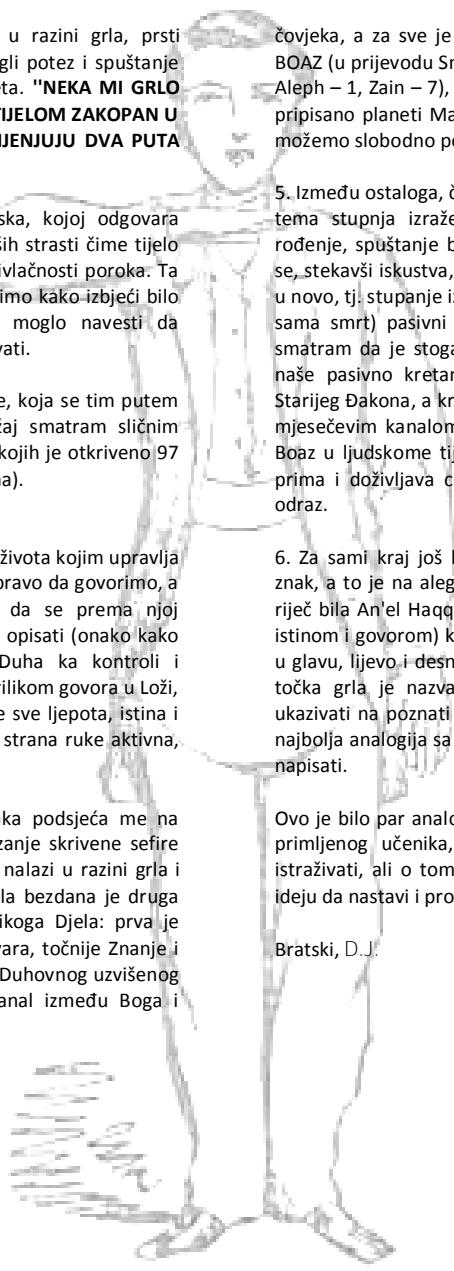
čovjeka, a za sve je to potrebna snaga, a tu je veza sa riječju stupnja BOAZ (u prijevodu Snaga) koja se zbraja do broja 80 (Bet – 2, Aayin – 70, Aleph – 1, Zain – 7), što odgovara slovu Phe, (u prijevodu „usta“) koje je pripisano planeti Mars, koja vlada tarot kartom Kula ili Božja kuća koju možemo slobodno povezati i s Ložom.

5. Između ostaloga, čakra Vishuda je povezana i sa rođenjem, a suštinska tema stupnja izražena terminima ciklusa (Rođenje, život i smrt) je rođenje, spuštanje besmrtnog duha u mrak materije Malkutha kako bi se, stekavši iskustva, mogao ponovo vratiti svome kreatoru, ali i rođenje u novo, tj. stupanje iz profanog svijeta u Bratstvo. Pošto je rođenje (kao i sama smrt) pasivni događaj (jer na njih ne možemo nikako utjecati) smatram da je stoga i korak (prvi) lijevom nogom, što bi simboliziralo naše pasivno kretanje, gdje smo hramom vođeni sigurnom rukom Starijeg Đakona, a kroz to ovaj je stupanj povezan i s Idom ili takozvanim mjesječevim kanalom koji je povezan sa lijevom nosnicom, predstavlja Boaz u ljudskome tijelu i odnosi se na primljenog učenika koji pasivno prima i doživljava cijeli prijenos znanja kao što mjesec prima sunčev odraz.

6. Za sami kraj još bi kazao jednu stvar na koju me podsjeća kazneni znak, a to je na alegoriju o smrti sufi mistika Mansur Al Hallaja, (čija je riječ bila An'el Haqq – u prijevodu „Ja sam istina“ – opet povezanost s istinom i govorom) koji je usmrćen tako što je zadobio udarce kamenom u glavu, lijevo i desno rame i na kraju mu je nožem presječeno grlo. Ta točka grla je nazvana Centrum in trigono centri, što bi još moglo ukazivati na poznati simbol oka u trokutu. Ovo zadnje možda i nije baš najbolja analogija sa znakom, ali mi se javila kao ideja, pa sam je odlučio napisati.

Ovo je bilo par analogija, dobivenih kroz kontemplaciju na kazneni znak primljenog učenika, dalo bi se vjerujem o tome još raspravljati i istraživati, ali o tome nekom drugom prilikom, a možda dam neke ideje da nastavi i produbi ovu temu...

Bratski, D.J.

ŠTO JE SLOBODNO ZIDARSTVO (ZA MENE) I ZAŠTO SAM ODLUČIO POSTATI SLOBODNI ZIDAR

Slobodno Zidarsko Bratstvo je humana, filozofska, duhovna inicijacijska institucija gdje je svatko od nas bez obzira na razlike jedinstven, ima svoju jedinstvenu prirodu i Volju, koju mora izvršiti u ovome svijetu, a ta Volja je identična s Voljom Velikog Arhitekta Univerzuma kojeg poštujemo jer smo svjesni njegova postojanja. Ovo plemenito bratstvo je Hram Duha, ono je snažno i stabilno tijelo koje emitira zračenje svoje prirode, ono je Velika Loža u pravom smislu tog pojma, koja okuplja egregor svojih članova i ima za jedinstven cilj usavršavanje čovječanstva u moralnom i duhovnom smislu, svojim simboličnim, psihološkim i duhovnim radom, koji proizlazi iz pouka *inicijacije* kroz *simbole* i alegorije. Ono je uravnotežena predstava Univerzuma, gdje je svatko za sebe, centar tog Univerzuma, a taj centar je jedno sa Beskrajem Univerzuma

Bratstvo priznaje tri velike inicijacije (koje su prva tri stupnja plave ili simbolične lože, svi ostali stupnjevi su elaboracija ova prva tri stupnja) koje vode aspiranta kroz tri duhovne energetske faze postojanja. Inicijacija se ostvaruje primanjem simbola i doživljavanjem dramskih iskustava, koji ukazuju na to da se inicijacija može jedino postići iskustvom i vrlinom duše, a ne dobiti od nekoga. Ovo iskustvo ne može biti interpretirano umom, jedino opisano simbolima koji su jedinstvene ideje.

Ove tri inicijacije su Rođenje, kontinuum Života i Velika Svetkovina Smrti (koje odgovaraju stupnjevima Učenika, Pomoćnika i Majstora slobodnog Zidarstva). One čine život koji smo samovoljno izabrali živjeti, rođenje je ulazak u novi svijet, gdje se upoznajemo sa općim prilikama, život počinje kada shvatimo sve ove okolnosti te se upoznamo sa detaljima simboličke života. Smrt je poseban trenutak, vrhunac života, kruna svega.

Učenik uči i sazrijeva, pomoćnikove osobine su energija i posvećenost radu, a majstorstvo se postiže prelaskom bezdana, anihilacijom ega i osobnosti.

Inicijacija je uvođenje ljudi iz profanog svijeta u spoznaju o prirodi Univerzuma, i nas samih, putem rituala i pouka koje sadrže simbole kroz koje se otkrivaju duboke tajne o Univerzumu i nama jer svaki dio čovjeka i univerzuma je imenovan u nekom simbolu, koje

moramo primiti i putem njih probuditi i usavršiti svaki dio sebe, dosežući time razumijevanje i mudrost u svemu. Svaki simbol koji primimo, predstavlja prirodni princip, a simbole su stvorili stari Mudraci koji su stvorili sisteme učenja i mitova i legendi koji su opisivali prirodu Univerzuma, zbog nemogućnosti da pojмимо Univerzum u cijelosti svojim razumom

Ovime sam kratko opisao svoje shvaćanje Slobodnog Zidarstva, ne želeći ulaziti u njegovo porijeklo zbog dubine koje treba temeljito istražiti,

Zašto sam odlučio postati Slobodni Zidar?

Kao prvo tu vjerojatno je utjecalo moje dugogodišnje interesiranje za Slobodno Zidarstvo, kroz razne revije i knjige, koje su pisali kako Slobodni Zidari, tako i teoretičari zavjera oko Novog Svjetskog Poretka, što je goločao maštu godinama, kao i sama želja za spoznajom tajne. Koliko god čitao rituale u potrazi za tajnom, ona mi je vješto izmicala, dok nisam shvatio da su prave tajne ne priopćive, i da poput cvijeta rastu unutar našeg srca, da bi ih spoznali, moramo prvo spoznati sami sebe, jer time spoznajemo i svijet oko nas, kojega smo mi slika u malom. ali sada kada sam shvatio zašto to želim postati, je nešto sasvim drugačije od onoga što sam prije mislio, a to je da želim spoznati samoga sebe u cijelosti, te posvetiti se Radu i Istini kako bih mogao dosegnuti Vrhovna Postignuća, da priprelim sebe kao Ložu u koju se unosi svjetlost svemoćnoga i spoznam svoju neodvojivost od Božanske suštine, da od grube stijene postanem fino obrađeni zaglavni kamen Lože, jer ona je slika Makrokozmosa a kamen Mikrokozmosa, a oni su jedno...

Najviše od svega želim svakim danom biti bolja osoba, prema roditeljima, djevojci, braći i sestrama, ali i cijelom svijetu, živjeti moralnijim i duhovnijim životom.

Želim biti Slobodni Zidar u punom smislu te riječi.

Bratski
D.J.

RAZMIŠLJANJE O 24 - INČNOM MJERILU (I MALO ŠIRE)

Zamislih se te si postavih pitanje koje je analogno srži stupnja Primiženog Učenika: "KOJA JE MOJA SVRHA?"

Dok si postavih ovo teško pitanje, unutar uma mi poput zvona odjekuju riječi sa inicijacije: "SPOZNAJ SAMOGA SEBE" riječi koje su bile uklesane na drevnim hramovima inicijacije.

Ali tko sam ja? Tko smo svi mi u svojoj biti?

Svi mi smo samo robovi ove iluzije koju nazivamo materijalnim svijetom, što živimo u laži da smo slobodni, ali ne mi to nismo (većina), svi mi smo slijepi od rođenja pa sve do smrti, dok u dubini našega srca gori žarka želja (koje većina nije svjesna) da ulovimo bar tračak svijetlosti što dolazi iz onostranog, kako bi nas ojačala na našem životnom putu koji u ovome trenutku hodočastimo.

Mi smo robovi, oko vrata nam je omča, što nas vuče sve dublje u iluziju materijalnog svijeta tame i očaja, sprečavajući nas da razmaknemo veo Kešeta koji nam je poput poveza na očima, te sprečava da i u malkutu vidimo svijetlost sunca naše duše što sije daleko u tipharetu. Naš Ego nas sputava, riješimo ga se.

Omča oko našeg vrata je koliko god nam se činila jakom, u biti labava, kao što nam u većini Tarot špilova prikazuje Atu XV, ali samo snagom svoje Volje ju možemo skinuti, te se ponovo rodimo, kao učenici spremni za lekcije morala, duhovnosti koje vode do istine, do istine koja će nas osloboditi, da nismo više profani, da nam veo spadne i da spoznamo sami sebe.

Tko smo mi ? – Svi smo mi dio Božanskoga, svi mi imamo svrhu koju nam je dodijelio Veliki Arhitekta Svih Svjetova, Ali kako ju spoznati? Vrlo jednostavno, ali većini nama još uvijek teško. Snagom BOAZA odbacimo naš Ego, našu lažnu sliku o sebi i pravilno koristimo 24 – inčno mjerilo, unesimo Božansko u naše živote.

24 – inčno mjerilo kao alat prvoga stupnja, ono je alat SMISLA, ono nam kao univerzalni simbol govori kako pravilno podijeliti i iskoristiti naš 24 satni dan, pravilno podijeljen na 3 osmo satna djela

1 Dio da unesemo Božansko za vrijeme sna i osvježenja, pošto je to od suštinske važnosti svima nama da bi mogli živjeti i normalno funkcionirati.

2. Dio da unesemo Božansko u sve naše radne obaveze, koje moramo izvršavati kako bi izdržavali sebe i svoje obitelji

3. Dio da unesemo Božansko u naše slobodno vrijeme, u našu službu služeći drugima i što više učeći o božanskom, jer tako ćemo više naučiti i o nama samima, pošto smo svi mi dio Božanskoga.

Unesimo Božansko u svaki aspekt nas i našega djelovanja, Slavimo Velikog Arhitektu Svih Svjetova, sljedeći taj predivan iako težak put sa upornošću, prevladat ćemo sve poteškoće. neznanje i sreća će nas obasjavati na stazama našega života. I sve će imati više SMISLA.

I dalje se pitam KOJA JE MOJA SVRHA?

Za sada mogu samo jedno reći – Proučavati i slijediti moralne i duhovne pouke Slobodnog Zidarstava kako bi postao osoba dostojna da jednog dana primim blagoslov svog Adonaia i shvatim bit svojega postojanja.... i živim u skladu s time, a do tada mjerilo u ruke.

P.S. Ovaj rad je nastao kao ideja dobivena nakon četvero dnevnog ritualnog rada sa Vrućom Točkom korespondentnom stupnju Primiženog Učenika.

Bratski, D.J.

KNJIGA SVETOGA ZAKONA

"Knjiga Svetog Zakona data nam je kao pravilo i vodič u našoj vjeri i praksi...Ona je neprocjenjivi dar Boga čovjeku...Masonstvo stoga otvara tu knjigu na svojim Oltarima uz nalog svakome od njenih sljedbenika da ju marljivo proučavaju da bi saznali put do Vječnog Života."

Knjiga, kao Veliko Svijetlo u našim nastojanjima, neprocjenjiv je standard istine i pravde, i trebali bi urediti svoje živote i svoja djela prema božanskim propisima koji su u njoj sadržani, jer ona je Kamen Temeljac.

1.Bez obzira o kojoj se svetoj knjizi radilo, onu koju smo izabrali za svoju, trebali bi čitati sa strahopoštovanjem, bez pokušaja tumačiti je razumom, jer bit je Svetih knjiga da djeluju na našu dušu a ne na svjesni um, to nisu tekstovi koji se trebaju razumjeti, već u potpunosti osjetiti. Sveti tekstovi njihovim čitanjem izazivaju cirkulaciju u našoj auri i direktno djeluju na našu psihu, zbog toga i jesu sveti (a ne zato što su ih pisali sveti ljudi), koncipirani su kao i molitve, te tako djeluju. Na Drvetu Života spadaju pod Tipharet, kao i naš Adonai, Sveti Anđeo Čuvar, Viša Svijest ili kojim god se terminom poslužili.

2.Ima jedna meni jako zanimljiva stvar koja me se dojmila na mojoj inicijaciji, to što je Sveta Knjiga bila praznih stranica, to me podsjetilo na nešto što se u okultizmu naziva Knjiga Čini (i također se koristi prilikom zakletve u obredu)

"... Knjiga čini je zapis svake misli, riječi i djela Magičara, jer sve što je htio, htio je sa svrhom. To je Sveta Knjiga – svaki dah, riječ, misao i djelo unutra je zapisano... Stoga neka on bude pažljiv da ne piše u nju ništa što nije harmonično ili istinito, niti on može izbjeći to pisanje, jer to je Magička knjiga... Ako napustite i za jedan sat ovu jednu svrhu svoga života pronaći će te niz besmislenih ogrebotina i škrapotina na bijelom djevičanskom pergamentu, a to se ne može izbrisati... Čak i kaligrafija mora biti čvrsta, jasna i lijepa... Neka svaka strana te knjige bude ispisana pjesmom

(Liber IV vel ABA, dio II pog.13-Knjiga)

Ova sveta knjiga o kojoj je riječ u ovom citatu, odnosi se na našu najsvetiju knjigu, knjigu našeg života, koja je pohranjena u Akaša knjižnici, u njoj je sve zapisano od našeg postanka i ona je knjiga iz koje nam se sudi na kraju, po našim djelima, i zato je u gornjem citatu i direktno uputstvo kako bi trebali voditi naš život, što lijepše, moralnije i da svaki tren proživimo u radosti ("jer postojanje je čista radost – Liber Al vel Legis) i pjesmi, pa koliko god težak taj trenutak bio, jer iza kiše uvijek dolazi sunce, a ako prihvatimo i ono loše, to nas samo ojača na našem putu.

Na kraju, nadam se da mi nitko od Braće i Sestara neće zamjeriti na ovoj usporedbi, al iskreno tako ju ja doživljavam kroz kontemplaciju na nju.

Bratski,
D.J.

STAZA EGIPATSKE GNOZE

br. B.T. / fr. PTAH 96°

Kada sam pri drugoj poseti Egiptu ušao u Tutankamonovu grobnicu setio sam se trenutka kada sam na televiziji prvi put ugledao njegovu *zlatnu masku*, i oči, koje gledaju u "nešto" vanvremensko i vanprostorno. Bio sam "iniciran" Magijom drevnog Egipta, i oči u oči sa Tutankamonom sam pokušavao i pokušavam da odgonetnem "*Tajnu Bogova*", koji su u davnoj prošlosti hodali zemljom *Kuftija*. Do sada je o Egiptu napisano pregršt kvalitetnih i studioznih radova, kako domaćih, tako i stranih autora, koji su donekle podigli "Izidin Veo". Međutim, "Tajna Bogova" se vešto skriva, i duboko sam ubeđen da arheolozi kopaju uzalud, i na pogrešnom "mestu", jer se ona ne nalazi "dole", na zemlji, već "gore", na nebu ukrašenom zvezdama. Kufti su svoju zemlju podelili na "Gornji" i

"Donji" *Khemt*, i često se misli, a istoričari to uporno ponavljaju, da se ova podela odnosi na sever i jug. Ti "zaključci" i naučne dogme, nastale su i izvedene pogrešnim prevodima steroegipatskih tekstova, kao što je to učinio Volis Badž. Na taj način su, po mom mišljenju, u potpunosti pobrkali staroegipatske dinastije, vladare i događaje, čime su naneli nepovratnu štetu. Drugo, na proizvoljan način su odredili datume rođenja i smrti faraona, kao i razdoblja njihove vladavine. Još nešto, da li mogu u potpunosti biti sigurni da se sve to baš tako dogodilo?! Možda je s početka postojao samo jedan faraon. Gde su tela faraona prvih dinastija? Kao da su se skokom, odnosno čuvenim iskorakom "teleportovali" negde, možda u neku drugu dimenziju.

Kao što ni Stari, tako ni Novi zavet nisu pisani za običan, profani svet, već se isključivo odnose na Istoriju određenih plemenitih porodica Sumera, Egipta i drevnog Izraela, a čije poreklo seže u daleku prošlost, koje nije isključivo i samo "zemaljsko". Pozivaju se na Maneta, Herodota, Strabona, Pitagoru, na ljude koji su stotine i hiljade godina udaljeni od početne, "nulte dinastije". To što su im staroegipatski sveštenici poslednjih dinastija nešto šapnuli na uho, pod znakom je velikog pitanja. Kao što ni danas nije sve za svakoga, tako je bilo oduvek. Manipulacije tzv. "Kraljem Škorpiona" su samo jedna u nizu obmana. Tu je i čuveni *Kamen iz Šabake*, pa *Narmerova Stela*. A šta ako se zvao Aneđib? I ko zna kako su se ti "ljudi" zaista zvali, imena često jesu titule. Sumnjivi su i artefakti koji su izloženi po Muzejima širom sveta, a o njihovoj autentičnosti ne vredi raspravljati. Da li je Mona-lizin osmeh prirodan? Takav je slučaj i sa Kairskim Muzejem, prosto, kada dodirnete neki od predmeta, osetite da on nema energiju, da u Vama ne izaziva, niti budi neku emociju. Sve je tako hladno i sterilno.

Nisam siguran da su Lord Karnarvon i Hauard Karter "prvi" otkrili Tutankamonovu grobnicu 1922. godine. Nije svako zlato zaista "zlato". Međutim, ništa se doveka ne može kriti, za sve postoji vreme. I ja bih lično voleo da saznam neke meni važne "tajne" Univerzuma i života. To je već stvar Karme ili Volje Velikog Neimara. Ali, ne možemo se ni ljutiti na izvesnu "tajnovitost", ili one koji znaju, jer kad tad će svakom srce biti izmereno u *Holu Maat*, ako lažu snosiće Karmičke "kazne". Po istom principu, ako se ljudima serviraju laži, onda i lažove "neko" laže. Ima li kraja obmanama i samoobmanama? Postoji "crno" ali postoji i "belo", i kao da naša kolektiva sudbina zavisi od ishoda šahovske partije *Asmodeja* i *Isusa*. Možda se "Tajna" krije u "Magli" ili je "Magla" zna? Iz nje dopire lavež šakala-Anpua koji čuva sve Božije Misterije.

Neko će jedno reći "Šah Mat", i biće to kraj igre, ili novi početak, na nekom drugom mestu, ili planeti. Mišljenja sam da istorija nije ono što su nas ubedili da jeste. Pominju se "Zlatna Doba", ove ili one "Juge", itd, što je sve pod Velikim znakom pitanja. Zar se Masoni ne bave Istinom i

samo Istinom? Ili su i oni postali suviše moralno degradirani, duhovno sterilni i intelektualno zakržljali?! Nije svaka ruka koja je vodila brata/sestru na njegova/njena putovanja bila iskrena i dobronamerna. Zar su interes i biznis kombinacije nadvladale bratsku/sestrinsku ljubav? Gde je ona požrtvovanost da se za brata/sestru da i život. Ali i to će se promeniti. Voljom Velikog Neimara, Duša Masonerije će se obnoviti. Ranije sam verovao u Boga, sada, više ne, bar ne na taj način. Kada me pitaju to pitanje, slobodno odgovaram: "ne verujem, sada ga poznajem". Nisu li Kabalisti Boga zvali "Bore"? Što znači doći i videti. Bog je iskustvo, kao i život.

Dakle, svi su nam drevni spisi, mudraci i proroci sugerisali da smo Bogovi, deca zvezda koju grli njihova mati *Nuit*. Svaki čovek i žena su zvezda. Od tačke, preko linije do površine, ili svega, mi se penjemo, spiralno, gore, ka svom istinskom domu. "Zlatno doba" je uvek bilo, biće i jeste u nama. Ne moramo se čak ni moliti, meditirati, praktikovati ovu ili onu spiritualnu disciplinu, uvek ćemo biti jedno sa Univerzalnim Duhom. Uvek ćemo postojati. Sveštenici grme o skorom dolasku Apokalipse, Novi Svetski poredak će porobiti ljude, satana će postati vladar sveta i još gomila straho-gluposti, koje potiču iz ograničenog uma, a pre svega straha, koji hrani kolektivnu svest. Čemu strah, čemu Tifonski devijantni ego, čemu Apofis sopstvenog neznanja i spiritualne uspavanosti. Pominju se i razni elijeni, jesu li ili nisu među nama? Pogledajte lica faraona ili lice sfinge, pogledajte piramide, šta vam oni govore? Graditelji piramida nigde nisu otišli! Ruska Akademija Nuke otvoreno priča o "Ufo" iskustvima njihovih astronauta, kao i da se fenomenom zvedanih "prijetelja" bavi veoma ozbiljno. "Verovali" ili ne, i to je nebitno, svako korača svojom stazom, i u jednoj tački se staze svih nas ukrštaju. Svi koračamo i stazama i bogazama na putu Samospoznaje, prekoračujemo Ambise, boreći se protiv sopstvenih "demona", poput *Raa* koji harpunom probada Seta u obličju nilskog konja. Poput "riđeg" mačka koji zmijji trga glavu. Oduvek su postojali i postoje "Čuvari Tajne", kao i "Čuvari Egipatske Gnoze", živi Hramovi Inicijacije, koji se u skladu sa Voljom Velikog Arhitekta Svih Svetova povremeno inkarniraju, kako bi "u dan" izneli neko novo saznanje i osvestili čovečanstvo. Zvali se oni *Akhui*, *Šem sveštenici*, *Klan Pantera*, *Veliko Belo Bratstvo*, *Red Ormusa*, *Obred Memfis-Mizraim* itd. uvek će čuvati i prenositi drevne Misterije Khemta. Njihova "sećanja" postiču se spiritualnim praksama, poput regresoterapije ili astralne projekcije. To su prastare *Šamaske* tehnike koje su koristile generacije staroegipatskih posvećenika ali i drugih civilizacija i naroda, poput *Maja*, *Asteka*, *Inka* ili *Indiosa Amazonije*.

Ovakva iskustva ne nailaze na odobravanje Akademske zajednice, ali i ne moraju jer, setimo se, svako novo znanje u istoriji ljudske civilizacije je u početku bilo svetogrđe. Kako im objasniti viziju "crnih barki"?!! Bez slobode mišljenja nema progressa, nema evolucije svesti, i niko nema pravo da je usporava zarad ličnih egoističnih ciljeva. U tom procesu naravno postoje i "fanatici", koji pak sa druge strane odbacuju naučne "dokaze" i ubedljive "neoborive" činjenice, da "nešto" može biti drugačije od onoga što smo sami sebe, ili su nas drugi ubedili da jeste. Takav je slučaj na polju Egiptologije, gde sa jedne strane imamo isključive Egiptologe, a sa druge nezavisne istraživače i poklonike "alternativne"

istorije. Kako god, Iстина je jedna, Kosmička Kategorija, koja se spoznaje postepeno, individualnim procesom osvešćenja, kroz konstantnu promenu i spremnost da se prevaziđu sopstvena ograničenja. Tada se "Okolrt" samo otvara, ili to čine Bogovi, voljom Velikog Neimara. Zbog toga je i sistem napredovanja u Masoneriji "stepenovan", u kome je svaki stepen etapa razvoja, osvešćenja, penjući se lestvicom Mudrosti, kako bi se novostečeno znanje živelo i primenjivalo na svakodnevni život, pre nego "zaslužimo" u skladu sa Voljom Velikog Neimara, da zakoračimo u novu sferu ili dimenziju našeg Bića.

Spiritualni rad zahteva odricanje, ne "odricanje" i "poništenje" Jogina ili Zilota, već odbacivanje suvišnog, poput "klesanja kamena", svakodnevnog praktikujući introspekciju, kako bi imali "pravu" a ne lažnu sliku o sebi. Nismo li na prijemu u Masonski Red, okrenuli se i pogledali u ogledalo, shvativši da smo sami sebi najveći neprijatelji?! Ogledalo nikada ne laže! To je težak, mukotrpan rad, poput "rudara" koji iz dubine zemlje vade korisne rude i minerale. Teško je iz sebe "izvući" ono najbolje, jer naiđu časovi "tame" kada nas savladaju iskušenja, kada nas naša senka ili *Set* toliko "pritisne" da ne možemo disati. Ali, *Horus-Svetlost* kad tad uspe da pobedi "kušača", i naša duša-*Raova Barka* nastavlja da mirno plovi, noseći *Sunce-esenciju našeg Bića*, sve dok ponovo ne naiđe novi ispit savesti, i tako poput *Ouroborosa* koje sebi grize rep, iskustva se smenjuju, i jednoga dana smo "pobednici" a drugog "gubitnici".

Ono najvažnije, ne krivimo druge jer smo sami posejali seme, i ubiremo plodove, dobrih ili loših dela, i samo, ispravnim mišljenjem, ispravnim postupcima i iskrenim osećanjima možemo sebe "otključati". Ključ-*Ankh* je dar Bogova, i dobijaju ga samo "dostojni", oni koji su se moralno, intelektualno i duhovno "izdigli" do Bogova. Mada, "kapija" se otključava sa druge strane! Setimo se Isusovih reči: "budite savršeni kao što je vaš otac na nebu". On jeste, a mi?! Teško, počevši od sebe, daleko sam od toga, i pitanje je da li ćemo svi mi to ikada biti. Najvažnije je biti na putu, pa dokle se stigne, i ima li kraja putu, koji je možda beskrajn?! Stalno se nešto "grčimo" poput *Sobeka* na leđima majke *Tauvert*. Grč nas parališe, blokira, usporava, i čini se da je nekakav virus zavladao planetom. Uzdasu na sve strane, poput udovice Izide za Ozirisom, patnja, bol, smrt, očaj, beznade, besmisao, neki bi rekli "metaludilo".

Nije li to vapaj Hrista na krstu, "Oče zašto si me ostavio?" Ili to beše Sunce koje se pomračilo?! Ne osećamo li se svi ponekad tako? A zašto moram ovo ili ono, neću da ustajem rano, neću da idem na posao koji me smara, nemam slobodu, propuštam meni važne stvari, želim devojku crne kose a ne plavušu itd. Kao da smo izgubili *Volju-Atuma*, nema *Anubisa* da nam otvori put, pokaže pravac, kaos, nestale su prave vrednosti, sve se naizgled vratilo u ništavilo *Nuna*. A gde je *zlatno jaje* Velike Gakuše? Gde je Lejdi Ga-ga? Kako da uspostavim Red iz Haosa? Vidiš kako Harpokrat mudro čuti, čuti i ti, oslušuj, budi smiren i smeran. Tišinu jedino remeti zujanje *Kefre*, samostvorenog, koji *Rečju* pokreće arhitektonski plan u postojanje. Mudrost se stiče kontemplacijom *Tehutija*, stojeći neki put i na jednoj nozi, na ivici Ambisa, dok *Nil-Hapi* mirno teče pokraj nas, duboko zamišljeni nad sopstvenom sudbinom i

sudbinom sveta. Kažu: "sova je mudra". Naravno, *Izida* najbolje vidi po mraku.

Ja sam od malih nogu praktikovao "povlačenja", i ta osama od nekoliko sati u toku dana mi je uvek prijala. To su časovi sreće, u kojima sam sam sa sobom, jer tada blizu mene nema "vampira" koji crpe energiju i leče svoje komplekse. Volim da se družim, ali sam daleko od toga da se jednog dana grlimo, a sutra svađamo, doza poštovanja i sa jedne i druge strane mora postojati, kao i distanca, kulturno, lepo, ali me ne ugrožavaj, jer u suprotnom ja odoh. Svako sledi svoj put. Čemu bratsko/sestrinsko grljenje ako nema iskrenosti? Nema vezivanja, uvek naidu neki drugi ljudi, energija se obnovi, telo osveži, mistri razbistre. Tada smo otvoreni za nova iskustva, druženja, zaljublivanja, veze, brakove i posao. Veći deo svog ranog detinjstva sam proveo u rodnoj Toplici, gde sam od strane svoje bake svakoga dana slušao priče o našoj mitskoj istoriji, junacima, vilama, vampirima, alama, zmajevima i zmijskom caru. Baka je bila travarka, ili šamanka, žena jake volje, velikih moći i energije.

Kad god bih bio bolestan vodila me je kod drugih baka po zanatu, da mi čitaju bajalice. Kada bih imao nemirne snove, slivali su mi stravu i davali trave sa kojima sam spavao pod jastukom. Naravno, mojim roditeljima o ovome nisam pričao. Kako se to kaže na trećem stepenu Masonerije, "čutao sam kao smrt". Upozoravala me, "nikada ne ubij zmiju, jer to što misliš da ona jeste nije." Kada grmi, to je borba ala i zmajeva, ne zviždi u kući, kada čuješ da te neko "zove" to su anđeli, ne plaši se. Bilo je tu sijaset "predavanja", kako se čitaju misli, priziva zaštitu i tumače snovi. Baku nikada neću zaboraviti, pokoj joj duši. Tada nisam ni znao da ti tzv. paganski ili čak štavije Hrišćanski Obredi imaju svoje korene u starijim Kultovima.

Nije li obred "krštenja", zapravo ritual Inicijacije, koji se praktikovao potpunim poranjanjem u vodu, čak do praga smrti? Takve radnje, pre ko zna koliko hiljada godina su izvodili staroegipatski sveštenici. Nije li Hrišćanski *Hrist*, ili *Krist*, staroegipatski *Krest* ili *Karast*? *Oziris*, koji je telo *Raa* u *Amentiju*. Tituala *Mesija*, se prevodi kao Miropomazani, a potiče od staroegipatskog *Mus-hus* ili *Meseh*, naziva za ulje od sala svetog krokodila *Sobeka*, kojim su se pomazivali faraoni na dan njihovog ustoličenja. Imamo dvanaest Apostola, i dvanaest znakova Zodijaka, ali i dvanaest bogova Egipta (uobičajeno se navodi devet, što je pogrešno), ili veliki *Paut*. I faraon se dvanaest puta morao preoblačiti kada je prolazio regijama *Am-duata*. Po Bibliji, Jovan krstiše Isusa. Nije li *Anpu* krstio *Oziris* vodom podzemne reke? Kada na kraju molitve kažemo "*Amin*" ili "*Amen*", da li smo svesni da potiče od staroegipatskog imena boga *Amona*. Spomenuti to nekom svešteniku, bila bi naravno "jeres". Kada Marija Magdalena, susreće Isusa kraj groba, obučenog u "baštovana", znamo li da se taj termin odnosi na *Asar-un-nefera*, onoga ko je samog sebe usavršio? Baštovanova bašta je plodna i zelena, kao što je i lice *Ozirisovo* "zeleno", poput *Zlata Filozofa*. Otkud Hrišćanskim sveštenicima crne odore? Nisu li crne odore nosili poklonici *Izidinog Kulta*, ili originalna *Nazarenska Crkva*, Isusovog brata *Jakova*. Izidin plašt je "plav", odnosno crn. Nije li to boja *Mudrosti*?! Nije li i sam Isus možda bio crn? Mleko Crne Madone je eliksir. Uvek mi je bilo intriganto zbog

čega sv. Sava ima obrijano teme? A onda sam saznao da su faraoni i staroegipatski sveštenici brijali glave. Neki "pametnjakovići" misle da su to činili da bi im bilo hladnije, ili kako bi se odbranili od vašiju. Takve budalaštine stavimo na stranu. Brijali su glave kao simbol svoje posvećenosti, ili kao izraz tuge za ubijenim *Ozirisom*. Obrijani krug na temenu je simbol *Sunca*. Slavst je takođe praksa preuzeta iz Starog zaveta, odnosno Izraelskih, Egipatskih i Vavilonskih sveštenika.

Deset Zapovesti su adaptirane i preuzete iz *Pert-em-hru*, ili *Knjige Izlaska u Dan*, preciznije prerađen odgovor pravdanja 42-jici Sudija. Kandilo u crkvi je simbol *Svetog Grala*, ili staroegipatskog *Gardala* što stajaše među rogovima bika *Apisa*, koji je bio telo *Ptaha-Ognja*, ili vatre Geneze. Tako i putir sa pričesnim vinom i hlebom (kod Katolika Hostija), simbolizuju *Duh u tvari*. To je vaskrslo sunce čija je krv "osveštano" vino. Ne potiče li "hrišćanski" krst od staroegipatskog krsta *Ankh*, simbola univerzalnog života u svim stvarima?! Bogorodica koja doji svoga sina Isusa je preslikana boginja *Izida* sa malenim *Horusom* u naručju. To je duša u naručju *Mudrosti*, *Srebrna Zvezda* koja miluje *Sunce*. Drvo Života iz Edenskog vrta je drvo-stub *Paladijum-Ded*, koji "bogovi" postaviše u centru *Abtua-Abidos*a, kultnog centra boga *Oziris*a. *Oziris* je Drvo Života.

Ime *Mojsije* potiče od staroegipatskog *Mosau*, sa značenjem *dete*. Tako imamo *Tot-mosao*, ili *Totovog sina* koji bejaše zaštitnik Izraelskih plemena, i mnoge bitke vodiše za njih. Bio sam u njegovoj grobnici. Ne potiče li i ime *Marija* iz Egipta? Stalno se u Novom zavetu pominju *Marije*, pa tako imamo *Marija mati Isusova*, *Marija Magdalena*, *Marija Saloma*, *Marija Kleopa*, itd. *Meri* ili *Mari* je na staroegipatskom značilo "voljena" dok na starohebrejskom ono znači "gorčina". Kod *Esen*a je svaka žena plemenitog roda nosila titulu *Mari*. Nisu li tako *Marija* i *Marta* dve staroegipatske boginje *Izida* i *Neftida*, supruga i sestra boga *Oziris*a. Samo ime *Oziris*, zapravo *Asar*, se u Novom zavetu, ali i u Starom zavetu, koristi kao *Lazar*, *Eliezer*, ili *El-Asar*, što na starohebrejskom znači *Abrahamov sluga*. Isus slavno, u *Jerusalim* ulazi na magarcu, dok ljudi ispred njega prostiru palmine grančice. Zašto magarac? Nije li on ovde simbol *Oziris*a, dok je *palmina grana* simbol besmrtnosti. Tako i *Masonska akacija* nije akacija, već palma, koja takođe ima značenje *lava*, odnosno *Kamena Mudrosti*, ili simboličnog 3x3.

Poput *Hrista*, *Oziris* tri dana počiva u grobu, pre nego vaskrsne. U Starom zavetu *Mojsije* nosi štap sa zmijom *Nehuštan* na njegovom vrhu, ili *Vađet kobrom*, a to beše štap faraona, simbol moći, autoriteta i sveštenika-Astronoma, koji su u Egiptu nosili titulu Veliki Astronom ili *Kerb-heb*. Patrijarsi Pravoslavne crkve nose slično žezlo, sa dve obmotane zmije. Nije li to *Hermesova palica*, ili *Tehutijev štap*?! Takođe, "kamilavka" ili kapa pravoslavnih sveštenika podseća na pečurku, koje su drevni sveštenici koristili u spiritualne svrhe, kako bi upadali u ekstatična i hipnotična stanja. One podsećaju na *krune faraona*, koje nikada nisu pronađene u Egiptu. Postojalo je više vrsta "kapa" ili "kruna", a one su pak bile simbol *Mudrosti*, *Reči* ali i određenih sazvežđa, posebno *Oriona*. Setimo se crvene *Frigijske* ili *Mitrine kape*, simbola *Alhemičara*, *Tubalkainovih* zanatlija.

Ne podsećaju li Hrišćanski hramovi i crkve na Alhemičarski *Atanor*, gde je zvonik Alhemičarska peć, a zvono *Filozofsko Jaje*. Staroegipatsko "jaje" se zvalo *Knef*, koje je s početka crno, pa potom zlatno. Mnogo je "crvenih" jaja pronađeno u grobnicama Doline kraljeva, a simbolično su izražavali ideju vaskrsenja Duše koja je besmrtna. Stari egipćani su taj običaj praktikovali mnogo pre hrišćana. Piramide su drevni Atanori, a faraon i sveštenici Alhemičari, koji ulaziše u njih da prave i konzumiraju "hranu bogova" ili *Mfkat*. Bile su i ostale "mašine" koje su imale i obavile svoju namenu. Postoje i kineske, ali one će se koristiti u "budućnosti". Kao zaštitu od zračenja su nosili "maske" koje su podsećale na "kacige". Maska dakle, nije bila samo deo posmrtnog dekora. Setimo se maske "zlatnog" faraona Tutankamona i "srebrnog" faraona Psusenesa. Možda su ih nosili još za života. Setimo se i lica-maske na Marsu! Možda je to nečiji grob? Kao što je Sfinga grob Ozirisa. Uz masku-kacigu ide i plašt-*Palijum*, ili *Ogrtač*, a dobijaju ga samo Sinovi Najvišeg, oni koji su sebe obukli u *Svetlost*. Njihov Bog je samo Jedan, zvao se on *Ptah, Ra, Amon* ili *Atum*. Ipak, najstariji od svih bejaše bog *Bes*. Staroegipatski naziv za Boga je bio *Nuk-Pa-Nuk*, sa značenjem "Ja sam onaj koji jesam". Bio bog "plav" ili "crn", svedjedno je. Egipatski Bogovi s početka bejahu antropomorfni, a tek kasnije dobijaju neke od životinjskih karakteristika, koji simbolizuju karakteristike ili atribute Boga. Životinje su uzete kako bi se sakrile određene Tajne od profanih.

Svaki je muški "bog" bio balansirao ženskom "boginjom", u skladu sa Maat. Tako imamo *Nuna-Naunet* (primordijalna voda i nebo), *Huh-Hauhet* (ograničenje i ispunjenje), *Kuk-Kauket* (tama i svetlost) i *Amun-Amaunet* (skriveno i pojavno), nastavlja se sa *Asar-Aset* itd. Najsvetije ime Boga među Jevrejima jeste Jehova, koje su stari Egipćani zvali *J-Ha-Ho*. Na jednom hramu posvećenom Serapisu stoji ime *Jao*, odnosno *lao*. Nije li Jevrejski *Adonai* staroegipatski *Aton-Ton-vibracija*, sunčev disk, bog koga obožavaše faraon *Akenaten*.

Mnogi ga smatraju istorijskim Mojsijem, i sam sam pisao o tome u svojim knjigama. Neke podseća na sveštenika Salimskog *Melhisedeka*. Bog je Duh, koji manifestuje sebe kroz svu kreaciju. Zapravo nematerijalna esencija leži iza sve materijalne "realnosti". Kada se ujedini sa Sopstvom mi postajemo Bog. To je naše istinsko "Veliko Delo", naš cilj, sjedinjenje sa našim *Genijem* ili *Svetim Anđelom Čuvarom*. On nas je vodio na naša putovanja prilikom Inicijacije. Ali, kako to Bog postaje čovek? Bog je na početku stvorio sebe od *Atoma-Atuma Života*. On je već bio u tami, ništavilu *Nuna*, ali nije nam se "objavio" dok se nije ispunilo vreme. Atum iz kojeg je stvoren čovek je došao iz svemira. Ono što je "izašlo" iz svemira jeste ljudsko biće.

Atomska eksplozija nije samo početak Boga, već i vremena. U tom Atomu-Atumu bejaše božanska inteligencija. 9,999 drugih Atuma je emaniralo iz inicijalnog Atuma. Bog je tako postao jedno, ili 10,000 Atuma. Tako je rođen prvi organizam koji je rodio sav život. On je evoluirao, i tokom procesa je bio biljka, životinja i konačno čovek. Ovaj čovek A.T.O.M. jeste velika manifestacija Božije Sile koja je postojala sama u materici svemira. On je uvek postojao kao Sila-Duh, ali da bi ispunio akt Kreacije, on je morao da stvori sebe fizički. Atom je od strane drevnih posvećenika prepoznat kao fizički početak Boga. Zbog svog oblika poredili su ga sa "jajetom", tačnije "zlatnim jajetom". Jaje je "ključ" misterije porekla. Već sam pominjao da su postojala dva jajeta. Prvo "Univerzalno jaje" jeste crna materica Svemira, u kojem je egzistirala primordijalna Božija Sila.

Zlatno jaje je bilo prva vidljiva manifestacija Svetlosti. U jednom od drevnih staroegipatskih rituala govori se od dualnoj Sili, referenca koja se odnosi na pozitivnu/negativnu polarnost Primordijalne energije, protona i neutrona Atoma. Okultna filozofija predstavlja jaje sa dva pola, pozitivan na vrhu i negativan na dnu. Kod Persijanaca se jaje predstavljalo obmotano zmijom, gde zmija predstavlja elektricitet ili Silu. Orfičke misterije su koristile identičan simbolizam, i kod njih je zmija bila simbol Kreativnog Duha, Božije Sile iz koje je izašlo jaje ili Atom. Kod starih Egipćana Večni Bog *Knef* je predstavljan kao zmija obmotana oko vodene urne. Zmija je ovde amblem Istinski prirode Božijeg Duha. Prvi čovek, u skoro svim religijama se nazivao *Atom*, ili veoma slično u zavisnosti od varijacija. Kod Egipćana je takođe Bog Otac Tvorac *Atum* bio prvi čovek. *Atum* tako znači: *Samostvoreni, Sve i Ništa, Kombinacija Pozitivnog i Negativnog Principa, Sve* itd. Korene Biblijskog *Adama*, slobodno možemo potražiti u staroegipatskom *Atumu*.

Kao što je Adam bio prvi čovek stvoren po liku Božijem, tako je Atum bio prvi Bog stvoren po liku čoveka. Koren *Atm* je *Tm* (Tem/Tum), čiji je broj 6. i predstavlja završetak Božije kreacije. Atum je kompletan savršeni čovek. Iste atribute ima hebrejski Adam. Apstraktno božanstvo predstavljano je krugom, koji je kod starih Egipćana *Knef*, dok je kod Jevreja to simbol *Ain Sofa*. U skladu sa svim drevnim tradicijama, bog je bio u tom stanju pre početka. To je primordijalna električna sila ili kosmički elctricitet, i zato su uzeli krug kao geometrijski simbol za Sve. Potom je želja uzrokovala postojanje. Želja za samopostojanjem je izgradila sve. Želja je bila sve jača i jača, sve dok nije prouzrokovala eksploziju. Eksplozija je porozrokovala da se električna sila podeli na sićušne vatrene kugle zvane *kvark*. Ovo stanje predstavljeno je krugom sa centralnom tačkom. Sve nam je ovo potanko dato u ritualu Prvog stepena. Tačka unutar kruga je kvark, geometrijska tačka koja nema dimenziju, izuzev mase. To su *Nuit* i *Hadit*. Hebreji su ovu centralnu tačku nazvali *Kruna-Keter*. Nakon eksplozije i manifestacije kvarka, stiglo se do trećeg evolutivnog stanja, simbolično predstavljenog krugom koji deli prava linija. Prava linija simbolizuje originalnog čoveka.

Po Kabali, tri etape evolutivnog procesa nazvane su: Ain (Vakum-Čisti Duh), Ain Sof (Bezgranično) i Ain Sof Aur (Bezgranično Svetlo). U određenom trenutku Ain Sof se skocentisao na sopstveni centar produkujući tačku sa krugom. Primordijalna tačka je u Kabali

predstavljena Hebrejskim slovom *Jod*, ili plamenom. Masonerija predstavlja Boga jednakostraničnim trouglom u kome je tačka, ili *Jod*. Tačka se takođe naziva *Ehejeh* ili "Ja sam". Iz tačke je emaniralo devet svetlosnih "globusa", tako čineći deset "prstenova", odnosno deset Svetih Imena. Ovih deset imena su deset atributa Boga. To su i 10,000 atoma koji su temelj svog života, deset Sefirota Kabale i deset korena Drveta Života. Pitagora je predstavio ovih 10,000 atoma tetraktisom, jednakostraničnim trouglom koji ima 10. malenih plamenova-kvarkova ili *Jod*-a. U Kabali je deset Sefirota poredano u formi Nebeskog Čoveka, nazvanog Adam (Atum) Kadmon. To je i čuveni znak Horusa, sa prekrštenim rukama na grudima, simbol savršenstva Prvobitnog čoveka. On je fizičko "vozilo" kroz koje se Ain Sof manifestuje. Njegov broj je 6. S početka, sve je postalo kamen (mineral), kamen je postao biljka, biljka je postala životinja, životinja je postala čovek, a ovaj je čovek po Kabali, konačno postao Bog. Po sveštenicima Anua, sve je nastalo iz primordijalnih voda Nuna. U Nunu je egzistirao bog *Knef*, koji je ekvivalentan Hebrejskom Ain Sofu. Sa Nunom je koegzistirala i *Maa*, Božanska inteligencija. Iz voda Nuna se pojavilo svetsko jaje Atom.

Po *Knjizi Izlaska u Dan* Atum je samostvoreni, ali se nazivao i *Kemu-tef* (onaj koji je sam sebi otac). Nije li Hrist simbolična slika Samo-Kreacije boga Atuma?! Biblijska priča o Postanju ima svoje korene u Kreativnom mitu starih Egipćana. Po staroegipatskom Solarnom mitu, prvi Bog u ljudskoj Formi nazvan je *Ptah*. *Ptah* je evoluirao iz jajeta, koji je kako smo videli Atom-Atum. U himni posvećenoj *Ptah-Tanenu*, on je stvorio čoveka i sav život. Ne samo da je stvorio čoveka već je stvorio samog sebe bez pomoći bilo kog bića. Kao prvi Bog u ljudskoj formi, on nema fizičko ili materijalno telo. *Ptah* je ekvivalentan *Kavodu* ili *Jahveu*, čoveku stvorenom šestog dana. *Ptah* je potom stvorio svog sina *Atuma*, koji je savršeni čovek. Ali, pitaćete se, kako to i otac i sin mogu biti prvi Bogovi u ljudskom obliku? Zbog toga što su oni jedan isti Bog. *Atum*-sin je Bog-*Ptah* u svom fizičkom obliku. On je Adam Postanja, materijalno telo Duha, *Ptaha-Oca*. Kasnije su egipatski teolozi zamenili *Ptaha* i *Atuma* sa *Raom* i *Ozirisom*.

Ra je bio Bog-Duh, dok je *Oziris* bio Bog-materijalno telo. Materijalizacija Božijeg tela je u Egiptu predstavljena mumijom. Ra ili mumificirano telo *Ozirisa*, se zvalo "*Crni Bog*". Nisu li staroegipatski sveštenici svakom iniciranom na uho šaptali: "*Zapamti, Ozris je crni Bog*"?! Nije li tako veo uklonjen: "*Vi ste Bog*"!!! Priroda Boga je otkrivena kroz Masonski simbolizam, gde je svrha Masonerije predstavljena Hramom-Ložom, ispunjenom *Svetlima*. To je čovek kao Bog. Majstor mason je kralj *Solomon*, *Sol-om-on*, ili *Sin Čoveka-Boga*.

Taj čovek-Bog predstavljen je sa tri stuba Masonerije: *Mudrost*, *Snaga* i *Lepota*. Do Boga (Sanctum Sanctorium) vodi sedam stepenika. To su sedam čakri i sedam slova koji simbolizuju prirodu čoveka, dok je *Reč* Majstora masona *Ime Boga*. Uvek me je zanimalo šta je to "između" onog crnog i belog na masonskom podu? Ako posmatramo Drvo Života trodimenzionalno, ta Svetlost, Esencija, Energija unutar, ili "između" polarnosti jeste "Bog", ili potencija, početna tačka kreacije, *Atum*. Nije li to Savršenstvo kome trebamo težiti?! Čovek može, i ima stvaralački

potencijal u sebi, samo je tu sposobnost "izgubio". To je ono što je u Mazoneriji "izgubljeno" Moć stvaranja. Tu dolazimo do odgovora na pitanje: "Kako su sagradili piramide?" Pominju se ove ili one "tehnik", laseri, antigravitacija, elijeni itd. Nismo li ovoj Mudrosti bili podučeni na Prvom stepenu! Ako je Sve stvoreno REČJU, kojoj je prethodila Misao, onda su i "oni" koji su sagradili piramide imali REČ.

Nije li i Hram kralja Solomona sagrađen bez alata? Nije se čula obrada kamena, pa kako to onda nas masona podučavaju, kroz simboličnu upotrebu radnih alata "slobodnih zidara", da su Majstori masoni za to i to vreme "teškim" radom podigli Hram? Dakle, Hram je "podignut" na isti način kao i piramide. Na isti način kako je Sve stvoreno. A ova Legenda o Hramu? Osećaju li masoni da je potrebna promena?! Možda je Hram, s početka bio od kristala. Nisu li oni koji su gradili Hram bili osnivači naroda planete zemlje? I nije li Solomonova vojska jahala "crne" konje? Još koliko puta će ponavljati Hiram, Hiram...a da li se "čovjek" tako zvaoo?! Gde je originalni Solomonov Hram. U instrukcijama govore da je u Jerusalimu. Onda su oni koji su pisali Stari zavet pogrešili, jer tamo lepo piše da je bio u Šilohu. Hram je Izraelski i Egipatski, otud crno-belo polje. Ni ti alati nisu alati, već ko zna kakve poruke oni kriju? Možda poruke "treće vrste"? Kad se ima znanje, može i nov mesec da se napravi.

Mene to interesuje, a ne profanisanje Mazonerije. Politika me ne zanima, a njome se itekako bave u Ložama, i to tako ume da dosadi. Zar ne? Gde je Duhovnost Masona, svaka čast izuzecima, i od njih čovek može učiti. Neki put me zaista sramota kada čujem loše komentare na račun masona i Mazonerije. Čutim, a ne osećam se dobro. Možda su obični "profani" ljudi i u pravu za mnoge stvari?! Možemo u kolonama da sedimo hiljade godina, ali ako se ne promenimo, počev od sebe, onda sve ovo gubi svoj smisao.

Naravno, Mazonerija će postojati, po Legendi sve dok bude postojao i jedan mason na planeti zemlji. Ako i taj jedan ne bude dobar, onda, Jao, Jao, zar nije Bog rekao: "doći ću u onaj dan kao medvedica kojoj uzeše mlade". Bojimo li se "loše" Karme, bojimo li se sopstvenih dela, misli, svoje "loše" senke? Kako da se "opravdam" pred Okom Velkog Neimara. Sve mislim, spava, prevariću ga. Da, spava, ali kada se na svakih 70. "godina" otvori Vidi Baš Sve! Ako je to "žensko" Oko, možda prođem na šarm? Uzalud, *Hol Maat* te čeka, dok se *Amid* halapljivo obiluje na srce. Padam na kolena, *Tehuti* brate moj, pa zar moraš sve da zapišeš u svoj tefter. *Oziris* brate, osmehni se, nemoj biti tako strog sudija. *Anpu*, brate moj, ne čujem lavež tvoj, zar si mi sve puteve zatvorio. Ranije si me "zlatom" obasipao, a sada si me "smrtnicima" prepustio. Sada neki stranci mojim blagom raspolažu. Pero *Maat* prevagni u moju "korist". Brate moj, nasledniče, otvori mi usta, uši i oči, da se mogu sjediniti sa *Ozirisom*, da se mogu vinuti ka krilu svoje mati *Nuit*. Gore, zovu me zvezde, zovu me *Bogovi Početka*.

Čujem riku *Zlatnog Bika*, vidim "Centar" vidim *Crno Sunce*, vidim *Mudrost*, vidim *Prima Materiu*, osećam *Reč* koja vibrira. Vidim sve što sam bio, što jesam, što ću biti. Vidim "crne barke" koje dođuše u zemlju

Khemta. Čujem mjaukanje mačke *Bast* što se prostiraše pustinjom, pre nego *Khnum* oblikova čoveka. Gle, bogovi ne mogu hodati nego ih "nose" neka čudna vozila. Niko ih ne sme pogledati, svi pred njima savijaju glave do zemlje, toliko su Moćni, u njima Reč živa je. Besmrtni su, i kada se približi vreme "smrti" oni se obnove poput *Benua*, pa počnu iz početka. Jedu neku čudnu "hranu", neki "zlatni prah", od čega postaju snažniji, krepkiji i vitalniji. Kada žele da "pričaju" sa Bogom, uzmu "zlatni kovčeg", a on može lebdeti i stvarati munje. Retko spavaju, a najaktivniji su noću, naročito kada je mesec pun, pa ih ljudi nazvaše "noćni radnici". I kad "umru" sa njima polažu na stotinu *Ušaptija*, pomoćnika radnika i kojekavih potreština. Nisu umrli, samo se prave, kao da spavaju, jer znali su da će na kraju Sve oživeti. Najviše vole da "spavaju" u velikim sarkofazima. Unutar sarkofaga, kažu, neki tečni metal, koga zovu *Sa*, ih obnavlja, te svaka rana ili boljka isceli se i nestane. Pričaj mi još brate moj Hermese, želim još Tajni, želim *Tajnu Besmrtnosti*. Dragi Brate Moj, ta je Tajna u tebi, u tvom *DNK*, u tvom *Kovčegu Zaveta*, i kao "crvena zmija" teče tvojim venama. Znaš, jedino Bogovi imaju "plavu" krv. Seti se, *Knef* ima plavo lice. Ne postoje samo crvene i zelene jabuke, postoje i

plave. Njih Bogovi najviše vole. A tek med, što je ukusan, kada ga pripreme vredne radilice koje poznaju *Geometriju*. A kako će faraon rastezati uže bez *Sešat*.

Vidi, Bogovi podeliše Khemt na 42. nome, nalik *Sudijama*, nalik Telu Velike Majke, koja je Svetlost, telo Istine. Pogledaj u prvog čoveka, zar ne sija kao *dijamant*, u njemu su i *vatra* i *voda*. Seti se, Hram si, ali ćeš ga jednom morati razoriti. Nije li Karast rekao: “srušiću Hram, i podići ću ga za tri dana”. Svi su smejali, nećeš valjda i ti? Znam, budalom će te nazvati, stidiš se. Ali, zar Luda nije uvek znala Sve?! Nego, vidi, eno tvojih bogova na rubu *Nebeskog Nila*. Kako im se samo crna koža presijava na užarenom Suncu. Znaš, i bogovi mogu biti “kažnjeni”, svi u Univerzumu treba da žive u skladu sa Jednim Zakonom. Nisu li tvoji Hermetičari znali da je sve Jedno?! Tog Jednog treba voleti, ne plašiti ga se, već iskreno voleti. Ne možeš na silu uzurpirati Božiju promisao, sve ima svoje vreme, kada, kako i zašto. Oni koji to “crnim” načinim žele da izbegnu ili ubrzaju proces odsečeni su od Univerzuma. Sve vibrira *Jednim Atonom*, oseti ga, uskladi se, opusti se, pomiri se sam sa sobom, sa okolinom, sa Univerzumom. Budi hrabar, kao *Međaj Garda* koja štiti faraona. Od bogova si, zato budi ponosan, ne ohol, ne nosiš slučajno “zlatne sandale”. Tvoji Čuvari nose bele i isključivo samo bele. Upotrebi štap, pehar, mač, pentakl, i ono najvažnije Mudrost. Kada nju imaš i boginja *Veret Hekau* će te čuvati, i niko ti neće moći ništa, jer ćeš biti kao *Jak Bik Memfisa*, koji čvrsto stoji na leđima *Geba*. Budi fluidan, budi lagan, poput *Šu* i *Tefnut*, kada se boriš budi kao *Sekhmet lavica*, ne odstupaj kao *Uraeus-Edo* Kraljevska Kobra Khemtija, već ubrizgaj svoj otrov u one koji nose “crne” sandale. Veliki Duhovi-*Šebtivi* te štite, a boginja *Selkis* i

njene škorpije su tvojim neprijateljima pripremile žaoke. *Neghbet* će te obrgliti svojim krilima. Visoko podigni svoje lice da te Bogovi mogu prepoznati. Onda ćeš proći “između stubova”, Kapija će se otvoriti, i tvoje putovanje će početi. Putovaćeš, iz dimenzije u dimenziju, do “zlatne zemlje” izvan prostora i vremena. Nego, znaš li korake? Znaš li Lozinke? Znaš li Reči? Na svakoj će te “stanici” čekati *Čuvar Praga*. Ako nisi dostojan i ne znaš, nećeš proći dalje. Zato, opazi kecelju, navuci rukavice i sedi u “stav bogova”, uzmi *Ankh* u ruke, sa pogledom na tvoju “Zvezdu”.

Nikada je ne zaboavi. Posmatraj faraone, njihovo držanje, položaj ruku, pravu kičmu. Zar nisu dostojanstveni? Zar nisu ovladali svojom sudbinom? Gle, na čemu to sede? Na nekakvoj kocki? Ne podseća li te na *Kamen Mudrosti*? A šta je onaj drugi “Kamen”? Kroz Kapiju se prolazi potpuno Svestan! Moraš naučiti da upravljaš svojim “brodom”. Ima kapetana, ali ima i Navigatora. Ko upravlja Raovom Barkom? Znaš li? Ko ima telo zmije i glavu lava? Ne zaboravi da si Bog, da si *Ra*. Pozdravi “*Bedro*” na severnom Nebu, jer kad njega budeš video nećeš umreti. Preuzećeš obličje krokodila *Sobeka*, jer to su tvoji upokojeni preci koji te čekaju, koji osnovaše prvi grad Khemtija *Buto*. Potom ćeš uzeti obličje sokola što na mirisnoj kosi *Horusa* putuje nebom i zemljom. I zasijaće tvoja zvezda. Gle, *Beba* te čeka, *Ozirisov* prvenac da se sjediniš sa njim. Dolaziš sa ostrva blistavog sjaja na ognjena polja. Date su ti obe “sile”, poput dveju kobri i dveju kruna. U potpunosti ćeš se regenerisati. Sa raznim stvarima ćeš se identifikovati, kroz razna stanja ćeš proći. Pobićeš sebe, zmiju Apepa, tvoj devijantni ego. Bićeš novo Sunce, koga pozdravljaju pavijani. Tvoja *Ba* će proći kroz noć, da bi izašla u Dan.

Putniče prevatio si veliki put, shvataš li da si trenutno na proputovanju kroz Galaksiju Mlečni Put. Ostavi trag, ispuni svoju sudbinu, prevaziđi iskušenja i pobedi sebe. Sav si od zvezdane tvari, od Svetlosti, od kostiju i mesa Bogova. Koračaj smerno svojom Stazom i mudro odmeri svaki svoj korak.

VELIKA HIRAMOVA LEGENDA

I.

Veliki SOLOMON, najmudriji i najplemenitiji od kraljeva svog doba, rešio je da sagradi hram Večnom Bogu. Sakupio je sve vredne radnike svog kraljevstva i objavio da traži sve koji žele raditi na izgradnji, pod uslovom da su čestiti, revni, hrabri i da ne robuju porocima. Ubrzo se sva radna sila sjatila u Jerusalem, a Solomon sačini i ugovor sa Kraljem Tira, da bi iz susednog kraljevstva, sa Brda Libanskog, mogao nabavljati drvo i druge materijale.

Pre nego što je rad započeo Solomon zatraži od kralja Tira da mu se pridruži u radu veliki HIRAM koji je već tada znan kao vrsni arhitekta. Hiram stiže u Jerusalem 15.JULA.

Rad je započeo, mada sa zbrkom i uz teškoće i rasprave. Solomon odabra Hirama i postavi ga za starešinu. Svi su obavezani da mu se povinuju i svi su to činili iz poštovanja prema tom vrsnom majstoru zanata.

Hiram je obećao Solomonu da će sve dovesti u red i već prvog dana svog namesništva, bez sumnje da su svi voljni da valjano i vredno

rade odredi da će sve radnike raspodeliti u tri razreda, koji su različiti po umešnosti, znanju i po plati. Prvi razred je sastavljen od ŠEGRTA, drugi od KALFI treći od MAJSTORA.

Prvi su primali platu kod vrata hrama, kraj stuba Jakina. Drugi takođe kod vrata hrama, ali kraj stuba Boaz-a, a treći, Majstori, primali su platu u svetilištu hrama.

Tako, kada je sve bilo uređeno, u skladu sa rangom i sposobnostima, svi prihvatit će taj autoritet i mir i sloga su vladali među njima. Da bi organizacija bila što valjanija Hiram je uveo za svaki razred znake, reči i gestove po kojima su se članovi međusobno prepoznavali. Bilo je strogo zabranjeno ta znamenja otkrivati drugome. Tako su svi pravedno dobijali svoju platu i rad je napredovao kako je Solomon i hteo.

Međutim, trojica Kalfi, podstaknuti zavisti i zlobom, želeći da prime platu Majstora odlučit će da doznaju nepoznatu reč, a to su mogli dobiti samo od Hirama, odlučit će da je dobiju milom ili silom.

Budući da je Hiram svakoga dana odlazio predveče u svetilište hrama da bi se molio Večnom, oni rešit će da tada zatraže tu reč od njega. Pošto su postojala tri vrata na hramu oni se rasporedit će svako kraj jednih, na istoku, zapadu i jugu, i to naoružani alatima svoga zanata, jedan lenjirom, drugi gvozdenom šipkom, a treći maljem.

Kada je Hiram završio svoju molitvu pođe ka južnim vratima gde ga sačekat jedan od Kalfi, izdajnik naoružan štapom za merenje. Ovaj ga zaustavit i zatražit reč. Hiram odbit i izdajnik ga udarit lenjirom. Hiram se ošamućen povuče u hram i pođe na zapad gde je bio drugi izdajnik koji je zahtevao isto što i prvi. Kada Hiram odbit da otkrit reč ovaj ga udarit metalnom čuskijom. Hiram posrnut unutra u hram i okrenut se ka istočnim vratima. Avaj, tu naiđe na trećeg izdajnika koji postavit isti zahtev, Hiram izjavit da će pre da umre nego da otkrit tajnu izdajnicima koji je nisu zaslužilit, na šta ga ovaj udarit maljem u čelo i ubit.

Trojica uzeše Hiramovo telo i sakrit ga na đubrište, a kada se smrklo odnesoše ga dalje, na visoku planinu gde ga zakopaše, rešeni da ga neki drugi dan odnesu dalje. Zasadilit su na grobu jednu grancicu akacije da bi po njoj prepoznalit mesto.

Pošto se sledećeg jutra, kako je imao običaj, Hiram nije javio kralju Solomonu sa izveštajem o radovima na hramu, ovaj odposlat da ga traže. Ne nađoše ga i počeoše da traže po celom gradu.

Trećeg dana Solomon nakon molitve u svetilištu hrama izađe na istočna vrata i vide tragove krvi koji su vodilit do đubrišta na severnoj strani zdanja. Užasnut zaključit da je Hiram ubijen.

Solomon tada ožalit gubitak velikog majstora, i u dvorištu okupit sve majstore, koji se rastužit kada saznat će da je majstor Hiram izvesno mrtav. Solomon odredit da DEVETORICA MAJSTORA moraju da krenu u potragu za njegovim telom i da ga kada ga nađu donesu u hram.

Majstori su od silne želje za brzom potragom poskidalit čak i sandale sa svojih nogu hitavši tri ka jugu, tri ka zapadu a trojica na put ka istoku, obećavši da će se sresti devetog dana njihovog traganja.

U toku potrage, jedan od majstora, sede da se odmori na nekom brdu umoran i tu se slučajno uhvatit za granu akacije koja se suviše lako iščupalat iz zemlje. To ga iznenadit i vide gomilat nabacane zemlje te pretpostavit da je Hiram tu zakopan.

To beše u blizini sela Gibline.

On se pridružit drugim majstorima i stigoše zajedno na to mesto, gde počeoše kopat. Telo Hiramovo zaista je bilo tu zakopan i kada ga otkritše svi zadrhtaše i uzmakooše. Tuga im ophrvat srca i plakaše dugo vremena. Jedan skupit hrabrosti i htede da ga podigne kažiprstom, ali Hiramovo telo je već bilo u fazi raspada i gadno je zaudaralo, on uzmaknut govoreći "Iklinkue (on zaudara)". Drugi ga uhvatit srednjim prstom ali mu se desi isto, te on reče "Jakin".

Majstori se povukoše, pošto nisu znalit da li je u času smrti Hiram sačuvat tajnu reč, rešit da je promene i da nova reč bude prva koja bude izgovorena kada telo bude podignuto iz groba. Onda najstariji od njih uđe u grob i stisne Hirama odmah iznad desnog zgloba pri ruci, pritiskajuć grudit uz grudit, svoju levu ruku iza mrtvačevih leđa prema ramenu i na taj način izvadit Hirama iz zemlje. Kada je telo spušteno na tle ispustit neki zvuk koji ih je sve uplašit, ali jedan, hrabriji od ostalih reče: "Mak-Benak" što značit "meso se odvajat od kostiju".

Onda su jedan drugom ponovilit tu reč, zagrlivši jedan drugoga, pokupiše telo mrtvog majstora i prenesoše ga natrag u Jerusalim. Stigli su u ponoć. Uđooše u hram, pod punim mesecom. Solomon stiže u pratnji majstora koji su svi nosilit kecelju i bele rukavice. Tu su odalit poslednju poštu majstoru Hiramu, nakon čega ga je Solomon zakopao u svetilište i na njegov grob postavit zlatnu ploču trougaonog oblika na kojoj je urezano na hebrejskom ime Večnog. On nagradit majstore zlatnim šestarima koje su prikacilit za odeću pomoću plave trake, te svi izmeniše nove reči i znakove.

II.

Nakon što je Hiramovo telo položeno da počivat u svetilištu, Solomon okupit sve majstore i objavit da ubistvo ne može proć nekažnjeno. Oni se moraju otkriti, a kad se otkritu da se dovedu živi on da im kaznu odredit. On odredit 27 MAJSTORA, koji krenooše u potragu. Devet krenooše istočnim putem, devet južnim, a devez zapadnim, svi naoružanit štapovima za slučaj opasnosti. Odabrani krenooše odmah.

Ubice, videvši da je Hiramovo telo otkriveno uplašeni Solomonovom odmazdom hitro napustiše Jerusalim tokom noć, razdvajajuć se da ne bi bilil sumnjivi u bekstvu.

U sumrak četvrtog dana devetorica majstora nađoše se kraj litica Libanskih planina. Dok su svi spavali jedan koji je stražario prošetala i spazi udaljenu svetlost, približi se i uvide da ona dopire iz jedne pećine sa veoma uskim prolazom.

Provukavši se kroz procep došao je do samog srca pećine gde vide čoveka kako spava. Odmah prepozna jednog od izdajnika-ubica, a njegova želja za osvetom beše previše jaka te on naoružan bodežom ubi i odseče glavu. Nakon toga oseti žeđ i popi vode sa izvoda koji je žuborio kraj njegovih nogu. On izađe iz pećine sa bodežom u jednoj i glavom izdajnika u drugoj ruci držeći ga za kosu.

Susrevši se sa svojom braćom on shvati da ga je žar osvete prevladala, te zajedno krenuše natrag u Jerusalim. Stigli su DEVETOG DANA od svog polaska, baš kada je Solomon u svetilištu sa drugim majstorima žalio za Hiramom.

Udoše njih osam i jedan za njima koji je držao bodež i glavu izdajnika vičući: "Mekum!" (osveta), svaki povik pratio je povijanjem kolena. Ostali majstori, kleknuvši na jedno koleno, zamoliše Solomona da bude milosrdan spram osvetnika, što on i učini, oprostí mu, te izdajnikovu glavu izložiše na гвозdenoj motki na vratima hrama da bi svi radnici videli.

III.

Solomon zabrani da se u celom kraljevstvu otvaraju vrata strancu i obeća nagradu za pomoć u hvatanju druga dva izdajnika.

U Tirkim kamenolomima, jedan radnik primi pod obavezom ćutnje na sebe tajnu jednog od begunaca. Taj čovek je obezbeđivao svakodnevno hranu za begunca koji se sakrio u pećinu blizu kamenoloma. Čuvši za Solomonovu objavu on se zaputi u Jerusalim, vođen ličnim interesom, za nagradom koju je kralj obećao.

Susreo se sa devetoricom majstora naimenovanih da traže ubicu, učinivši gest kao da će jezik svoj da iščupa pade na jedno koleno i poljubi svog sabesednika. Saopšti da zna gde je jedan od begunaca, iako je obećao da će da čuti nije mogao da prenebregne naredbu velikog Solomona.

On ih odvede do pećine gde se krio begunac. Taj dan beše ČETRNAESTI DAN od njihovog polaska iz Jerusalema. Noć se spuštala, nebo se naoblačilo i jedna duga se uobičajila iznad grma poput plamena. Majstori se tiho približiše pećini, koju je čuvao jedan pas, nađoše izdajnika, vezaše ga i odvedoše u Jerusalim. Tamo stigoše osamnaestog dana, ubica priznade krivicu te ga kazniše surovo, telo mu raspориše, srce iščupaše, glavu mu odsekoše i staviše je na metalnu motku na očevid svima, a telo baciše na otпад da bude hrana lešinarima. Solomon nagradi radnika koji im je pomogao u potrazi.

IV.

Devet majstora je već bilo očajno kada nisu uspeali pronaći trećeg ubicu čak ni posle DVADESET I JEDNOG DANA, kada se zagubiše u nekoj Libanskoj šumi.

Nakon što su počínuli, izbegavši opasna mesta i zverinje, sledećeg jutra jedan od njih u daljini ugleda nekog čoveka sa sekirom kako leži u podnožju stene. To beše izdajnik koga su tražili, oni ga polako opkoliše i htedoše ga zarobiti, mada ovaj nije hteo da se preda. Borili su se dugo, a majstori su samo odbijali njegove udarce svojim štapovima. Dok se polovina borila polovina je odmarala i tako skoro do noći kada ga na silu savladaše svi odjednom, baš kada je hteo da skoči sa jedne stene. U Jerusalim stigoše dvadeset i sedmog dana od njihovog polaska baš kada su Solomon i drugi majstori bili u svetilištu na molitvi.

Izdajnik je osuđen da mu se stomak raspори, da mu se utroba iščupa, glava odseče i ostatak tela spali, a pepeo razaspe na četiri strane sveta. Njegova glava je bila izložena na vrhu jedne гвозdene motke.

Ispostailo se da su sva trojica poticala iz plemena Jude, naj stariji je bio Sebal, srednji Oterlut, a treći Stokin. Njihove su glave tri dana bile izložene pogledima ljudi na gradilištu, nakon čega je Solomon zapalio veliki oganj i ove tri glave, oruđa i pisana imena njihova spalio. Pepeo je rasut na sve četiri strane sveta.

Nakon svih ovih legendarnih događaja sam Solomon je preuzeo upravu nad radom u hramu i uz pomoć majstora mir se vratio.

Braćo moja, obratite pažnju na ovu svetu misteriju jer ove velike legende korespondiraju sa Mudročću svete Kabale. Uputite se u to znanje i Razumevanje će se otvoriti za Vas.

Solomon, čak i po svom imenu predstavlja Sunce, vrhunsko znanje i mudrost. On je simbol naše unutarnje božanske iskre.

Hiram je naš duhovni vodič, uzor, simbol vladavine istine i duhovnog razuma. Hiram je onaj koga su egipćani nazivali Asar-Un-Nefer, onaj koji je sam sebe usavršio. On je Veliki Majstor.

Svaki stepen odgovara određenoj razini Drveta Života, svaki odgovara trojstvu trijada Drveta.

Kao što je Inicijacija jedna a može se dati na tri načina, tako i za Hirama postoji jedna reč koja se može izgovoriti na tri različita načina.

Kada šegrti izgovore tu reč ona označava prirodu i samo njihov rad je može objasniti, oni su aspiranti i posvećenici. Drugi način za Kalfe označava mišljenje i kroz njih se poima kao učenje. Majstori imaju reč istine i u tome je njihova Mudrost.

Ta tri stepena su hijerarhija bića i mnoge su trostrukosti ove Misterije na čije vas korespondencije upućujemo. Vidite tri stuba Drveta Života, Tri trijade, tu su i troja vrata na hramu, tri svetlosti u jednoj, tri sile u prirodi. Imamo i tri oruđa, štap za merenje, koji ujedinjuje, metalnu

šipku koja podiže i malj koji učvršćuje. Jao onome ko u sebi izneveri ova oruđa. Propast je na njemu. Izneveriti ih znači pobuniti se protiv prirode, protiv znanja i protiv istine. Jer šegrti spoznaju prirodu sebe i Univerzuma, izneverivši to ne mogu postati Kalfe. Ako kalfe odbace znanje kako će postati majstori? Kako biti majstor ako se nema i ne gaji i neštuje istina?

Na svakom koraku, Braćo, vidimo mudrost drevne kabale. Ovo malo reči mogu samo poslužiti kao male iskre smernice koje Vas mogu voditi ka vašem Višem Razumevanju.

Tri su izdajnika ubila (u sebi) svog vlastitog duhovnog vodiča, svoj uzor, misleći da se na prečac i silu može steći Tajna. Ali ne! Ona se stiče samo vrednim radom i posvećenošću službi Solomonovoj - koji je ništa drugo do Logos koji sprovodi naum Velikog Neimara Svih Svetova.

Reakcija na izdaju svoje prirode je neminovna kao što je osveta neminovna za ubistvo. A glave izdajnika se obesvećene uzdižu na tri metalna kolca koji su simbol stubova kojima ne teče životna sila. U

njima nema sile tri stuba Drveta Života. Nema Snage, ni Blagosti ni Lepote Uravnoteženosti i harmonije.

Ovime je, Braćo moja, izložena naša sveta legenda, priča koja na alegorijski način opisuje put Inicijacije po sistemu Drvetu Života. Penjući se granama tog drveta doći ćemo do najsvetlijih visina koje obasjava Sunce. Neka svakoga od Vas nađe blagoslov uvida i neka svako posvećen Spoznaji, Bratstvu, Jednakosti i Slobodi bude obdaren Vrhovnom Inicijacijom.

U Slavu Velikog Neimara svih svetova, neka naše Veliko Delo bude ispunjeno, u slavu i na radost svih ljudi!

Putovanje pomoću vrline i želje za saznavanjem i samootkrivanjem je obeležje prvog stepena. Drugi stepen daruje saznavanje kroz više intelektualne oblike, nauku. Vrhovno iskustvo suočavanja sa smrću je otkrovenje duhovnosti - to je treći stepen Slobodnog zidarstva.

Čovek je trostruke prirode, kao što se život sagledava kroz rođenje, življenje i smrt. Čovek je materijalan, ima čvrsto fizičko telo, kojim stiče i živi životna iskustva. Za razliku od životinja čovek ima razvijenu mentalnu, emotivnu i inteligentnu postojanost. Čovek ima dušu - koja se odražava kroz Savest.

Čovek može da greši na svom putu ako ide nepripremljen, može da greši ako njegovo znanje nije dovoljno široko, ali kada pojmi glas duše onda deluje iz središta - onda ne greši.

Tri simbolička rituala su tri faze razvoja i uzdizanja čoveka ka Bogu - ka Velikom Neimaru Univerzuma. U svakom stepenu, na svakom koraku čovek se jeste sretao sa njim - ali u njegovim različitim manifestacijama. Njegova telesnost su elementi - oruđa građevinara kojima se gradi Hram Duše, dok su vrhovni simboli svakog stepena upravo i simboli prisustva Boga u srži svakog nivoa, razine i stadijuma postojanja. Veliki Neimar je Svevideće Oko u Delti, Veliki Neimar je Plamena Zvezda, Veliki Neimar je Lobanja sa ukrštenim kostima. Veliki Neimar je i Svetlost i Plamen života i Tama. To su LVX i NOX mudraca. On je Sve. On je Ništa. Belo i Crno.

Prvi stepen je uz sve simbole dao kao osnovni znak Jakbove merdevine kojima se čovek penje ka božanskoj visini i Svetlu. Čovek stupa saznavajući elemente svoje postojanosti. Tri osnovne karakteristike su njegova Vera, Nada i Dobročinstvo - oni vode čoveka - Učenika Mazona.

Drugi stepen je razvoj i ekspanzija čovekovih osobina - predstavljen je zavojitim stepeništem. To je spiralna sila koja teče čovekovim bićem. Dva stuba su ravnoteža polarnosti, ali i portal kroz koji se stupa ka unutarnjem ličnom iskustvu spoznaje. Inteligencija i razum koji su posvećeni radom vode čoveka - Pomoćnika Mazona.

Treći stepen je orkestracija smrti - taj trenutak, kada dođe, ne može biti preokrenut, kao ni trenutak rođenja. On je kapija kroz koju se prolazi - ili ne prolazi. To je ultimativno iskustvo čoveka. Ipak, kao stadijum svesnosti čoveka stepen Majstora Masona predstavlja poništenje egoističnih komponenti ličnosti. Nestanak ograničenja personalnosti - jer duša jedino prijanja za čistu Istinu, osobine koje vladaju u svetu materijalnosti vezuju i sputavaju razum i ego da pojme Vrhovno. Materija se menja, nestaje, biva uništena, ali Duša nepovređena prikazuje besmrtnost.

Preko uglomera i šestara, koji su osnovni alati Učenika i Pomoćnika, se dolazi do središta kruga. Tajni simbol Majstora je Tačka u Krugu - To je simbol Sunca, ali i simbol beskrajnog sažimanja i beskrajnog širenja Univerzuma. Sunce je egipatski bog Ra-Hoor, Tačka je Behudet - Hadit, a kružnica je boginja Nait.

Učenik čini tri koraka, Pomoćnik pet, a Majstor Mason sedam - to su njihovi brojevi razvoja i matematičkog-filozofskog smisla stepenova. Sedam kao savršen broj Majstora predstavlja duhovni plan koji se kroz nacрте ostvaruje uz pomoć rada Učenika i Pomoćnika. Brojevi predstavljaju znanje koje se dobija na svakom stepenu. Učenik je naučio da teše neobrađeni kamen i da shvati kakvi principi i zakonitosti deluju i vladaju Univerzumom. Pomoćnik je primio sredstva i predmete saznanja - upućen je u proučavanje umetnosti, nauke, moralnosti, filozofije, matematike. On se u radu služi simboličnim alatima radi gradnje Hrama. Rad se odvija uz pomoć Braće i u slavu Velikog Neimara. Obeležja majstorskog stepena su žalost, tuga i potištenost - to su pasivne osobine duše koja pojmi da smrt izaziva utisak odvojenosti od dela materijalnog sveta kada ona stupi na scenu. U samoj "središnjoj sobi" postoji Veo koji deli Hram na deo koji je uvek u Svetlu - to su svetleća delta i presto i deo koji je u tami - ostatak Hrama - jer materija ima svoja ograničenja i sama materijalnost skriva svetlost duha. Veo deli čoveka od Nepoznatih Majstora - Tajnih Superiora - Drevnih Mudraca koji obitavaju u svetlosti Velikog Neimara.

Radni tepih trećeg stepena Slobodnog Zidarstva je prikaz groba Majstora Hirama Abifa. On je ubijen 3000 godina od postanka sveta - ovaj broj se povezuje i sa hebrejskim slovom Šin koje se umnožava Velikim Alefom da bi preneo manifestaciju pouke majstorstva. Majstora su ubila tri loša Pomoćnika koji su na silu hteli da steknu povlastice Majstora, a one se jedino mogu steći zaslugom. Njihovo obeležje su tri petice na njegovom grobu.

Tri glavna oficira su ustvari tri Pomoćnika, kao predstave tri osobine čoveka koje ga sputavaju u nižim regijama materije i razuma. Drugi nadzornik nosi visak, njegova "mana" je neravnoteža zbog neznanja osnovnih Masonskih pouka. Prvi nadzornik nosi libelu i on nadgleda radove, a mana mu je intenziviranje revnosti i posvećenosti do fanatizma. Časni starešina nosi čekić i upravlja radovima svojom uzvišenom Voljom, mana mu je lična ambicija. Želja za vlašću vezuje dušu za materiju u svom konačnom domenu, opšte neznanje i krutost su niže veze. Tri alata su položeni na grob Majstora jer on nije vezan - On je suveren u svojim sposobnostima kao vladar nad četiri moći Sfinge - u svom prepuštanju smrti on obitava u Tišini. Reč Istine - Tajno Ime Boga nije otkriveno - ono obitava u suštini duše. Pravi Majstori, poslušni nastavljači tradicije i gradnje dobijaju "zamenjenu reč".

"U Hiramovom grobu su zatvorene sve izgubljene tradicije. Ipak, on će uskrsnuti. Posvećenje će uprkos svemu biti sačuvano, a njegovo prenošenje je prikazano granom bagrema koja krasí Majstorov grob."

Bagremova grana je simbol duhovne loze kojoj pripada Majstor. Akacija je simbol Viših stepenova koji se uzdižu iznad simboličkog znanja i moralnih pouka Plave Lože. Majstori prepoznaju višu posvećenost koja je iznad simboličke i tako pronalaze mesto tj. telesnost gde je duša pokopana u Zemlju.

Majstori uvek imaju neprijatelje napretka koji žele da izvedu. Hram Bratstva se gradi i sa sobom obuhvata borbu protiv neznanja, fanatizma i ambicije.

Mrtvački sanduk, lobanja i prekrštene kosti su simboli smrtnosti. Mrtvački sanduk je simbol tela koje sadrži život - on je "otišao" na Večni Istok. Kostí su nosioci ljudskih osobina - one su prekinule da postoje nestankom životne sile. Lobanja je sadržala esenciju duše - svest - ona je prazna - Duh je Praznina Univerzuma. Lobanja je simbol ne vezanosti Duha i duše za sve materijalno i ograničavajuće. Lobanja je simbol transcendencije. Ta transcendencija je prelazak duhovnog Ambisa Drveta Života i obitavanje u Razumevanju, Mudrosti i Svetlosti Krune - u zraččoj Delti sa svevidećim okom Velikog Neimara Univerzuma.

LEKCIJA O 12° - VELIKI MAJSTOR ARHITEKTA

Sr. SEKMET / BASTET

Naziv stepena vodi poreklo iz legende, kako su posle prestanka radova na izgradnji Hrama, sva plemena (a bilo ih je 12), izabrala po jednog najsposobnijeg graditelja. Od njih 12, izabran je jedan, za naslednika Hrama Abifa. Veliki Majstor je otišao na Večni Istok, a njegovo mesto je zauzeo prvi medju jednakima.

Veliki Majstor, Adoniram, je naimenovan da bi se osigurala sloga u radu. Nastavlja se izgradnja Hrama, nastavlja se usavršavanje čoveka. Nastavlja se proces samospoznaje i poštovanje Velikog Neimara svih svetova.

Nekada je ovo bila ceremonija postavljenja na ovo mesto, nad drugima. Zatim je postao počasni stepen, koji se prvo dodeljivao Nadzornicima, a zatim izabranima- kao znak njihove časti i čestitosti. Napredovanjem na ovaj stepen, moraju se preuzeti i obaveze koje on dodeljuje. Treba se pripremiti i primiti na sebe obaveze i zadatke, koje nam kolektiv i društvo može poveriti. Na ovom stepenu, graditelj se po prvi put upućuje, da se od sada, pa nadalje, služi alatom geometra i arhitekta, umesto zidarskim. Ovde se uspostavlja škola duhovne arhitekture.

Različiti šestari nas obučavaju da su život i vreme, koje šestari obuhvataju, samo tačke u centru beskonačnosti. Šestar u vrhu, je kao specifična tačka koja određuje domene delatnosti svih ostalih instrumenata, tj. naših osobina.

T-lenjir (glavaš), podučava da moramo biti uviđavni, sigurni i nepokolebljivi i da smirenost uma i temperamenta donosi sveopštu dobrobit. Pritom t-lenjir ne sme da se uzdrma emocijama, već mora biti siguran u usklađivanju ljudskih osećanja.

Visak - da trebamo biti uspravni i sigurni u uporištu, iskreni i otvoreni prema svemu, odgovorani i razumani u ponašanju. Takođe nam pomaže za tačno i precizno izvođenje radova. Visak mora da ima čvrstu ruku koja ga drži

Običan lenjir - da ne živimo samo za sebe - već i za druge. Važno je biti pravedan i precizno odrediti i odmeriti; rad na sebi, našim porodicama, našim prijateljima i društvu uopšte.

Razmernik - da moramo umnožavati naša dobra dela, širiti dobrobit i blagoslov i naučiti deliti sa onima, kojima treba više nego nama.

Uglomer - nas podučava da je Univerzum činilac naseg postojanja, a mi treba da steknemo znanja o Univerzumu, shvatimo istine filozofije. Svoja znanja i saznanja da širimo, i prenosimo drugima. Pritom je uglomer

odrednica ljudske i duhovne volje, koja nas pokreće na putu samospoznaje.

Ovde se moralne pouke ne odnose na oruđe za rad operativnih zidara, već se sagledavaju instrumenti koji se koriste za merenje, definisanje odnosa, određivanje uglova i umnožavanje. Ovaj stepen podučava da se razmotre problemi društvenog života u ovom vremenu i svetu. Deo smo tog društva, koje moramo da usmeravamo svojim moralnim kvalitetima, svojim osobinama, svojim znanjem i sposobnostima.

Mudar čovek čuti, ali će i čuti kroz svoje čutanje i uvećati svoje znanje.

“Poželi i dobićeš, traži – daće ti se, pokucaj-otvoriće se”. Tražimo mudrost više nego sva blaga ovoga sveta. To je istinska svetlost .

Obeležja 12–tog stepena su; broj 5 (koji je u kabali broj savršenog čoveka-sadržan od jedinice, božanskog broja ,simbol duha, i četvorke , simbol materije, te samim tim vlada životinjskim porivima u sebi, jer ga vodi božja volja), zatim pentagram i pet stubova, izgrađenih u pet stilova. Obeležja 12-tog stepena predstavljaju i 5 slova **C.D.T.I.C.**

Grandiozno jedinstvo snage i lepote, čine savršenstvo.

Lako je naučiti koristiti se alatima, ali to ne garantuje uspeh u radu, ukoliko se ne radi i snagom duše, ljubavi, snagom želje i intelekta. Samo jedinstvo tih 5 stubova ili sefirota ili skladom elemenata – uspeh je obezbeđen, bilo koji ciljevi da su u pitanju.

Compozitni (zemlja) za *Necah*, Dorski (vatra) stub za snagu *Geburaha*, Toskanski stub (vazduh) za *Hod* Ionski (voda) za mudrost *Heseda*, Corintski (duh) harmonija i lepota - *Tifaret*. Stubovi kao veza neba i zemlje, služe kao potpora višeg u nižem. To je čovek u Univerzumu. To je put ka Istinskoj Svetlosti.

Zemaljski čovek, odnosno njegov duh, prelazi na nivo nebeskog čoveka. Duh astralnog tela treba da se ostvari kroz svoja dela i stvori harmoniju i lepotu, uz veliku snagu i mudrost!

Kao i svako učenje, tako i Drvo života (koje pokušavamo da primenimo u svim segmentima života) podučava i podržava na putevima ka svetlosti. Polazeći od prve sefire, bazično zemlja u našem slučaju učenik, polako se krećemo stazama.

Iz 10 sefire, zemlje, fizičkog-profanog sveta, duša svakog pojedinca, sniženog kvaliteta, kreće na put na kom se poštuju pravila i propisi, uz obavezno činjenje dobrih dela.

Učenik menja alate i koračajući putem samospoznaje razvija svest i kroz simboliku raste, razvija se, uzdiže se iz "mrtvih" i postaje Pomoćnik, a zatim i Majstor-Tajni Majstor.

U tom trenutku stižemo do 9-te sefire gde se postavlja temelj ozbiljnom radu na sebi i gde se pomalja skrivena težnja ka savršenstvu. Stiče se sposobnost uklopiti sva davanja, i usmeriti ih na pravu osobu u pravo vreme. Tada Tajni Majstor, iz svog srednjeg stuba, nastavlja put ka Svetlosti. U 8-moj sefiri Hod, pojavljuje se senzacija. Doživljava se osećanje blještavila, ali i sjaj sposobnosti prilagođavanja. Stiče se sposobnost saznanja, kako da se izgubi, a da se ne pada, uz poraze. Ali, i da uz poraze, uči ono što treba da se promeni.

Prelazak u sledeću 7-mu sefiru Necah, postaje se Veliki Majstor Arhitekta, gde su alati usmereni na inteligenciju, ne na sirovu snagu. Na ovom mestu se stiče sposobnost da se shvati i proširi ljubav, uz sposobnost prevazilaženje prepreka, na putu dobrih namera. To je pobjeda i sjaj intelektualnih vrлина. Oni koji znaju kako da se oslone na prave vrednosti-stiču osećaj sigurnosti. Najzad se prelazi na viši nivo obrade. Gnoza se otkriva čoveku unutrašnjim putem, putem koji ne može biti prihvaćen niti shvaćen snagom Ega.

Sv. Augustin "Nemoj izlaziti napolje. Udji u samog sebe; u unutrašnjem čoveku prebiva istina."

Mislim da bi priča bila kompletna, kada bismo dodali i simboliku brojeva. Broj 12, je broj prostorno vremenskih deoba. Količnik je 4 strane sveta sa tri nivoa sveta-visine, širine, dubine. Broj 12 simbolizuje Univerzum u njegovoj unutrašnjoj složenosti. Predstavlja i množenje 4 elemenata (zemlja, voda, vazduh, vatra) sa 3 početna alhemijska elementa (sumpor, so i živa). To je brojka dovršenog sveta. Pri tom se broj 12- sastoji od broja 1, simbola polazišta i temelja, simbola bića i otkrivanja i broja 2, simbola podele, suprotnosti i dualnosti. Njihov zbir je broj 3 koji simbolizuje trojedinstvo živog bića. **"Sve nužno je jednom postojalo kao trojstvo, koje čini jedno"**.

12 je jedan od brojeva koji se smatraju najsvetijim. U Bibliji se spominje 12 Prestola za 12 Apostola, što su trebala da ocene 12 plemena Izraela, od 12 Jakovljevih sinova. 12 je plodova na Drvu života. Dvanaest je znakova Zodijaka. U obredniku Uzvišenog Viteza dvanaestorice (11 stepen) piše: "broj 12, spoj dveju osnovnih cifara; jedinica, koja je princip i osnova svake druge mere i dvojnost petog stepena organskih manifestacija univerzalnog života, sjedinjuje u sebi idealnog i postojanog oca i majku, i zbog toga su ga mudraci smatrali simbolom beskonačnog."

Veliki Majstor Arhitekta, stekao je sposobnost da većinu mana pretvori u svoje vrline. On čini stvari za sveopšte dobro svestan kompleksnosti i

težine svojih zadataka. On prevazilazi nedaće, jer je pun mira, ljubavi i dobrote. Njegovi alati u biblijski dovršenom svetu su Ljubav, Vera i Nada.

"A ja vam kažem:

Ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji vas mrze, i molite se za one koji vas vredjaju i gone."

REKLA SAM

LVX

POUKA ZA 25° - VITEZ MEDENE ZMIJE

T NN11 ./. 32°

Svi smo kretanje iz ničega u ništa. Kada je Keter, tačka, isplivala iz tri vela neegzistencije i odlučila da napravi pokret (Chochmah), kao dodatni proizvod je nastao prostor (Binah). Tako su pokret i prostor nastali istovremeno, kao prezentacija jednog koje je u stvari ništa i manifestacije su se nastavile.

Zmija je jedan od najrasprostranjenijih i najstarijih simbola u mnogim kulturama. Iako, na prvi pogled, u svakoj kulturi ima različitu simboliku, zmija ima univerzalno, ali i dvojako značenje. Za narod Hopi u Severnoj Americi, kao i za plemena u Makedoniji, zmija je bila simbol plodnosti. Neretko, zmije su bile smatrane za čuvare podzemlja, ili glasnike između "donjih" i "gornjih" svetova. Često su dovođene u vezu sa vodom, naročito sa mitom o prvobitnom okeanom, kao na primer zmija Ahi/Vritra u ranijim Indijskim mitovima, ili Jormungand u Nordijskom mitu. Pored toga, zmija je takođe smatrana za simbol mudrosti i njihova mudrost je smatrana za drevnu i korisnu za ljude. Kao simbol katastrofe možemo izdvojiti da je za hrišćane zmija (koju su i Pavle i Jovan identifikovali kao Satanu) bila razlog zbog kog su Adam i Eva bili proterani iz Raja u svoja zemaljska tela, jer ih je nagovorila da pojedu jabuku sa drveta znanja, kao i u egipatskoj gde zmija Apep

(simbol haosa) napada Sunce (simbol reda). Kabalisti zmijom opisuju 22 staze na Drvetu Života, dok istočnjačka doktorini o kundalini energiji, govori o zmiji koja sklupčana sedi u dnu naše kičme. Takođe, zanimljivo je primetiti da su u mnogim kulturama, nezavisno od simbolike, je česta pojava Zmija-Žena ili Zmija-Devojaka, kao na primer mitološka bića Nuva, Glikon, Gorgoni, itd.

Kao je već spomenuto, zmija ima univerzalno, ali i dvostruko značenje. Time njenu simboliku možemo uporediti sa većinom masonskih lekcija. Ukoliko se malo bolje pogledamo, možemo primetiti da zmija u svim ovim mnogim metaforama, igra glavnu ulogu u spajanju Gore i Dole, kao i da simbolizuje kretanju u oba smera. Naime, možemo primetiti da je istovremeno korišćena za predstavljnje najmaterijalnije (plodnost) i najviše ideale (mudrost), ali da istovremeno predstavlja i kretanje na ovoj putanji (glasnik), odnosno remetioce statusa quo (Adam i Eva, haos). Osim toga simbol Ouroboros, zmija koja jede svoj rep, najbolje predstavlja cirkularnost, večitu kretanju i vraćanje samom sebi. Možemo otići korak dalje od ovog zaključka. Ukoliko još generalizujemo simboliku, možemo reći da zmija predstavlja stazu kretanja, onog koji se kreće tom stazom, kao i sam proces kretanja. Na primer, Eva je pala u svoje zemaljsko obličije, jer je zmija uticala na to da ona pojede jabuku sa drveta znanja. Zmija je tu ono što inicira kretanje, ono što spaja raj i zemlju, i sam proces manifestacije Eve u zemaljsko. Ovakvu mentalnu vežbu možemo primeniti i na ostale mitološke priče sa sličnim rezultatom. Što se tiče čestih pojavljivanja Zmija-žena, protumačio bih to kao akcentovanje ženskog, rađajućeg aspekta ove simbolike, jer je u tim kulturama muški, pokretni aspekt bio očigledan. Tako zmija opisuje trijadu, univerzalno aspektovanje monade, koja je nastala iz ničega.

Bitno je primetiti kako je simbolika svih ovih mitoloških priča su u skladu sa lekcijama ovog stepena. Sam znak ovog stepena implicitno ukazuje na stremljenje ka najvišem, ali ostajući nogama čvrsto na zemlji, kao i na celokupnu dualnost masonskih vrednosti, koje su istovremeno filozofske, ali i viteške. Mit u svojoj osnovi je umetničko delo koje pokušava da opiše nešto što izlazi iz okvira razuma. Mitsko iskustvo je lično iskustvo koje izlazi iz okvira razuma, a Mason se kroz ovakve lekcije uči da razvija verovanje u mit i time u sebi doživi mitsko iskustvo. Time Mason gradi veru, ali ne slepu veru organizovanih religija, per se, već privremeno suspendovanje skepticizma u cilju razvijanja određene vrline.

Univerzalnost zmije kao simbola, nas takođe mora podsetiti i na to da su simboli baš samo to, samo pojednostavljeni prikaz prave stvari, pravog iskustva. Neretko se dešava da u našim istraživanjima zaboravimo ono što je najbitnije. Lekcije ovog stepena nas podsećaju i na to, da koliko god radili na našim materijalnim i viteškim vrlinama, nikada ne smemo ispustiti iz vida konačan i najviši cilj.

Ovaj stepen sadrži još jedan simbol bogat značenjima kao i zmija – Tau krst. Tau ili Tav je poslednje slovo hebrejskog alfabeta. Staza koja odgovara ovom slovu na kabalističkom drvetu života je u astrološkoj korespondenciji sa planetom Saturn i tarot kartom Univerzum. Ova staza označava kompletiranje kreacije i koncept završetka, ali je istovremeno i amblem celokupnosti, beskonačnog plesa ničega kroz sebe. Takođe, može se smatrati putem smrti i inicijacije. Setimo se samo kako Kronos (Saturn) proždire svoju decu. Ovde je početak, ali i kraj. Inficirani smo smrću još na našem rođenju. Možemo videti da se ovde krije i materijalni, i duhovni aspekt ovog stepena, koji smo već opisivali. U Bibliji, u starom testamentu, ovaj simbol se spominje u drugoj viziji Ezekijela, gde Bog zahteva od ovog propovednika da stavi znak na čela

nevinih. Ono što se u prevedenoj verziji naziva znakom, u originalu se čita kao “tau”. Ovaj znak se uopšteno smatra znakom nevinosti, ili znakom odsustva greha. Neki ga čak smatraju za Kainov znak. Takođe, neretko je Isusovo raspeće predstavljeno baš sa ovakvim krstom, što se opet može dovesti u vezu sa grčkim tumačenjem ovog simbola, jer je kod njih Teta (Θ) označavala smrt. Predpostavlja se da biblijski simbolizam potiče od drevnog kulta bogu Tamuzu (grub prevod – verni ili pravi sin), sumerskog boga vegetacije i hrane. U ritualima posvećenim godišnjoj smrti i vaskrsenju Tamuz, vernici su svoja čela označavali tau krstom. Magijski red Zlatne Zore, tau je posmatrao kao znak “Ulazećeg”, položaj koji magičar zauzima kada otvara stazu koja povezuje Malkut (Zemlju) i Jesod (Mesec). Tau krst zajedno sa zmijom Ouroboros (ukoliko se zmija postavi iznad tau krsta) vizuelno se može dovesti u vezu sa Ankom – egipatskim hijeroglifom koji se čita kao “život”. Ovaj simbol je jedan od najčešće korišćenih simbola u Egipatskoj umetnosti. Tomas Inman je 1869. godine o ovom simbolu pisao: *“It is by Egyptologists called the symbol of life. It is also called the “handled cross”, or crux ansata. It represents the male triad and the female unit, under a decent form. There are few symbols more commonly met with in Egyptian art. In some sculptures, where the sun’s rays are represented as terminating in hands, the offerings which these bring are many a crux ansata, emblematic of the truth that a fruitful union is a gift from the deity.”* Zanimljivo je primetiti da je u Novoeonskom – Toth tarotu, obešenom čoveku noga zmijom vezana za Ankh. Sličan symbol se može naći na kraju Kodeks glaziera – koptskog manuskripta Novog Testamenta. Možemo zaključiti da nas ovaj simbol usmerava ka zemaljskom zadatku ovog stepena. Nebo pripada onima koji ga zasluže. Jedna od, de facto, čudnijih činjenica u stepenima Aeropagusa, jeste mimoilaženje korespondencija zodijačkog znaka sa kabalističkom stazom, što nije bio slučaj sa prethodnim stepenima. Recimo ovaj stepen u Aeropagusu, pripada znaku device, sa svim značenjima koje to nosi, ali ukoliko pogledamo ovaj stepen je u korespondenciji sa kabalističkom stazom He (kojoj odgovara zodijački znak ovna). Ovo je, međutim, u ovom razrađenom sistemu skovano na ovaj način, da bi akcenat bio dat i na materijalni i na duhovni aspekt. Na taj način istrajalo se na vrlinama koje svaki Mason mora da poseduje. Postoji mogućnost da je ovo urađeno i da bi se ublažile opasnosti svake staze i neutralisale loše osobine iste. Na primer, ukoliko pogledamo zodijački znak Ovna, možemo izdvojiti osobine koje se tiču pokreta i ekspanzije, ali i nepredvidivosti i tvrdoglavosti, ali uz sistematičnost i materijalnost Device, ova energija može biti usmerena tačno gde treba. Sa druge strane Ovan može da razbije apatiju Device. Mislim da je u ovom trenutku dovoljno reći da stepeni Aeropagusa postižu svoju dvojakost i ravnotežu kroz nekada naizgled nekonzistentnu simboliku i da je prilikom njihovog proučavanja bitno držati na umu oba toka misli.

zemljani znak, za koje se najčešće vezuju osobine preciznosti, marljivosti, pedantnosti, ali i tvrdičluka, pretencioznosti, sitničarenja. Ovaj zodijački znak odgovara kabalističkoj stazi Jod. Jod je deseto slovo hebrejskog alfabeta, i svako slovo hebrejskog alfabeta u nekoj formi sadrži ovo slovo. Može se reći da je jod atom konsonanti. Ako se koristi kao prefix ispred druge reči onda označava radnju koja se vršila u prošlosti, vrši se u sadašnjosti i vršiće se u budućnosti. Kao sufiks, označava posedovanje. Uočimo metafore muške aktivnosti i ženske materijalnosti o kojima smo pričali. Stazi Jod odgovara tarot karta Hermita. U Novoeonskom Toth tarotu, na ovoj karti možemo primetiti puno simbolike koju možemo povezati sa ovim stepenom. Možemo primetiti zmiju uvijenu oko jajeta, kao simbol akcije koja treba da urodi plodom, spermatozoid – kojeg takođe dovodimo u vezu sa korenom akcije, kao i žito koje predstavlja manifestaciju, ali i obilje kroz koje samotnjak hoda. Na drugim verzijama tarot karte možemo uočiti štap koji možemo da dovedemo u vezu sa čarobnjaštvom, i shvatimo kao metaforu za kanal koji spaja nebo i zemlju. Mojsije je pretvarao štap u zmiju božanskom energijom, kao i visoki sveštenici u egiptu. Heremit nosi lampu sa šestokrakom zvezdom u njoj, pomoću koje tera mrak od sebe. On je u mraku manifestovanog i samo-zavaravanja, ali zjavljajući svetlosti božanskog, on zna kuda da ide, ka unutra, ka sebi. Kerber i tama na novoeonskoj karti ukazuju na opasnosti tog puta, kroz realm sopstvenih senki i mehanizama odbrane. Mason može mnogo da nauči iz ove karte, zato autor ovog teksta preporučuje njeno izučavanje. Ova karta i kabalistička staza generalno, uče Masona kako da upravlja svojim životom na najmaterijalnijem nivou, a da zadrži božanski put u sebi. Takođe, uči nas da smo sami na svom putu i da su obaveze koje moramo ispuniti isključivo na nama samima. Kao Masoni, moramo stajati iza naših postupaka i biti odgovorni za greške koje napravimo. Mi sami smo ti koji smo odgovorni za naš kako materijalni, tako i duhovni put, i ne možemo očekivati od drugih da urade išta stvarno bitno za nas. Rad i sloboda nije samo Masonova nagrada, već i njegova obaveza.

Stepen Viteza Medene Zmije zahteva dosta od Masona. On mora osetiti koren pokreta u sebi i u svetu, radjanje i manifestaciju, neizbežnu smrt tog pokreta. Kroz materijalni svet on može i mora da pročisti sebe na svim nivoima. Šta više, materijalni svet je jedini put kojim to može da učini. Sloboda i sudbina pripadaju samo onima koji se za nju bore.

Naučnici kažu da je posle Velikog praska (koji doduše još uvek traje), univerzum pored širenja i u konstantnom procesu skupljanja. Na putu vraćanja kući nismo sami, ceo univerzum ide istom stazom.

25° - VITEZ MEDNE ZMIJE

LIBERO .! 97°

hramova sadrže slike i gravure zmija - čuvara. Nije li i u hrišćanskim spisima zapisano da je Isus rekao: "Budite mudri kao zmije, a nežni kao golubice"?

Misterija 25.stepena podučava o ljudskom strahu od zmija, koji se prevazilazi spoznajom unutarnjeg smisla i stvarne "zmijske" prirode, koja se predstavlja kroz priču o tome kako je Mojsije od Boga dobio to znamenje i preneo ga ljudima pod planinom Sinaj (zvanom i Serabit). Postoji takođe i legenda koja kaže da je ovaj stepen uspostavljen tokom krstaških ratova, od strane viteza zvanog Johan Ralf, koji je osnovao Red u Svetoj Zemlji (kao militantno i monaško društvo), a ime Reda Bronzane Zmije potiče od zakletve u kojoj se prihvata obaveza negovanja i lečenja bolesnih putnika, njihova zaštita od Saracena i praćenje do sigurnosti u Palestini.

Br.Bojan T. u svojoj knjizi "Masoni" piše:

"U magijskom delovanju, Mojsiju je pomagao njegov stariji polu-brat Aron, koji je često obavljao dužnost njegovog posrednika i glasnogovornika. I Mojsije i Aron nosili su čarobnjačke štapove, koje su koristili prilikom izvođenju čuda. Mojsijev štap se ponekad naziva Božijim štapom, a prvi put se pojavljuje kada se Mojsije požalio Jahvi da ni faraon, ni deca Izraela neće poverovati u njegovu nebesko poslanje, ako im ne pokaže neki dokaz. "Šta ti je to u ruci?" upita ga Jahve. "Štap", odgovori Mojsije. Bog mu je tada naredio da ga baci na zemlju, "Tako moraju verovati da se Jahve, Bog njihovih otaca, Bog Avrahamov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi, tebi objavio": On ga baci na zemlju i štap se pretvori u zmiju. Mojsije pred njom uzmače. Onda Jahve reče Mojsiju: "Pruži ruku i uhvati je za rep." I on poseže rukom i uhvati je za rep, a ona opet postade štap u njegovoj ruci. Ovo je toliko slično sa Egipatskom okultnom praksom.

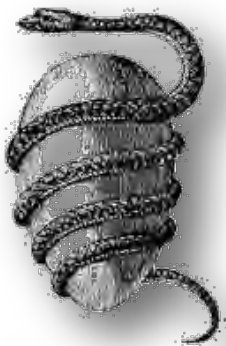
Pretvaranje beživotnog štapa u zmiju, a zatim ponovo u štap, bio je postupak uobičajen za magove te zemlje. Moć gospodarenja tim stvorenjima pripisivala se Egipatskim sveštenicima još od najranijih vremena. Svi egipatski magovi, uključujući maga Abaanera i kralja čarobnjaka Nektaneboa, posedovali su prelepe štapove izrađene od ebanovine. Rezultati prvih nadmetanja Mojsija i Arona sa jedne i sveštenika na dvoru faraona sa druge strane, bili su prilično izjednačeni. Kako bi zadivio faraona, Aron je bacio svoj štap koji se pretvorio u zmiju čim je dotakao zemlju. Faraonovo srce je ostalo tvrdo, pozvavši svoje mudrace i vračeve da učine isto, što su oni i učinili. Međutim, Aronov štap ispunjen Jahvinim moćima progutao je štapove egipatskih čarobnjaka."

Čovekov "pad" se nije dogodio zbog Zmije - svi stari narodi su smatrali da je ona od božanske prirode, stoga Sveta. Zmije se smatraju besmrtnim bićima, koja se obnavljaju, čineći kružnicu života (često prikazivane oko Sunčevog diska). Neki gnosticci su smatrali da je zmija obličje dobrog Genija "Horhata", a predstavlja i posebno znamenje u jednoj od Mojsijevih pouka narodu - što je jedna od suštinskih pouka 25.stepena - "Viteza Bronzane Zmije". Feničani su Boga Nomua - Knefa, Amun-Nefa predstavljali kao zmiju, a u Egiptu je krilati disk okrunjen zmijama postavljan nad svakom važnijom kapijom i vratima. Druidi, Egipćani i Indijci su poznavali simbol Zmije ovijene oko Jajeta, što je predstava Kreacije Univerzuma. S druge strane simbol Zmije koja u ustima drži jaje je predstava Univerzuma koji u sebi sadrži klicu svih stvari koje Sunce treba da razvije. Odbacivanjem košuljice zmija obnavlja sebe, stoga ona simboliše regeneraciju i izlečenje, a kontinualno obnavljanje predstavlja besmrtnost. Sirijske žene su obličje zmije koristile u čarolijama plodnosti, kao i obožavaoci Mitre i Saba-Zeusa, sve zemlji-okrenute civilizacije ranijeg sveta, Fohi, Kerkopi, Erehtejanci, smatrane su domom polu-ljudi-pulu-zmija. Zmije su bile i zaštitnice atinskog Akropolja, a još ranije mnoštva prikaza egipatskih svetilišta i

Biblijski zapis o zmiji Nenuštan ("NH-ŠTN") navodi da su ljudi podigli glas protiv Boga i Mojsija prigovarajući zašto ih je on poveo iz Egipta u divljinu i bespuća pustinje, jer tu nema niti hrane, niti vode, nakon čega Bog pošalje vatrene zmije među ljude, koje su ih grizle, tako da ih je mnogo i umrlo. Ljudi dođoše do Mojsija i pokajaše se: "Mi smo grešili, mi govorismo protiv Gospoda i protiv tebe; moli se Gospodu da otera ove zmije od nas"... i Mojsije se molio Bogu, te mu ovaj objavi: "Načini Vatrenu Zmiju i postavi je na štap, a svako ko bude ujedeno, kada je vidi, živeće." Tako Mojsije i učini, sačinivši Bronzanu Zmiju na štapu i ljudi behu spašeni, "uzdigne je u divljini, kao što se Sin čovečiji uzdiže, čime svi koji mu verovaše stekoše večni život".

Postoji i druga, starija egipatska pouka o zmijama, o božanstvu NeHeBKhou koji pripada krugu zemaljskih božanstava, odnosno božanstvima Amenteta i Duata koja su povezana s Ozirisom. Nehebkau je u Podzemnom svetu zadužen za pribavljanje hrane stanovnicima (dušama umrlih) Amenteta, ali je i jedan od najopasnijih čuvara, gardista, božanske straže Ozirisove. Nehebkau će svakoga 'domaćinski' dočekati na ulazu u Amentet i propustiti ga, no, nikoga on ne pušta iz tog Podzemnog sveta bez lične zapovedi Ozirisove. Nehebkau je prikazivan u antropozoomorfnom i zoomorfnom obličju. U obličju čoveka s glavom zmije na kojoj je kruna Atef antropozoomorfno obličje je Nehebkaua supružnika boginje Selket, a u zoomorfnom obličju Nehebkau se pojavljuje u vodama Nuna kao dvoglava zmija, a u drugom načinu prikaza u antropozoomorfnom obličju je kada je Nehebkau prikazan kao zmija s ljudskim nogama, ponekad rukama, a ponekad i kao krilata zmija. Otac Nehebkaua je bog Geb koji je imao avanturu s boginjom ReNe-Nut koja je ujedno i majka ovom dobronamernom, ali i opasnom božanstvu. Drevni Egipćani boga Nehebkaua ponekad nazivaju i 'Mlekom svetlosti', jer kad on proguta sedam najotrovnijih kobri, njegova krv pretvori se u mleko, a to je čarobni napitak koji može izlečiti čoveka kojeg je ujela najotrovnije zmija drevnog, ali i današnjeg Egipta, crna kraljevska kobra.

Jasno je i poznato da simbolizam Zmije ima višeslojnost, tako da i ti slojevi bivaju spoznati na različitim nivoima Inicijacije, tj. na različitim stepenima Obreda. No, kako je Zmija jedan od univerzalnih "simbola" to znači da i njen jedinstven prikaz prožima više slojeva postojanja, te se ona kao takva pojavljuje na raznim stepenima, prenoseći Gnozu o svojoj prirodi. Tako ona biva i sveobuhvatnost - Ouroboros; i tok kretanja energije - Kaducej, predstavlja i stadijume napretka, procese između stanja postojanja - staze Drveta Života, "zaštitu" i "napad", "izvor greha" i "donositeljicu božanskog uticaja" (po raznim mitovima i legendama starih naroda), te i samo izlečenje od bolesti i otrova koje prouzrokuje njihovo dejstvo (što je praktično u skladu sa homeopatskim znanjima o medicini). Višeslojnost smisla ukazuje na to kako Čovek može da vidi, shvati i doživi Zmiju.

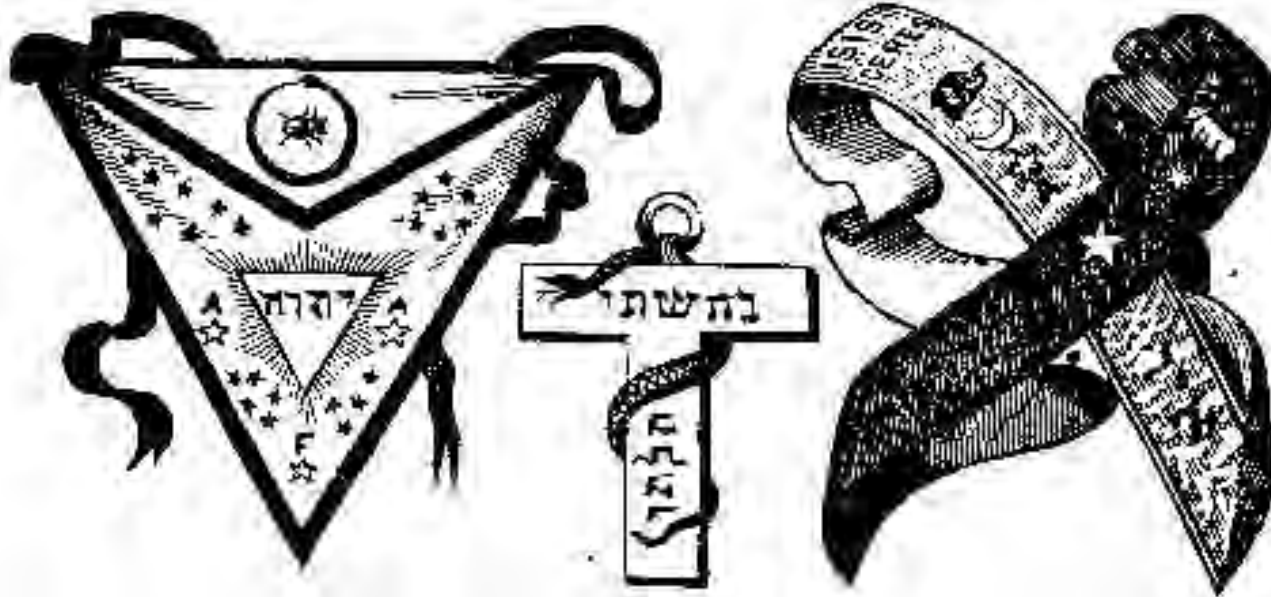
Na Drvetu Života, staza koja spaja Hesed (Milost) i Geburah (Snagu) je pripisana "slovu" Tet, što znači Zmija, a u tarotu je prikazana sa Atu "Strast" na kojoj Duhovno Razumevanje savladava životinjske strasti - o čemu su zapisana mnoga tumačenja.

Ipak, na 25.stepenu Masonskog Obreda upućeni smo u jednu posebnu pouku, kroz koju treba da shvatimo Prirodu Univerzuma i Čoveka koji nam se prikazuju na ovoj ravni postojanja. Hram, tj. Loža se uređuju na specifičan način, koji odražava stanje, a dinamika događaja, simbolizam i pouke čine Svest i Energiju Stepena.

Sedam planeta osvetljavaju mesto skupa (Ložu, ovde zvanu Savet, Koncil), pod planinom Sinaj, u doba mladog meseca, pri Prolećnom Ekvinociju; dvanaest stubova okružuju to mesto (kao prikaz čvrstih nebeskih uticaja Zodijaka, na ovo "mesto"); Visoki sveštenik Aron je preminuo, ali je Mojsije - Zakonodavac među ljudima. Na severu je znamenje stepena - Tau krst nad kojim je upletena Zmija.

Planetarna svetla su:

- *Arhanđeo Safael, glasnik boga - Mesec (Sefira Jesod)*
- *Arhanđeo Rafaet, predstavlja božansko izlečenje - Merkur (Sefira Hod)*
- *Arhanđeo Hamaliel - milosrdna dobrota božija - Venera (Sefira Necah)*
- *Arhanđeo Zerahiel - princip dobrote i lepote božije - Sunce (Sefira Tifaret)*
- *Arhanđeo Auriel - vatra i svetlost boga - Mars (Sefira Geburah)*
- *Arhanđeo Gabriel - snaga i moć boga - Jupiter (Sefira Hesed)*
- *Arhanđeo Mihael - lik božiji - Saturn (Sefira Daath tj. Binah)*

Ovaj niz predstavlja buđenje svetlosti-svesti, putem kojim se uspinje Zmija Mudrosti dok se uzdiže iz podnožja Drveta Života ka Najvišim sferama. Uzdizanje Zmije je karakterisano osobinama "Arhandela" tj. iskustvima koja se doživljavaju prilikom direktnog iskustva na svakom posebnom stadijumu.... što u krajnjoj instanci dovodi Čoveka do suočenja sa Likom Božanskim, te samom Gnozom i Razumevanjem Svega.

Veliki Majstor - Vodeći oficir rituala predstavlja Mojsija, tj. Ozirisa, najmoćnijeg Vođu. Stariji Nadzornik je Jošua - Horus (sedi s desna V.M.), Mlađi nadzornik je - Kaleb - Anubis (sedi na Zapadu), Orator je Veliki Sveštenik - Eleazar (Aronov sin) predstavlja Orion (sedi na Jugu), Sekretar je Pisar - sedi s desne Jošuiine strane, Rizničar sedi s leva V.M., a tu su i stariji Đakon koji je i Ispovednik, kao i Mlađi Đakon - Mačonoša. Tokom uvodnog dela rituala objavljuje se priroda svakog od njih.

Učesnici Rituala 25.stepena nose po dve lente, prekrštene; na crvenoj (koja se nosi s leva na desno) stoji ispisan niz imena, jedno iznad drugog - Osiris - Ormuzd - Osarsiph - Moses, a pod njima je simbol Bika (Disk iznad koga je mesečev luk). Na beloj lenti koja ide s desna na levo, upisano je Isis, ispod je Ceres, a pod tim je pseća glava i mesečev luk. Na levom delu grudi, na desnom i na mestu gde se lente presecaju nalaze se Zlatne Zvezde. Pod desnom je slovo "A" za Aldebaran, pod levom je "A" za Antares, na ukrštanju je slovo "F" - Formalhaut. Pod time, u donjem

delu, na crvenoj lenti (hebrejskim slovima) piše Geburah (Hrabrost), a na beloj - Un (Vrlina).

Kecelja, s prednje strane je bela, obodom obrubljena crnom trakom; po beloj površini su raspoređene zlatne zvezde, a na stražnjoj, crnoj strani, nalaze se srebrne zvezde. Na beloj strani prikazana su sazvežđa Plejade, Hijade, Orion i Kapela, a na crnoj strani su Persej, Skorpion i Butes. U središtu bele strane je Trougao Slave, u kojem je upisano sveto ime "H.V.H.J.", a na poleđini je zmija u kružnom položaju, grizući svoj rep, u čijem središtu je Skarabej. Iznad toga je zvezda i slovo "R" (Regulus), s desna je zvezda sa "A" (Aldebaran), s leva je zvezda sa "A" Antares", a ispod je zvezda sa slovom "F" (Formalhaut).

"Kandidat" je putnik namernik, opterećen lancima, jedan od sinova iz plemena Reuben, koji prepričava nesreće koje su zadesile njegov narod Izraela, iskazujući hitnu potrebu za pomoći, jer mnoštvo otrovnih zmija napada i svi beže, jer zmije kažnjavaju za učinjene grehe - budući da su se svi pobunili zbog dugog boravka u pustinji. Budući da je on sada poslanik svog naroda, te kako je iskazao svoju muku, pred licem velikog vođe, lanci spada teret lanaca. Veliki Majstor Mojsije se povlači i doziva Boga, moleći ga za milost spram naroda. Majstor Mojsije se vraća narodu noseći Simbol Spasenja - nosi Bronzanu Zmiju ovijenu oko Tau krsta, koju predaje Eleazaru - Velikom Svešteniku nasledniku loze (koji sedi na tronu nad kojim je plamena krilata kugla oko koje se ovijaju zmije; a sa obe strane trona su dva stuba na čijim vrhovima su ovijene dve zmije - jedna je ovijena oko Zemlje, druga oko Nebeskog svoda), koji uzdiže simbol da

bi ga svi videli - i po viđenju da bi mogli živeti. Znak se potom predaje "kandidatu" kao znak vere, iskupljenja i milosti, uz objavu: "Veliki je Adonai, El-Kanan, Bog Milosti, jer on imade milosrđa za narod Izraela. Ovaj Princ Tabernakla je neustrašivo prošao kampom, između svih zmija, noseći Bronzani Krst i Zmiju, simbole večnog života i svi koji je videše, poznajući svoj greh, dajući počast Najvišem, behu izlečeni i žive a pošast zmijaška je zaustavljena.", uz šta dodaje: "Slavite vi Gospoda, El Jehova El Eljona, deco moja, Njega koji podržava Nebesa i Zemlju, jer On je Velik, a Njegova Milost traje zauvek i on dade oprost narodu Izraela."

U kulminaciji otkrovenja, u posebnoj pouci Inicijatu, objavljuje se značenje i Znanje o sadržaju nebeskih regija, koje krase Zvezde (prikazane na kecelji). Ovo ukazuje da celokupnim procesom prikazanim u ritualu Svest inicijata biva vođena od materijalne sfere (koja trpi napade otrovnica - animalnih otrova ljudske duže koja živi svoje "niske" ne-duhovne strasti), putem saznavanja sadržaja ljudskog Bića, koje čine "Oficiri", te uzdizanjem "u vis" kroz nebeske-planetarne-sefirotičke Sfere, ka Velikoj Iluminaciji suočavanja sa Likom Božanskim, koji je "maska" iza koje je Mudrost (Hokmah - Sfera Zodijaka i Zvezda "stajačica") - kao sadržatelj Zvezdane Mudrosti Nebesa. Simbol Kadujeca je vrlo srodan ovoj inicijaciji, mada na ovom stepenu, Tau Krst predstavlja Materijalnost, a Upletenu Zmiju vidimo kao nebeske zvezdane energije - u ovom simbolu ne dobijamo konačnu Iluminaciju Jedinstva sa Velikim Neimarom Svemira - već se dosežu Razumevanje i Zvezdana Mudrost. Kruna nije vidljiva tema ovog stepena - ona je skrivena - u središtu Svetle i Tamne strane Kecele - oko kojega se cela Priroda Inicijacije-Stepena raspoređuje i kreće.

Zmijaška pošast se povlači pojavom zvezda. Zmije su se povukle u svoje kamenite rupe, Škorpion se povlači pred sjajnim Orionovim zvezdama, koje se uzdižu na dan prolećnog Ekvinocija, na dan kada je ravnoteža dana i noći, nakon kojega svetlo nadjačava tamu. Svest Čoveka prati kretanje Sunca kroz prostranstva Zodijaka, znak, po znak, Sunce sreće Zvezde na nebu, a Mesec pleše svoju igru rasta, opadanja, punine i skrivenosti. Sunce posećuje nebeske kuće, tu je prikazana čudesna interakcija Solarnog sistema i Nebeskih uticaja, koje u Hramu vidimo kao dvanaest stubova - jer svaki stub je zemaljska potpora nadkriljenim nebesima, dok ujedno jeste i put kojim se nebeski uticaji spuštaju ka zemlji. Inicijacijom, čovek (koji jeste i to Sunce) putuje i prima zvezdane uticaje, uzdiže se uz blagoslov Arhandela i hoda nebeskima kojima je i Enoh hodio.

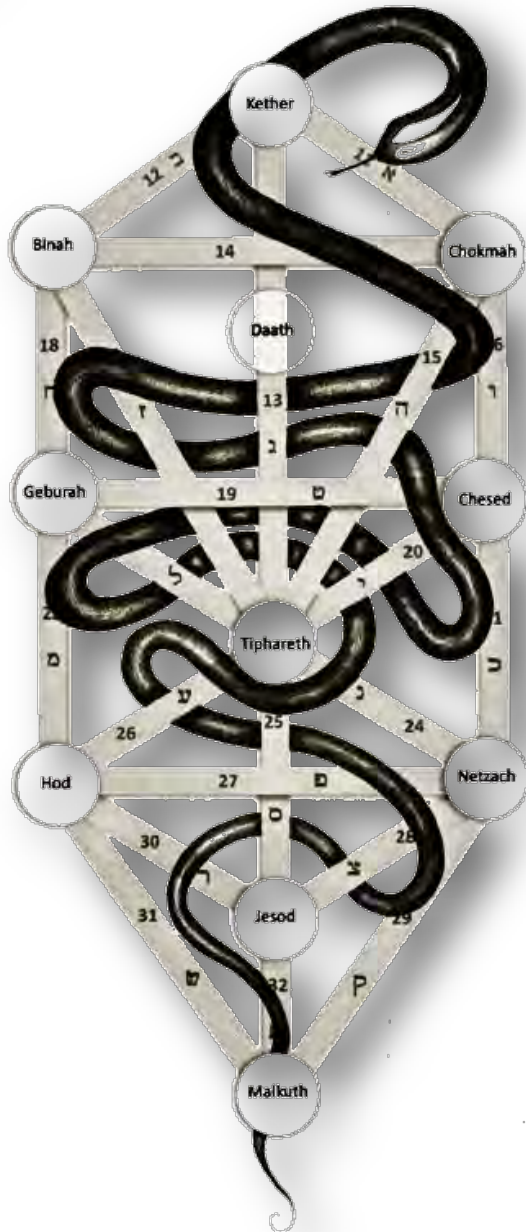
Prolazak kroz ovakav veličanstven i moćan proces inicijacije ujedno predstavlja i proces "izlečenja" jer buđenje životnih sila donosi osnaženje i duboku harmonizaciju unutrašnjih životnih energija sa spoljašnjim silama sveta. Buđenje Zmije donosi izlečenje samim kretanjem, jer zmija jeste božansko biće sa kojim čovečije Biće napreduje u svojoj duhovnoj "evoluciji" - preporađanju i sagledavanju kontinuuma postojanja svoje besmrtno duše.

∴ ∴ ∴

"... i Mojsije se molio Bogu, te mu ovaj objavi: "Načini Vatredu Zmiju i postavi je na štap, a svako ko bude ujeden, kada je vidi, živeće."

Sada možemo spomenuti i posebne duhovne prakse koje smo nasledili kroz bogatu ezoteričnu duhovnu tradiciju, koja je tiho pratila Masonski Red. Ta tradicija je očuvala posebne duhovne meditacije i rituale koje inicijati izvode radi buđenja upravo navedenih Sila koje su opisane ovim ritualom inicijacije u 25.stepen Obreda.

Kao što i sam ritual navodi prvi stadijum meditacije predstavlja "buđenje" zmije, a potom se ona uzdiže na Štapu-Stubu. Podrazumeva se poznavanje strukture Drveta Života. Staze Drveta Života se osveščuju jedna po jedna, od Tau, Šin, Quof, ... do Gimel, Bet i Alef. Na ovaj način se u auri Čoveka formira svetlosna forma Drveta Života, a kontinualna svesnost o postojanju staza deluje na kretanje, tj. uzdizanje svesti ka Kruni. Nakon ovog dela meditacije izvodi se (prilično poznata) vežba Srednjeg Stuba, u kojoj se iz krune, putem Kamile, kroz Sunce, Strelu, Mesec i stazu Krsta-Univerzuma, spušta Svetlosni Stub, te se oko toga izvode cirkulacije svetlosti, da bi na posletku sve bilo intenzivirano buđenjem uzdizanja Svetlosti iz Kraljevstva, direktno ka Najvišim sferama, čime se Svetlošću ispunjava celokupno astralno postojanje Čoveka.

! ! !

Postoji još jedna vrlo specifična zanimljivost, koju vredi spomenuti, a naznačena je u jednom od dokumenata koji poznaju inicijati D.I.O.M.M. Naime, svaki stepen Obreda povezan je sa jednim od Guvernera duhovnih regija, nasleđenih kroz Znanje o Enohijanskim-Anđeoskim Etirima (koji su duhovna "prostranstva" (dimenzije) koja opasuju materijalni-elementalni Univerzum. Etira je trideset (kao što od davnina Gnostici spominju postojanje i poznavanje trideset Aeona koji izviru iz Jednoga), a Guvernera je devedeset jedan. Stepen Viteza Bronzane Zmije je povezan sa Guvernerom čije je ime ODDIORG ("Onaj koji je od Vatre i Pravde"), a koji obitava u Devetom Etiru, zvanom "ZIP", prvom iznad Ambisa (desetog Etira) na Drvetu Života, čime se ovaj stepen i celokupno njegovo Znanje i Sila prenosi na materijalnu teritoriju planete Zemlje koja je pod "upravom" tj. uticajem ovog Guvernera - a to je "Illyria" - "Jugoslavija" - Srbija, Hrvatska, Crna Gora, Bosna, Slovenija, bez Makedonije, zapadna Austrija, Transdanubija, severna Bugarska i Rumunija.... čime narodi koji obitavaju u ovom regionu mogu sebe doslovno nazivati "nebeskim narodom".

Kosmička Svest je kanal kojim su povezane sve sfere postojanja. Buđenjem u Kosmičku svest čovek biva probuđen u jasnovidost o sveopštoj harmoniji, o sveopštoj relaciji koja postoji kako vertikalno, tako i horizontalno, za svaku sferu ponaosob i za sve sfere u međusobnim interakcijama. Postoje pustare u svačijem životu, u istoriji svakog naroda i društva. To dovodi do slabljenja i gubljenja discipline i gubitka vere. Ovaj 25.stepen osnažuje veru u sebe, u druge ljude i Boga, a ujedno i budi skrivene duhovne Sile vodeći Čoveka ka Zvezdanoj Zmiji Mudrosti.

LEKCIJA O SMARAGDNOJ TABLI

LIBERO. 97°

TABULA SMARAGDINA

1. Verum, sine mendatio, certum et verissimum.
2. Quod es inferior, est sicut quod est superior, et quod est superius est sicut quod est inferius ad perpetranda miracula rei unius.
3. Et sicut omnes res fuerunt ab uno, meditatione unius: sic omnes res natae fuerunt ab hac una re, adaptatione.
4. Pater eius est Sol, mater eius Luna, portavit illud ventus in ventre suo, nutrix eius terra est.
5. Pater omnis thelesmi tolius mundi est hic.
6. Vis eius integra est, si versa fuerit in terram.
7. Separabis terram ab igne, subtile a spisso suaviter, cum magno ingenio.
8. Ascendit a terra in coelum, interumque descendit in terram et recipit vim superiorum et inferiorum. Sic habebis gloriam totius mundi. Ideo fugiat a te omnis obscuritas.
9. Hic est tolius fortitudinis fortitudo fortis. Quia vincit omnem rem subtilem, omnemque solidam penetrabit.
10. Sic mundus cratus est.
11. Hinc adaptationes erunt mirabiles, quarum modus est hic.
12. Itaque vocatus sum Hermes Trismegistos, habens tres partes philosophiae totius mundi.
13. Completum est quod dixi de operatio solis.

SMARAGDINA TABLA

1. Istina, bez laži, pouzdana i iskrena.
2. Ono što je dole jednako je onome što je gore, i ono što je gore jednako je onome što je dole te tako stvara čudo Jedinstva.
3. Kao što su sve stvari potekle od Jednog, od jedne misli, tako su sve stvari nastale od ove Jedne stvari, prilagođavanjem.
4. Otac njegov je Sunce (duh), Majka njegova je Mesec (duša), Vetar ga je nosio u svojoj utrobi, Zemlja je njegova hraniteljka.
5. On je Otac svake savršenosti, tvorac celog sveta.
6. Njegova snaga je potpuna ako se ponovo okrene Zemlji.
7. Odvojićeš Zemlju od Vatre, lako od teškog, postepeno s velikim znanjem.
8. Sa Zemlje se uzdići na Nebo, zatim se ponovo spuštaj na Zemlju, upijaj snagu Gornjeg i Donjeg Sveta. Tako ćeš zadobiti vladavinu nad celim Svetom. Zbog toga će od tebe pobeći svaka Tama.
9. To je Sila Sile u svakoj Sili, budući da prožima sve nežno i savlađuje sve nepobedivo.
10. Tako je stvoren Svet.
11. Odavde će poteći čarolija prilagođavanja, čiji je ovo način.
12. Zato me nazivaju Hermes Trismegistos jer mi pripadaju sva Tri Znanja Sveta.
13. Ispunjeno je ono što sam rekao o delovanju Sunca.

1. Istina, bez laži, pouzdana i iskrena.

Pisac ovog teksta obznaniuje da će govoriti Istinu, "pouzdanu" - znači proverenu (iskaz iz iskustva) i "iskrenu" - bez maske i netačnosti.

Istina - "Emet" - AMTh - Alef+Mem+Tau

Istina je i Boginja MAAT.

Odnosi se na Sefiru KETER na Drvetu Života, u kojoj dvojstvo "istine-laži" ne može da postoji, već samo Jedinstvo iskustva sjedinjenosti svega, u čemu podeljenost i nejasnoća ne mogu postojati.

2. Ono što je dole jednako je onome što je gore, i ono što je gore jednako je onome što je dole te tako stvara čudo Jedinstva.

Polarnost "dole" i "gore" stvaraju dvojstvo Duhovnog-Božanskog (gore) i Manifestovanog-Materijalnog (dole). Budući da sve ionako postoji kao Jedinstvo svega, viđena podela odražava neodvojivost ukazujući da nema razlike između onoga "gore" u odnosu na ono "dole", da sve i dalje postoji neodvojeno i Celovito. Bez razlike. Prikaz odvojenosti, definiše polarnost, ali polarnost je "linijski" povezana i stoga bez razlike u svojim emanacijama (gore-dole).

Odnosi se na Sefiru Hokmah, koja je 2.sefira, sfera Zvezda stajačica (Veliki Otac - ABA - Mudrost), emanacija zraka bezbrojnih zvezda koje emituju Svetlost iz Jednog Izvora koji u svakoj tački postoji - bilo da se gleda od "dole" ili od "gore".

3. Kao što su sve stvari potekle od Jednog, od jedne misli, tako su sve stvari nastale od ove Jedne stvari, prilagođavanjem.

Sve je nastalo iz Krune, Ketera, prve Sefire, koja je Tačka izvora kroz koji ističe Beskrajno Svetlo (Ain Sof Aur) kreirajući Sve(t), putem Jedne misli - koja je Reč Mudrosti (sefire Hokmah), čime su "sve stvari" (manifestovane u Prostoru) nastale iz emanacije u Jednome.

"Prilagođavanje" predstavlja posebne hijerarhijsko-energetske među-odnose svega postojećeg sa svim "delovima".

Sve što je nastalo, sada se definiše Prostorom, tj. Trojstvom (Tačka-linija-površina iz kojih sledi Sve).

Ne samo da je ono "dole" isto onome što je "gore" već je i u Trojstvu svega prilagođeno postojanje neodvojeno od Jednoga.

Jedna misao je "prilagodila" sve određivši osobine svega po smislu Misli (Reči... koja "beše u Početku").

Odnosi se na sefiru Binah (Velika Majka AMA - duhovno Razumevanje)

4. Otac njegov je Sunce (duh), Majka njegova je Mesec (duša), Vetar ga je nosio u svojoj utrobi, Zemlja je njegova hraniteljka.

Sada se pojavljuje neimenovano Biće o kojem saznajemo sledeće:

Otac - Sunce - Vatra - TIFARET (Jod)

Majka - Mesec - Voda - JESOD (He)

Vetar - "nosio ga u utrovi" - RUAH (Vau)

Zemlja - "hraniteljka" - MALKUT (He)

Ovime je u Hesedu (već) manifestovano celo Drvo Života u svom suštinskom pojavnom obliku, tokom kroz sefirote, do same materijalizacije.

Ovo Biće poznajemo kroz okolnosti "njegove" emanacije - a to jeste i emanacija Boga J.H.V.H. čime na posredan skriven "način" biva saznato ime.

5. On je Otac svake savršenosti, tvorac celog sveta.

Emanacija pod Ambisom, tj. postojanje sveta je određeno aktivnim dejstvom kreacije toga koji je nazvan J.H.V.H.

Kao što u 4.stihu (u sefiri Hesed) on prikazuje svoju Prirodu, tako u 5.sefiri (GEBURAH) od aktivno stvara, darujući energiju manifestaciji Svega (koji jeste On sam).

Budući da je sve od Jednoga, projektovano kroz polarnost (gore-dole, više i niže emanacije), prikazano kao Prostranstvo kojem je Misao odredila Prirodu, te uz formalizaciju toga u četvrtom stanju, nema razlike ni u jednom nivou, ni na jednoj Ravni - On stvara savršenstvo jer iz Jednoga samo savršenstvo i biva ispoljeno - a pošto nema ničega što nije proisteklo iz Jednoga, niti bilo koje forme, on jeste "Tvorac celoga Sveta" - koji je savršen.

6. Njegova snaga je potpuna ako se ponovo okrene Zemlji.

Sila kreacije dolazi u "šesto stanje" emanacije, odnosi se na TIFARET - sefiru Sunca i Lepote - kroz koje se snaga (ispoljena i okarakterisana Jednim i Jednom Mišlju) prenosi u forme i konkretne materijalizacije.

Što je materijalnije njegovo ispoljavanje, to je veća snaga učvršćena u manifestaciji - Zemlji.

Ovaj stih podseća i na ATU IX - "Strast" takođe nazvanu "Snaga" gde Boginja Razumevanja (Velika Majka) vlada i upravlja snažnim šestostrukim emanacijama Ruaha - sfere Uma (koji je prikazan kao "zver" tj. Lav.

Ovaj stih podseća i da se uticaji snage Duha iz Jednoga prenose na Zemlju putem Sunca, kao medijatora Božanskog sa materijalnim.

7. Odvojićeš Zemlju od Vatre, lako od teškog, postepeno s velikim znanjem.

Objašnjenje sledi progresiju emanacije Sila i Svesti putem "spuštanja" i emaniranja Drveta Života.

Ovaj stih odnosi se na sefiru NECAH, čija je priroda vatrena - a ona je stoga odvojena od same "zemlje" i na nižoj ravni predstavlja sve ono šta smo do sada poimali.

Ova "vatra" (i "lako") je isto šta i "gore", dok je "Zemlja" ("teško") isto šta i "dole" - dakle nema razlike, sve jeste Jedno i od Jednoga, ali se poimanje u materijalnim sferama sagledava kao odvojenost višestrukih polarnosti.

Ovde se navode osobenosti polarnosti koje deluju unutar Ruaha (sfere sefirota koji "gravitiraju" oko Središnjeg Sunca).

"Postepeno" predstavlja trajanje procesa u vremenu, a veliko znanje podseća na korišćenje inteligencije i znane filozofije o Svemu.

Sve manifestovano poseduje različitost svih unutarnjih "delova" - jer to je pred-određeno Jednom Mišlju iz koje je sve nastalo.

8. Sa Zemlje se uzdići na Nebo, zatim se ponovo spuštaj na Zemlju, upijaj snagu Gornjeg i Donjeg Sveta.

Sefira HOD se obraća Biću koje je "slika" oformljena iz Bića koje je prikazano na drugim nivoima poimanja.

Iz Malkuta (sfere boga Geb-a), uzdići se ka "nebu", ka duhu i svesti boginje Nuit. Stih podseća na "cirkulaciju energije" - kretanje Energije-Svetlosti-Svesti od Malkuta ka Keteru, te zatim spuštajući se "dole" - čime se formira cirkulacioni krug protoka sadržaja unutar Svega postojećeg.

Ne zaboraviti da sve što je od Zemlje, nije odvojeno od Jednoga, koji je na "nebu", niti da postoji odvojenost između tih "dvoje" (jer sve je isto i gore i dole).

Postojanje jeste kontinualno kretanje svih sadržaja od Jednoga, kroz polarnost dvojnosti, kroz širenje u trojstvo i konkretizaciju u Četvorstrukosti, ka materijalizaciji u sferi Zemlje, a ujedno je i Tok svega u procesu "povratka".

Opisano upravo predstavlja i alhemijske principe "Solve" i "Coagula" tj. Analizu i Sintezu. Emanira sve u detaljno mnoštvo, dok Sinteza sve vraća Jednome.

Solve rastvara, Coagula Sjedinjuje. Uzdizanje sa Zemlje na nebo je "Coagula" (Sinteza - sjedinjenje), a spuštanje na zemlju je "Solve" (Analiza - razlaganje).

Ovo kretanje ("promena") svih energija održava Postojanje - tako da i pojedinačna svest Čoveka, "upija" snagu i Duhovno-Božanskog i Materijalnog - polarnosti koje su Jedno.

9. To je Sila Sile u svakoj Sili, budući da prožima sve nežno i savladuje sve nepobedivo.

3x3. Trojstvo Sile

Emanacija Sile kreacije, prenos energije postojanja iz Jednoga. Jedno je Sila Izvora, ta Sila definiše sve pre postojanja Jednom Mišlju, kroz to Sila deluje na razlaganje u polarnostima, trojstvima, stvaranju, prenosu, cirkulaciji, prožimajući Silom Sve.

Stih opisuje JESOD, devetu sefiru Drveta Života. Sve "nežno" su suptilne sfere Astrala, a nadvladava sve materijalno, čvrsto ("nepobedivo"). Sila Jednoga emanirana je stoga i u delovima, formi, materiji svega i u energiji koja sve povezuje u Celinu.

Sila Sile u Sili je trostrukost ravni postojanja, tj. trojstvo koje deluje unutar svake polarnosti. "Nežno" je pak (opet) odraz poimanja onoga "gore", a "nepobedivo" je ono "dole", mada zbog povezanosti putem identičnosti, može da se shvati da je to "nepobedivo" upravo ono "gore", dok je "nežno" ono šta je "dole".

Jedno prožima Sve, Jedno vlada i određuje nepobedivo. Takođe, "nežnost" određuje blagost, suptilnost i tanani utisak čula (generalno "pasivnu" prirodu), dok nepobedivo ukazuje na konfrontaciju spoljašnjeg i unutrašnjeg, konkretno određenog spram nekoherentnog. A Sila (u trostrukosti) nije određena nežnošću, niti nepobedivošću, nije na istoj ravni postojanja, a opet utiče i može da deluje na Sve(t).

10. Tako je stvoren Svet.

Svet je Kraljevstvo materije, sefira MALKUT. Sve što je poteklo od Jednoga (iz Istine), ovde je konkretizovano u mnoštvoprozetih i

odvojenih emanacija koje su određene odnosima Sila koje imaju prirodu stihova iskazanih putanjom od prvog do devetog. Svet materije je najgrublja sfera postojanja, ali i pored toga neodvojiv je od svih principa koji ga određuju, te je stoga, bivajući "dole" isti onome što je "gore".

Nema odvojenosti Sveta od Jednoga.

11. Odavde će poteći čarolija prilagođavanja, čiji je ovo način.

Prilagođavanje postoji kao niz procesa koji se "dešavaju" između svake od navedenih deset Sfera emanacije Jednoga. Prilagođavanje je stoga određeno i poimano kroz 22 staze Drveta Života.

Kao što su emanacije sledile "Putanju Plamenog Mača" od Ketera do Malkuta, tako sada potiče "čarolija" uzdizanja "Zmije Mudrosti".

U opštem sledu poimanja Svega, tok čarolije predstavlja sve relacije prikazanih sefirota tj. sfera.

"Prilagođavanje" jesu Procesi, kao što su Sfere (prostori/dimenzije emanacije) - Stanja. Prilagođavanje je određeno sadejstvom svih sfera, deluje i kao odnos polarnosti (onoga gore, sa onime dole), kao trojstvo, jer čini vezu između dva stanja; predstavlja i nevidljivu silu koja kao Duh povezuje Četiri elementa Drevnih, koji su suštinski i sama Božanska emanacija; uz to da prilagođavanje jeste i odnos među aspektima materijalizovanih osobenosti u svim varijablama.

Prilagođavanje pak jeste sveprisutnost Razumevanja (Binaha) koje prožima sve sadržaje i sfere, a Jedna stvar koja je stvorila sve (stvari) prilagođava odnose prilagođava postojanje sinergijom sfera i Sila koje čine svet.

Čarolija je MAGIKA, Svest, Sila i Tvar Svetla, koji su Jednom Mišlju Jednoga, formirali mnoštvo tj. Svet.

Ova "Čarolija" jeste Duh - AKAŠA. BINAH se prostire kroz Sve.

12. Zato me nazivaju Hermes Trismegistos jer mi pripadaju sva Tri Znanja Sveta.

On je Magus svojega Aeona. On poznaje celokupno postojanje Univerzuma. HOKMAH je Reč i Misao Svetlosti Jednoga.

13. Ispunjeno je ono što sam rekao o delovanju Sunca.

"Njegova snaga je potpuna ako se ponovo okrene Zemlji." Do Jednoga u Kruni, koja je KETER, se dolazi kroz Sunce.

To je Istina, jer osim nje Ništa Ne-Postoji.

DELFIN DAVID AMRUS

George Sin

Book of living in 3 stages

Mnogi od nas su sedeli na obali i gledali talase kako prevrću kamenčiće, udubljeni, makar za trenutak u sopstvenu tišinu.

A onda bi nas prenuo njihov ritmični šum, šum kada milioni malih kapi padaju na mnogo veće kamenje, uspevajući da ih zarotiraju i time otklone makar delić njihove oštre ivice, praveći oblutke, sve više nalik na njih same, na te iste kapi.

I mnogi od nas bi hteli da zadaju taj ritam, A samo bi nekima polazilo za rukom...

Glava Prva

Onome ko je rođen da uspe

Jedne godine krajem XVII veka, na površini mirnog i toplog mora, sunce je započinjalo da prelama svoje zrake.

Svega par kilometara daleko od ostrva ka pučini, ribarska broдика je, u nameri da napuni svoje mreže, zabacila mamce, i svesno potrošivši potencijale, računala da će ulov biti potpun. A nešto južnije i na pedesetak metara dubine, propevši se iznad bajkovitih korala, izvodio je svoj jutarnji Ritual delfin David Amrus. Izvodio je poseban okret, koji je podrazumevao da će nastavak kretanja izvesti lagano, i to uz morske struje, a svojom glatkom kožom će smanjiti otpor vode do te mere da je izgledalo kao da se more pored njega pomera, a ne on sam. Njegovo disanje niko nije mogao da oseti, čak je morao da zatvori oči u tom momentu. I tada: rep se izvija, leđno peraje usmerava, vilica se uspravlja ka gore i neverovatnom brzinom čitavo telo se kreće ka površini. Svi znamo kako impozantni mogu biti skokovi delfina, ali za Davida Amrusa ovo je bilo pitanje časti, dodirnuti vazduh, napraviti jedinstven okret i vratiti se u dubine.

On nije želeo da bude običan delfin. Većina njih nauči da lovi, mnogi od njih dođu blizu obale, eventualno se poigraju i onda se vrte u svoje dubine. Neki delfini bivaju danas i pripitomljeni, ali tada to nije bilo slučaj. David Amrus je dovodio do savršenstva svoj zaron, svoje kretanje

kroz vodu, svoj dodir sa vazduhom i ponovno zaranjanje do neslućenih dubina, zajedno sa sopstvenom svetlošću. Svoje protivljenje zemljinoj teži olakšao mu je genetski kod i za razliku od čoveka, izron je bio samo deo puta ka ponovnom zaronu a ne obrnuto.

Provodio je dane, izdvojen od ostalih delfina, uvežbavajući dvojne izrone, pri čemu je njegov rostrum ukazivao pravac kretanja repu na dole ili na gore, za razliku od mnogih ostalih riba koje to čine na levo i na desno. Dvojni izroni bili su lakši za delfine iz toplih voda, jer oni su sami po sebi manje težili.

▬▬▬▬▬▬▬▬

Mornari brodice mislili su da se njihova stopala oslanjaju na kopno. Dobivši blagoslov od Sv.Vasilija Ostroškog, smirenog i ozbiljnog, oni ispovijavahu ka slatkoj zemlji, južno od ostrva, južno od slane granice. Držali su istovremeno srpski, venecijanski i crnogorski post dok su podizali vinograde.

Njima je 18 godina do punoletstva proletelo munjevitom brzinom - kao da pljesneš dlanom o dlan. Godine koje su sledile prolazile su im naravno, još brže i brže, ali su na neki način bile potpunije. Preuzevši kormilo sopstvene odgovornosti dobili su mogućnost napredovanja po mnogim pitanjima. Ali mi znamo, da smo svi mi samo ljudi: „na početku smo poput neravnog i grubog kamena, a tokom svog života, koristeći razne alate, radimo na sopstvenom poboljšanju i obradi svojih osobina.”

U jesenjim danima, mnogo su vina napravili ti naši Mornari. Osunčana loza davala je zlatne plodove i sve se to prelivalo u tečnost, tečnost ponekad nalik na našu krv, a ponekad nalik na zlatkastu nit u zavisnosti da li je bila reč o belom ili crvenom vinu.

Jesenji dani su se skraćivali ali nisu uticali na ulov, ulov koji je ponekad znao nadmašiti letnje sate provedene na brodici.

I od sticanja punoletstva, sve do današnjih dana ulov ribe predstavljao je opstanak, za heke od Mornara - dobitak, a ponekad i prestiž.

Zima je znala da obrije vlasi sa njihovih obraza. Ostajali bi tako bezbradi, čekajući proleće sa ulovom u soli.

Kada bi zasitili svoje stomake i stomake svojih bližnjih, uočavali su, nedaleko od ostrva dvostruke koncentrične krugove čije je poreklo ostajalo zagonetno...

▬▬▬▬▬▬▬▬

Ni sam David Amrus nije mogao da shvati zašto prilikom drugog izrona njegovo pljuskanje nije praćeno elegantnošću, dok nije naučio da

grudnim perajima dovede izron u apsolutnu vertikalnu i na taj način kontroliše svoje kretanje naspram kretanja talasa. Posle toga, bilo je mnogo jednostavnije. Ali svima, osim njemu, bilo je nerazumljivo dvojni obijanje tela o površinu vode.

Dok su se talasi razbijali na sredini mora, majka je morala da postavi pitanje: „Zašto Davide, zašto dvojni izron i izlaganje opasnosti ljudima sa brodice? Svi ostali delfini love, hrane se i poigraju se prostim izronom, ali samo kada im je dovoljno svega. Dvojni izron stvara rizik i izloženost kopljima, mrežama i ubojitim strelama“. Čak mu je obećala Neizgovorenu reč, Reč koja je favorita u dubini njene duše. I otac mu je brižljivo skrenuo pažnju da će se dolaskom sezone lova smanjiti njegova mogućnost da se prehrani. „Ako se želiš usavršiti, proučavaj lignje, krabe i račiće, a virtuozne pokrete iskoristi u tom pravcu!“. Kao i svaki otac koji želi da produži svoj život kroz svoje potomstvo, i otac Davida Amrusa je hteo da njegovu radoznalost usmeri na produženje sopstvene vrste.

Bitišući u jatu od 12 delfina, u narednih nekoliko dana David Amrus se trudio, lovio sa drugima, timski povećavajući verovatnoću ulova, i samim tim stvarao dobit ostalim članovima.

Delfini su veoma uspešno koristili zube za kidanje a ne za žvakanje hrane. Prepuštajući teško izbornu ribu ostareloj pripadnici jata, David je rekao sebi: „Ovo gubi smisao, ovo je prelako i ovo je za mene promašaj - za ovo vreme moji izroni bi bili savršeniji!“. Mladim delfinima je takođe prosleđivao svoj ulov, jer je njegov ulov bio daleko veći od drugih, samo zato što su njegovi pokreti bili nepredvidljivi za plen, zbog toga što su njegovi pokreti stremili ka savršenom izronu, stremili ka dodiru sa vazduhom, koji je delfinima, kao i ljudima - najbitniji. U njegovom kljunu, ovičnom polusmeškom, uvek je bilo više ribe, uvek je bilo više ulova nego kod drugih, i on ga je delio bezrezervo i sa ljubavlju.

Zbunjenost mornara oko položaja sopstvenih stopala (da li su na brodu ili ne) se povećavala, kada su sišavši sa broda u glavi osećali ljuljanje koga na zemlji i u realnosti više nije bilo. Posmatrali su izdanak loze ali ljuljanje svejedno nije izostalo. Pomišljali su da je to posledica alkohola iz mladog vina, ali kada nam statistika kaže da mirno more (visina talasa 0-1 m) zauzima samo u 30% vremena, kao i da se realni (neregularni) talasi prostiru u ostalih 70% vremena, sami možemo da poimamo da ljuljanje deluje zastrašujuće ne samo za mornare na brodu, već i za nas koji samo čujemo njegov šum.

I tako uljuljkani, uzgajaše mornari svoje vino, a Trebinjska eparhija formirala je svoje zidine nudeći svojim mornarima utočište, nudeći im bezbrižnu budućnost otkupljujući njihove grozdove. Taj dualizam pokreta mora i statičnosti loze u njima je izazivao oduševljenje. Mornari su naravno, nosili njihova obeležja ali su istovremeno bili i nosioci pravde, nosioci hrišćanstva koje je Vasilije i zagovarao.

A onda su se osvrnuli na dvostruke koncentrične krugove, počeli da traže njihovo poreklo, istovremeno se odrekli dela svog ulova, makar na kratko. Videvši zagonetne talase koji su se približavali njihovoj brodici, bacili su mreže, koplja i strele, zamišljali su ulov, ali samo ostadoše bez alata. Siti su bili, i nisu tražili ulov po svaku cenu, već samo radi prestiža, koji je ovaj put izostao.

Njihov brod je nastavio da se ljulja po zakonu o promeni momenta: $dLG/dt = MG$, tj. to je bila brodica na talasima koja, kao kruto telo, opisuje kretanje na čudnim talasima koji su je nosili sve do ostrva Lastavica.

Vektorski smer nam je određivao sve nepoznanice u tom ciklusu, a ljuljanje je, ako zanemarimo viskoznost, ostavljalo posledice.

David Amrus je voleo brzinu i u početku je ponirao do dubine od stotinu metara; potom se punom snagom uzdizao ravno, pokrenuvši i grudna peraja, skrenuo i započeo uzdizanje pod uglom gotovo jednakim 90 °. Ali svaki put mu se desno peraje ukočilo i materalo da se snažno zanese u levo, pa bi za izvlačenje napregao levo peraje, a to je vodilo, opet u desno. Neopreznost ga je koštala i svaki put kada je dostigao brzinu od 30 km/h izgledao je sebi kao igračka prepuštena stihiji koja dolazi do površine vode i nespretno pluta.

Pomislio je, u sebi da je : „Rešenje da grudna peraja treba da zadrži nepomična, i da kada jakim zamasma repa dostigne brzinu od 35 km/h treba da se umiri“. Probao je još jednom sa dubine od 120 m, izvio se i poleteo u vis. Iz njega je to iziskivalo ogromnu snagu i za petnaestak sekundi dostigao je željenu brzinu. Tom brzinom se do tada kretalo svega nekolicina delfina i izgledalo je kao uspeh. Čak je zatvorenih očiju klizio ka površini vode, i kao u snu, trebao je samo iskočiti i dohvatiti Sunce. Međutim, njegova radost je kratko trajala: svemu tome trebao je da sledi dvostruki izron i tu dolazilo do pometnje. Dodirnuvši nultu tačku pri takvoj brzini ugao izletanja iz vode se smanjio i kao da je sve oko njega eksplodiralo. David je udario nazad u more svom svojom dužinom i nije bilo ni pomisli za sledećim izronom...

Razočarenje ga je vuklo ka dnu i dok je tonuo hteo je čak da kazni sebe; i u tom momentu shvatio je da mora završiti sa sopstvenim idealima. Rekao je sebi: „Da sam rođen idealan, već bih imao u glavi sve podvodne karte. Da je moja brzina jednaka brzini sabljarkarke, izranjao bih i po 3 puta. Moj otac ne greši – lignje, krabe i rakovi su ono čemu treba da se posvetim!“.

Vratio se svome jatu i zaboravio na ono što je bio, iako su iza njega ostajali nepravilni dvostruki talasi.

Ljuljali su se talasi, ljuljalo se u glavama svakog od mornara pojedinačno; poljuljala se turska vlast u Boki, i... osvojiše je Mlečani.

Neki od tih mornara upravljalaše velikim, dužim od 70 m brodovima a nisu odustajali od svoje strasti – od ribolova. Njihova veličina pokazivala se i u momentima gladi, kada su ulov delili besplatno, apsolutno besplatno na gradskoj pijaci.

Novom vlašću promeniše se neka pravila, stekla su se odradjena prava koja ostadoše u nasledstvu sve do propasti Mletačke Republike na tim prostorima, sve do kraja 18. Veka. Ali ribanje je ostalo u krvi i svi naši mornari, kao jedan tim, isplivljavaše ka otvorenom moru. Osnovna mana savremenoj plovidbi se sastoji upravo u tome da Tim nije formiran

i da mornari upoznaju jedni druge prilikom isplivljavanja. Njima možda vesla danas nisu potrebna, ali upravo istovremeni zamah veslima davao je snagu i sigurnost sedmorci ribara i istovremeno sedmorici moreplovaca XVII veka.

Naši mornari isplivljavaše i loviše u obilatilim količinama ribu, rakove, noću, danju ali nikako nisu mogli da povežu prisustvo tih dvostrukih koncentričnih krugova u blizini svog broda sa nedostatkom lovine. Htela su sedmorica da porazgovaraju medju sobom, ali prevideše ovaj momenat. Sunce je bilo jako i njihova preplanula tela su samo iziskivala više vode nego što je ubičajeno. Sve je bilo u redu dok su lovili na pučini, iza punte Veslo gde su njihovom mreže kao i upravo podignute vrše, davale ohrabrujuće rezultate, rezultate toliko dobre da to nisu ni morali shvatati.

Možda im mladost nije dozvoljavala da spoznaju, ali savršenstvo življenja celog Tima mornara moglo je značiti samo jedno: Uspeli su...

Glava Druga

Onome ko je počeo da tone a zna da pliva

Loveći, naginjali su se ribari preko palube, njihov Tim je ostajao skladan i izgledalo je da ga ništa ne može razrušiti...

A onda jednog dana, uskovitlana u početku dvostrukim talasima njihova brodica, počela je preživljavati agoniju: nije bilo kiše, ali nebo je bilo oblačno. Krenula je ciklonalna bura, obrušila se ka moru sa stidljivom brzinom od 70 km na sat, i udarajući sa planina u more stvarala vertikalni nemir koji je pokidao jedra sa brodice.

Mnogo sitnih kapi nepredvidivih i neravnomernih, stvoriše nesvakidašnju pojavu, stvoriše „dim“ na sred mora i vesla koja su preostala, izgubiše smisao jer mornari trljahu oči pokušavajući da odagnaju dim i hladnoću istovremeno.

Taj suv i hladan vetar snizio je i temperaturu i povećao vlagu, a od dvostrukih talasa, preneo je nemir i pometnju među mornare. Drugog dana, brzina bure se povećavala na 130 km na sat i niko od mornara ne bi smeo taj vetar da nazove u ženskom rodu, jer strah je rastao. Nemaju jedra, vesla su beskorisna, a alati za ulov izgubili su svaki smisao. Nisu od bure videli devojkicu, osećali su samo njenu oholost i davali Bogu za pravo da je baci u pakao.

Posle tri dana neprekidnog dejstva bure, naši mornari, natopljeni slanom vodom izgubili su svaku nadu i shvatili da će potonuti. Shvatili su da im je jedino preostalo kretanje samo vertikalno naniže, da je tonuti za njih jedina realnost, realnost koju nisu mogli ni da zamisle isplivivši pre 3 dana, kako bi samo nahranili porodice i sabraču morskim plodovima.

Mesec se nije video, hladnoća se naselila u njihovim kostima i kada je brzina bure dosegla 210 km na sat, sve je postalo nevažno: i Vasilije i post na bilo kom jeziku, i vino, i Trebinje, turska ili mletačka vlast, u tom momentu bilo im je sve jedno. Brodica je razbijena i tonjenje, tj. zaron,

ili drugim rečima put 7 mornara ka središtu zemlje je započeo: Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem!

Vesla su im ispala iz ruku, nije bilo svrhe zajedničkom radu, bura, tj. devojka sve im je raspršila.

Mnoge religije predviđaju krštenje vodom i voda je naš život u duhovnom smislu. Tako su se, podsetili naši moreplovci: „ko popije Hristovu vodu, nikada neće biti žedan“. Umirući i istovremeno putujući ka središtu svog srca, setili su se ribari: „Visoko su nebesa i nisko je zemlja. Milost silazi kada molitva uzlazi, jer Bog čuje taj čovekov glas“. Pitali su se prosto: „A gde je tek dno mora?“... Iako su zaboravljali na svoja zaduženja na brodu, znali su, prekoračivši podne svog života da i u ovom trenutku, ako stvarno žele mogu postati Božji prijatelji. Njihova empatija postala je srž svega što im se događalo.

Vesla nisu bila u njihovim rukama, vazduh nije bio u njihovim plućima i tonuli su naši mornari sa razdvojenim alatima, išli su na dole da pronađu usijano jezgro, da pronađu sebe.

Kao da se slika zamrznuła, kao da su svi bili protkani sumnjom i istovremeno imali razumevanja za sumnju ostale šestorice. Bez uzdaha, svako ponaosob, mogao je da podnese gubitak onoga što je ceo život stvarao i gledao: sliku svog zamrznutog životnog dela. Mogli su da računaju jedni na druge, ali ne previše, i u toj zamrznutoj slici su prepoznali sudnji momenat životne trke sa samim sobom.

Rakovi, krabe, lignje, bilo ih je previše na jugu Jadrana, a on je lovio samo koliko da bude sit. Proširio je svoje obaveze David Amrus, na ispomoć za one pripadnike jata koji su onemoćali ili bili premladi. Ali i ovaj zadatak nije oduzimao ni polovinu dana. Pomaganje drugim pripadnicima ispunjavala ga je više nego brzina koja ga je nekada plenila. Davati, bio je njegov prioritet, ali davao je osim obroka, i znanje mladima kako da ga lakše dohvate.

S vremena na vreme nad njegovim morem zaduvalo je ženski vetar zvani Bura, vetar koji je dao sebi za pravo da odbija mnoge mornare, da ih istovremeno svojom ohlošću ponižava, da razbija njihove domove i brodove, duvajući sa kopna. S obzirom da ovaj, kao ni drugi vetrovi nije imao sliku, već samo kontur, da je duvao samo na površini, nije se ticao Davida Amrusa, jer on je odustao od svojih dvostrukih izrona. Svako ko je zaronio zna da se snaga talasa nastalih od ženskog vetra, nikako ne odražava na dubinama većim od 30-ak metara, a Davidu je nedostajala reč, možda i sveta.

Ulujkani u svoju podvodnu sigurnost, mladunci iz jata delfina naučiše kako da se sami prehranjuju, a David Amrus, prepušten podvodnim strujama, odrekavši se brzine, osetio je za trenutak hladnoću podvodnih izvora slatke vode. Osetio je da tamo nema sreće, čak ni ulova. Podvodni izvori zbunjivali su svakoga, njihova neočekivanost izazivala je osim osećaja hladnoće i pomućen pogled.

I tada, Bura koja je udarila sa planina u more, podigla je u vazduh skoro sav svet koji je stajao na tom moru, okrutno ga smrskala, i kao prevarena žena - naterala da tone. Medju tim svetom bila je i naša brodica i mornari koji su bili na njoj. Izbor nisu imali, samo su krenuli vertikalno na

dole. Na tom putu ugledao ih je David Amrus koji je upravo izranjao ka gore...

▬▬▬▬▬▬▬▬

Mornari su toneći, gledali dole, plašeći se predstojećeg, ali shvatiše da je i to život, zapitavši jedni druge o brodolomu: „Naš zemaljski život je prošao, naše porodice ne možemo više sresti, ovo smo znači mi?”

Dok ih je obuzimala hipotermija, želja za izronom i želja za vazduhom, sve što smo mogli da im naslikamo je - Nada.

Ne pomičući usne, nastavili su put ka središtu Zemlje. A mi, mogli smo prosuti par kapi vina za njima, zapaliti sveću, podražavajući toplotu pod morem i prekrstiti se kao hrišćani s desna na levo ili obrnuto, onima koji tonu je - svejedno. Sveća se neće ugasi ni pod vodom, i sva njena toplina doneće mornarima svetlost na tom nepoznatom i ne markiranom putu.

▬▬▬▬▬▬▬▬

Molio je David majku, kao da ima kolena, za tu Svetu reč, jer u početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ali ovo je bila nova, prvi put izgovorena reč:

DOLAŽ (GOOLAI) .

Zapitao se David, zapitali smo se svi mi iz bliskog okruženja, i jednostavno shvatismo tu Svetu i trenutno preko potrebnu Novu reč: kao laž koja je izgovorena kao pozitivna reč, reč koja inspiriše i koja pomaže sveći da se ne ugasi ni pod vodom. Zašto bi neko morsko biće pomagalo nekom suvobitnom stvoru osim ako nema Sveti razlog, nešto što ne razume odmah, ali utiče na to da ono bude bolje. Laž iz dobrih namera - to je ono kuda je David bio usmeren!

Ostavili su mornari za sobom pesak, vetar i zvezde, a David Amrus je kontrolisao svoj pogled na gore. Nije hteo nikoga da ugrozi, niti u sebi da pomeša uzburkana osećanja nastala ne njegovom voljom. Kretao se sada horizontalno, sjajiniji nego što je ikada bio. Iako mu se spoljašnji izgled izmenio, iako je naučio da se sa duplo manje snage kreće duplo brže, nije bio ponesen sopstvenom sujetom da može 3 puta izroniti a samo 2 puta zaroniti, i pri tom da spase samo 1 život. Možda je to bio krik Dejvida, ali mornari su DOLAŽ čuli kao šapat: „od Vas sve zavisi; najbolji učitelj si ti sam, samo - ako si neograničen!” Mornari su se prvo prisetili svopstvenih imena, a potom su uočili da mogu da se pokreću. Dejvid je horizontalno pokupio mornare koji su suvislo padali i istovremeno se usredsredio na spoj onoga što mu je davno bilo sudjeno a da sam nije ni znao. Dva mornara bi se uhvatila za bočna peraja i jedan za leđno. Trojici od sedmorice ukazalo se svetlo iako su izgubili svaku nadu. Ubrzo su bili na površini vode, skoro bez svesti a vodili su ih dvostruki talasi presečeni dvema pravama. Prave mogu da budu podudarne, paralelne, komplementarne. Uvek se nešto drugo dešava ali one ostaju prave, a mornari su se ljuljuškali u pravcu Lastavice.

▬▬▬▬▬▬▬▬

Tada se njegov ego preokrenuo, on je osetio potrebu da spase sve tonuće, i sada već mornare sa imenom, pripadnike našeg reda, sve one koji nas snabdevaju neophodnim materijalnim i duhovnim stvarima. Osetio je potrebu da spase sve one kojima verujemo.

Pravo je čudo da su disajni organi tonulih mornara ostali zdravi, da niko od njih na tim dubinama, nije izdahnuo, i da je Davidu Amrusu pružena šansa baš kada je Bura prestala.

Za početak izračunao je potrebnih sedam generalisanih pokreta, a to su:

ζG – poniranje ,
ψ- posrtanje,
ξG - zaletanje,
ηG - zanošenje,
φ - valjanje,
θ - zakretanje,
0 – mirovanje

To bejahu istovremeno polazne jednačine i komponente ljuljanja svih brodice koje su ostale neozledjenje na buri ali i njega samog.

Na putu do vazduha prolazili su faze: zakretanja, zaletanja, zanošenja, valjanja, iskočili bi na površinu i uz zavidni okret i dvostruki salto ostajali bi mornari na površini. David Amrus bi se zaneo i zavaljao talase kakve niko pre njega nije video, šaljući koncentrične krugove (presečene dvema pravama, oslikavajući Keltski Krst) ka ostalim brodovima i ka obali koja nije bila stanište delfina, već stanište mornara. To su bili spretni i vidljivi talasi na kojima bi mu čak i roditelji pozavideli.

▬▬▬▬▬▬▬▬

Potom bi David opet ponirao, naizgled posrnuo, onda još jednom uhvatio horizontalni zalet: Ponovio je Sv. Reč, ovaj put u sebi, i drugih 3 mornara hvatala su se za njegova peraja; ciklus ponavljanja približio se kraju: ostao je još 1 moreplovac, još 1 najsnažniji ribar, sa najvećim kapacitetom pluća i David Amrus je ponovio krug. Sveta reč treći put na istom mestu: u njemu!

Ostavljena tela na površini ljuljuškala su se na talasima koji su ih nosili ka Rosama ili još bližem ostrvu Lastavica. U svakom od njih probudiše se sećanja: „bacismo mreže, bacismo koplja i strele; i sada, kada shvatamo da nas je ulov spasio, prosto možemo Bogu da zahvalimo što smo bili siti i nismo tražili ulov po svaku cenu”.

Iz podvodnog i nadvodnog sveta postmatrala su razna stvorenja te dvostruke talase, donedavno ne shvatajući njihovu svrhu, a sada diveći se Davidu Amrusu koji oduvek osećao da je to drugi stepen njegove obuke, stepen koji ga vodi ka suncu...

Svemu je predhodilo poniranje iako je to u početku izgledalo apsurdno: Pre nego što se propneš gore, moraš da zaroniš dole. To je David Amrus i uradio, išao je u susret zemljinoj teži koliko god je to bilo moguće. Fizički, nema poniranja bez posrtanja, i to se obistinilo. Pritisak okruženja je premašio 5 Bara.

Poslednjeg je morepolovca dohvatio skoro na samom dnu i u najvećem mraku. U momentu kada je sve izgledalo izgubljeno, mornar se uhvatio

za Davidovo ledno peraje, taj kontakt je učinio nemoguće: David Amrus se jednostavno okrenuo ka Suncu. Pošao je sa 70 m dubine, mimoišao je za milimetar kako solitarne tako i kolinijalne korale na tom putu, zaletao se među njima kao među krošnjama morskog drveća i vinuo ka vazduhu. Brzina je ostavljala za njim strujanje vode zajedno sa virovima koji su upitali sve na svom putu, i završavali u dubini, u peskovitom dnu.

▬▬▬▬▬▬▬

Sada je bilo bitno je da je njegovo kretanje bilo spregnuto: Kao da je znao teoriju oscilacija, dolazio je do „dobrih“ nezavisnih jednačina koje su mu pomagale pri valjanju sopstvenog tela na putu gore. To je malo kome shvatljivo, ali određivanje hidrodinamičkih koeficijenata je baš to što i ronioce, koji danas samo slede kompjuter, dovodi na površinu, tj. postupak za određivanje optimalnog izrona.

Izlaskom van vode, kao da se David Amrus ponovo rodio: ništa, pa ni obrisi smrskane brodice nisu isti ukoliko ih gledaš iz dubine, a kamoli podnevno sunce. Uдах vazduha kroz otvor na vrhu glave, osvežava sve ćelije, podsećajući ga na poreklo od kopnenih sisara.

Mnogi od nas znaju taj divan osećaj, osećaj kada udahneš svež vazduh, izranjajući iz vode.

Dodatnu vrednost činio je pogled na telo sedmog najjačeg mornara Vukana, trenutno toliko slabog, no ipak živog. Samo nekoliko momenata ranije, težio je da dodirne morsko dno, koje nije njegova sredina, da na njega spusti svoje telo i ostavi ga zauvek.

Taj isti mornar uspeo je da zgrabi Davidovo ledno peraje i zbog toga sada vetar umiva njegovo lice, a sunce ga suši. Slane trepavice se jedva otvoriše, i ugledavši svih ostalih 6 mornara, kako ih dvostruki talasi guraju lagano ka obali, podsvesno je znao da ljudi nisu sami po sebi zahvalni. On prosto nije mogao da shvati kome treba da bude zahvalan. Počeo je da se priseća bure, te neverovatne devojke kojoj nije mesto na moru, setio se kako su izgubili vesla, izgubili kontrolu i sva sedmorica upali u vrtog nošeni silom zemljine teže. Setio se kako su se u momentima brzo okretali kao spiralnim stepeništem na dole, ponekad tako brzo kao da su gledali sopstvene obrise u ogledalu.

I ostalim mornarima počelo je da se vraća sećanje. Iz zaborava se povratilo njihov pad u mrak, kao i svetlo koje su ugledali na velikoj dubini. Mislili su da je njihovo...

Glava Treća

Onome ko je ukrotio ritam trostrukih talasa

Kao i mnogi koji stavljaju sebe u centar bivanja, ljudi nemaju potpunu sliku. Mornari nisu na površini vode videli nikoga, pa su svoje spasenje pripisali višoj sili. A David je pogledao je iznad sebe, videvši 7 obrisa prosto pomislilo: nikada neću razumeti vas ljude, vi ste dobri ali zahtevni, vi ste sanjari i u stanju ste da započnete borbu zbog sitnice, vi još dugo nećete imati potrebu da zaranjate, kao što ja imam potrebu da izranjam. Morao sam da prodjem veo tame, da se popnem sa dna mora kružnim stepenicama, da na taj način ugledam sebe i da na kraju naučim da osluškujem i čujem u mraku, zatvorenih očiju, kao posle svoje smrti te prirodne i naučne misterije ljudi. David je ispravno shvatio da prirodne

misterije predstavljaju u stvari nepoznavanje sopstvene prirode, kao i tokova kojim ga ona vodi. Što se tiče naučne misterije, prosto se zamislio nad sopstvenim znanjem: poniranje, posrtanje, zaletanje, zanošenje, valjanje, zakretanje, i na kraju: mirovanje.

Ali to znanje kao da nije bilo dovoljno. Morao bi ponovo da se rodi, da odbaci sa sebe sva predubeđenja, i da svoje misli i pokrete prebaci sa površine Bokokotorskog zaliva u neke druge dubine. Tada se pokrenuo ka dnu, suprotno od onoga ka čemu je stremio i tek u polumraku shvatio da je za spasavanje mornara trebalo izroniti 3 puta. Jednom za sebe, jednom za njih, i jednom za taj produženi zbir, zbir sebe i njih.

▬▬▬▬▬▬▬

Dugo su se ta dva sveta, podvodni i nadvodni naticali, lovili kopljima, udicama, vršama, danas i dinamitom, ali ovo saznanje rodjeno u Davidu predstavljalo je njihovo zajedništvo. Ponovo je pogledao iznad sebe i video da ih trostruki talasi usmeravaju, ka Lastavici. Ponekad kada pogledate površinu vode iz dubine, kao da vidite ogledalo, isto je kao kada gledate u vodu odozgo, što je mnogo češće.

Iako je najveća dubina Hadrijanskog mora danas 1,23 km, Delfin David Amrus je pokrenuo svoje savršeno izranjanje sa svega 50 m.

To je nikakva dubina za Delfine ali, razumeti vas ljude, značilo bi samo zakrenuti se, zaneti se i potom samo mirovati. Napravili bi na taj način kružnicu, kao šestarom oslikanu. Zamislili bi da je to savršenstvo, napraviti spiralu od samog sebe i ugledati svoju senku u ogledalu koje je preko puta nas. Ali bez vere, bez poniranja, posrtanja, zaletanja i neizbežnog valjanja i trojnog izrona ti pokreti bi bili samo nedovršeni tren istorije:

Mornari bi ostali na dnu, David bi bio necelishodan.

A onda je čuo glas svog oca: – Ostavi veru – ponovio je više puta – Vera ti nije trebala dok si ućio da roniš, ne treba ti ni sada, kad želiš da shvatiš šta je zaron. To je jedno te isto. Pokušaj ponovo...

A onda, jednog dana, dok je zatvorenih očiju lavitirao na dnu, koncentrišući se, David iznenada shvati šta mu je otac govorio.

– Pa to je istina! Ja jesam savršeni delfin, bez ograničenja. – Osetih svu silinu sreće u spašavanju.

– Bravo – reče očev glas, sa prizvukom pobede.

David otvori oči. Bila je noć, izdizao se iznad vode na potpuno nepoznatom moru – neka druga ostrva su se pružala sve do ruba vode, a dva srebrna meseca blizanca plovila su nebom.

– Konačno si shvatio – iz dubine se čuo očev glas.

– Gde smo? – iznenadi se David.

Potpuno ravnodušan prema novoj okolini, roditelj odloži to pitanje.

▬▬▬▬▬▬▬

I mornari su se kao brodovi, nasukali na kamenje na ostrvu Lastavica, koje je kasnije dobilo naziv Mamula. (Dobilo je i tvrđavu koja nikada nije napadnuta, već je bila samo zatvor). Grebalo ih je to kamenje, ostavljalo ožiljke kao sredina koja ih ne želi. Bilo im je teško, kao prabićima koja su

stanište vode zamenila za bitisanje na zemlji. Logično je bilo da vid tih stvorenja nije bio jasan kada su izašla na sušu jer se svetlost drugačije prelama kroz vodu. Tako je i vid naših mornara bio isto tako nejasan, ali pomućen umorom; uostalom oni su doživeli sigurnu smrt, a ovo sada je bio samo poklon.

Poklon je postao još veći kada je su ugledali ribarski čamac barba Mateje , njihovog poznanika iz Perasta, kako se sa malom barkom i malim ulovom približava ostrvu. Mahnuli su mu i on je odmah priskočio u pomoć, bejavši iznenađen njihovim umornim izgledom. On naravno, nije shvatao da su oni preživeli brodolom i da je ono malo presne vode što je imao na čamcu njima po drugi put spasilo život.

Što je brže mogao, doplovio je do svoje kamene kuće u Perastu, dao im je još sveže vode i odmah počeo ljuštiti bademe prethodno potopljene u vodi; smrvio ih je, napravio pastu, kapajući u nju kozje mleko u momentima kada se masa suviše zgusnula. Tu pastu je presuo u činiju sa mlekom, dodajući đumbir i malo divljeg meda. Potpalio je vatru i kada je napitak proključao, on smanji vatru posipajući plamen pepelom. Mornari su ležali omamljeni mirisom. Mateja se zagonetno osmehnuo, pokazujući mornarima svojih sedam preostalih zuba, i onda žustro podigao činiju, promešao sadržaj starom kutlačom i razlio ga u sedam zemljanih pehara. Posipajući taj nektar levom rukom tanko seckanim bademima, dsnom je mornarima pokazivao pravac Veriga.

▬▬▬▬▬▬▬▬▬▬

Ispred njih je stajalo ostrvo Gospe od Škrpjele (ostvo koje je nastalo višedecenijskim nasipanjem kamenjem meštana) i pobuđeni onim što su pretpeli, u glas zapitaše Mateju – “šta je religija?”, a on prošaputa:

“To je devojka strogo čuvana, koja uvek ostaje van domašaja ljudskog vida, devojka čija cena miraza svim udvaračima srce kida”

Tog trena su mornari primetili kako se polazeći iz mirnog mora i iza ostrva, probijaju talasi u obliku čudnih trostrukih koncentričnih krugova; počinjali da prihvataju činjenicu da su zahvaljujući sličnim talasima i bili nasukani na ostrvo Lastavica a ne odneti na pučinu. Slavili su i ispijali nektar govoreći sami sebi:

„Ovo mora da piju u raj, od jutra do mraka!”

Vera i razum bili su im nalik na po dva krila kojima se njihov duh uzdizdizao ka razmatranju istine. Iz ruke prijatelja i kamen je kao jabuka, a kamoli trostruki talas Delfina. Poverovaše u prijateljstvo sa nekim ko nije čovek, već morsko biće, a vera u tako nešto, svakog od njih uspela je da pokrene. To je postala vera u sudbinu i u njihov zadatak, a možda i vera u samog sebe. I tako, pošli su tamo gde im je suđeno, a to su u

stvari sami određivali - tamo gde im je lakše ili gde im je teže. Išli su i ponekad zastajkivali. A te pauze su ih činile okrepljenijim i dozvoljavale da znaju da su spaseni i da pomisle da mogu sve.

▬▬▬▬▬▬▬▬▬▬

Za vreme te iste predvečernje bonace, odmah pored veštačkog, ali prelepeg ostrva Gospe od Škrpjele, svoje postojanje iscrtavalo je drugo i pravo ostrvo: prirodno, čempresima pokriveno - bivša benediktanska opatija Sv. Djordja.

Delfin David Amrus je iza njega izranjao 3 puta u jednom mahu. Mogao je da ugleda u deliću sekunde odraz svog savršenog lika na mirnoj površini vode. Mogao je da se zapita najvažnije:

- Ko si ti?

EPILOG:

Ja Vulkan, moreplovac koji voli da uzgaja vinograd, često sam dobijao najveće hvale za kvalitet svoga grožđa. Napraviti vino potom, bilo je lako. Ali kunem se da ću od sada svoje seme deliti vama a i svima u okolini. Vetar će nositi polen i ako bi moje komšije uzgajale vinograd slabijeg kvaliteta, unakrsno oprašivanje umanjilo bi kvalitet njihovog prinosa. Sve što dajemo drugima, dajemo sami sebi.

Mnogi od nas I danas sede na obali i prevrću kamenčiće, udubljeni u sopstvenu tišinu.

Ritmičnim šumom utičemo na mnoge stene rotiramo ih, i oblikujemo u sopstvenom ritmu (setite se samo koliko ste ljudi ubedili u ono u šta ste prosto verovali)

Prima, secunda, terca: Ako to činimo spašavajući druge, ako to činimo davajući, ne treba da brinemo, jer samo nekima polazi za rukom da zaljuljaju talase i kažu sebi:

Ko su!

PROJEKCIJE VELIKOG IMENA KA STEPENIMA D.I.O.M.M.

Postoji zanimljiva relacija projekcije Svetog Imena J.H.V.H. (posebno objašnjenog u Loži Usavršavanja D.I.O.M.M.) sa stepenima našeg Obreda. Ne smatramo da postoji konačna projekcija ovih segmenata shvatanja Misterija Inicijacije. Postoje jasne odlike stepena (i grupa stepena koji su im "prethodnici" sa kojima čine celinu). Ono šta jeste specifično to je šesnaestostrukost koja se povezuje sa Elementalnom prirodom Svetog Imena J.H.V.H. u delovanju na četiri "ravni" tj. kroz četiri kabalistička Sveta. Stoga ova "lekcija" ne daje ni konačne odgovore, ona je zapisana da prenese Uvid u prirodu "stvari", da ukaže na postojanje sveopšte "povezanosti" definisane na ovaj način, te da pokrene inicijate Obreda na eventualno slično istraživanje - kojim će se steći jedino vredno saznanje - Samospoznaja - Gnosis Istine.

Impresija o korespondenciji i celovitosti usavršavanja D.I.O.M.M.:

J VATRA	4°	43°	95°	99°
H VODA	3°	33°	90°	98°
V VAZDUH	2°	18°	75°	97°
H ZEMLJA	1°	14°	66°	96°
	H ASIJAH	V JECIRAH	H BRIJAH	J ACILUT

Pri ovome važe korespondencije sa 4. "Elementa" i 4 kabalistička „Sveta“ – radi shvatanja korespondencija strukture DIOMM. U tome postoji i korelacija sa "Dvorskim kartama Tarota" - pri čemu se zodijačke sferično-kružne atribucije ne odnose na ove nivoe, koliko je upravo postojeća veza sa projekcijom Velikog Imena u Svetovima kabalista.

1°

Ćerka (HE) Malkut / Materijalni svet i inicijacija celovitog viđenja univerzuma-čoveka. Materijalni sadržatelj svega - materijalna "slika" svega. Projekcija Celog Univerzuma je u njemu simbolički prikazana.

Čovek je Loža, čovek je Obred, sve smo to mi. Sve šta smo radili i doživeli slika je Čoveka - Muškaraca i Žena (bez razlike). Svi i više nego dobro poznajemo simboličke stepene "plave" Lože. Učenici se uvode u proces Samo Spoznaje, upoznaju se sa osnovnim alatima, procesima i okolnostima postojanja, življenja i rada na samo-usavršavanju.

2°

Plamena zvezda i središtu Ruaha (uma). Intelekt koji deluje u materijalnom svetu; nauka i struktura poimanja Reda i Rada.

Sistematizovanje znanja o materijalnom, vođeno uvidima koji služe sveopštem napretku. Kao Pomoćnici smo, malo iskusniji, proširili svoja znanja i iskustva, uspostavili koncepte (u svojoj petostrukosti) i sve orijentisali prema "vođstvu" Plamene Zvezde.

3°

Majka (Razumevanje); tama u ritualu; 3 – Binah, 3 ubice Majstora. Izdaja "trojice" - ljudske mane "ubijaju" Duh, duša obitava u tami "groba" (tj.tela); buđenje iz materije Saznanjem o duhovnom Razumevanju koje suštinski vlada nad materijalnim i nesavršenim.

Majstori Masoni naravno umiru od ruku ličnih mana, obitavajući u "grobu" tame, nesvesnog i materijalnog ograničenja, odakle se bude i uzdižu u Duh.

4°

Iluminacija u Tišini. Suze – Seme – Jod. Uporno napredovanje, vođeno unutarnjom iskrom, koja hrani istrajnost. Iskra je u svemu materijalnom, skriveni Oganj unutar Razumevanja Plamene Zvezde. Stabilnost i utvrđenost u svoju ličnu Volju koja se poznaje kao osobina koja usmerava dušu na njenom unutarnjem putu Spoznaje.

Iza toga je Tišina 4.stepena i misteriozni proces stepeni Lože Usavršavanja. Učenici su videli Svetlo, Pomoćnici su to svetlo prepoznali kao Plamenu Zvezdu, a Majstori su vođeni Zvezdom došli do lične transformacije.

To smo doživeli u svakom ritualu koji smo praktikovali i doživeli. Uvedeni smo u "nešto novo", saznajemo iz lekcija novu prirodu stvari, učimo postupke, simbole, procese, koncentrišemo se na Samo-Spoznaju, a onda meditacijom sve transformišemo u Duhovno.

14°

Viši nivo spoznaje o celovitosti strukture. Materijalizacija najgrubljeg poimanja uma koji sagledava karakteristike sfera. "Silazak" u

najdublje materijalno vođen poznavanjem tradicije, uz poverenje znanom otkriva unutarnju Suštinu.

Sama Loža Usavršavanja dovela nas je svojim stepenicama do određenog poimanja da duboko zalaženje u svoju nutrinu može da Čoveku osvesti najsvetije i najtajnije Misterije, bilo da svako iskustvo tumačimo u običnom ljudskom svetlu ili ezoteričnom, uvek se dešava prepoznavanje procesa introspekcije i učenja u cilju Spoznaje, sloj po sloj, u silasku komora po komora, svod po svod, budimo se i saznajemo o Sebi. Nakon specifičnog saznanja koje primamo u 13. i 14. stepenu dolazimo do drugačijeg postavljanja životnih okolnosti. Spoznaja unutarnje suštine, stanja koje je prava priroda koja krase Majstora, omogućuje da se življenje postavi na novu osnovu.

18°

Ruža+Krst – VAU (Sin Tetragramatona). Opšte poimanje odnosa Materije i Duha, Aktivnog i Pasivnog, Patnje i Užitka. Jasno viđenje "formule" kroz koju društvo i civilizacija deluju i postupaju u sadašnjoj fazi evolucije. Osnova za opšte sagledavanja unutarnjih struktura Bića.

Spoznaja donosi shvatanje o Radu i Elementima koji su osnova za Duhovnu Ružu. 18.stepen stoga predstavlja ličnu sigurnost i samouverenost u shvatanje ličnih polarnosti, dakako uz Veru, Nadu i Dobročinstvo koji su kako podrška, tako i smisao daljeg napretka.

33°

Razumevanje Čoveka u Duhu. Unutarnje Svetlo se razotkriva kao izvor koji odašilje fluid Života prožimajući Sve. Veće Razumevanje sebe, donosi i poimanje o Većem Radu.

Iz ovoga nas dalje vodi put istraživanja, da bi u određenom momentu cela "slika" i "shema" našeg Puta postala jasno sagledana - a to se vidi u kampu 32.stepena, gde postoji graduisana i sferična Harmonija-Ekvilibrijum svih do sada spoznatih aspekata Prirode -Čoveka i Univerzuma.

Utvrđivanje ovog sigurnog okruženja, znanja sačinitelja spoznanin elemenata koji povezuju ove utvrđene "šatore" koji svaki za sebe ima odlike delova celine, delova Mudrosti, sve to omogućava da se u središtu, u samom unutarnjem Centru svega, probudi Svetlost.

... a ta Svetlost obitava u svakome i ona ima svoja "kruženja" - kako smo to doživeli u 33.stepenu. Svetlost je u nama, poimamo da ta Duhovnost koju sledimo daruje posebno zadovoljstvo uz sav Rad koji izvršavamo. Ova Svetlost jeste i Autoritet Duha koji je u Čoveku - jer Duh vlada elementima, ali ujedno i biva uslovljen njihovim emanacijama. Živeći u Svetlu mi shvatamo da Duh ne možemo "zadržati", sputati, mi prenosimo duhovnost dalje, svetlost i Duh teku, kruže, prenose se na ceo Svet.

Sada, u svemu živom poimamo neobuzdanu kreaciju Velikog Tvorca, a nova svesnost se budi u nama. Sva aspiracija i težnja za spoznajom nas je dovela do posebne kulminacije, da bi iz toga mogli da koraknemo u onostrani mir.

43°

Hermetički Filozof doseže srž shvatanja Znanja o univerzumu (kroz filozofiju). Inteligencija i um sagorevaju svoje sadržaje, pretakajući se u meditativne sfere astrala, mentalnih regija.

Ipak, i dalje pred nama se otvaraju nove ravni postojanja, sve što smo shvatili o sebi i svetu sada dobija novu dimenziju - došli smo do oblasti koja budi skrivene energije... krenuli smo od 34. do 43.stepena,... svetlost i misterije su nam se postepeno otvarale i kroz duboku, mirnu meditaciju postajemo Hermetički Filozofi. Još jednom smo, ali na način kako to nismo činili pre, krenuli unutarnjim putem "usavršavanja", a Znanje koje smo stekli čini našu Filozofiju.

66°

Gnoza o Materiji (suptilnih strukturi svega). Fluidno prožimanje sa svime; poimanje Tokova Duha i kanalisanje uticaja - dejstvo kroz razumevanje.

Dolaskom do 43.stepena postavljeni su osnovi za dalji Rad... pred nama su različiti aspekti, neki bi ih nazvali uticajima 22 staze Drveta Života, ali to ne mora biti tako generalizovano. Saznavanjem, aspiracijom, mi hodimo dalje... i u određenom momentu sve to biva viđeno na jedan nov način, unutarnje poimanje kaže da na svakom nivou deluje "bratski lanac" svetlosti, ali sada, dosta dalje od simboličnog i prijateljskog prihvatanja ruku u lancu ljudi, bivamo dovedeni do situacije da zaista aktivno delujemo u cilju prenosa posvećenja - drugih ljudi, inicijata, koji će pak, dalje prenositi energiju - koja je budna u nama probudiće se u drugima. Tok svetlosti ide kroz nas. Naš Rad je i aktivacija Duha u drugima. Postoji dinamika suočavanja sa sobom i svojim sadržajima, koji dovode do buđenja ličnih i zajedničkih energija u lancu koji činimo.

75°

Oziris – ASAR-UN-NEFER / Sam sebe usavršio. Prelazak ambisa. Realizacija sagledavanja, unutarnjeg duhovnog sazvljaja i metafizičko znanje o Pojavnosti Svega. Realizacija doživljaja materijalnih i suptilnih Sfera, sa prožimanjem neuslovljenih sadržaja svesti. Proces odvajanja ne samo od ličnosti i duše, već i od Ega koji čini osobenosti.

Sada ulazimo u nove sfere, razna previranja iz ranijeg vremena utiču na naše dalje putovanje. Sada treba da saznamo o onim sadržajima koji su suštinski sačinio one Svetlosti koju smo videli čak i u prvoj inicijaciji.

Upoznajemo "bogove", saznajemo o mogućnostima unutarnje transformacije, telesnost i obličje Čoveka više nisu odrednica naše prirode. Ipak, kao što je Majstor Mason dobio tri udarca kojima je usmrćen, tako i sada moramo u mnogo širem dijapazonu vida da definišemo sva ograničenja, mane i veze koje nas sputavaju da se konačno predamo neuslovljenosti i neograničenosti Duha. Ego, koji je karakterisan osobinama koje su usmrtila Abifa Hirama, (ili pak Mensura el Halaja), mračna senka boga Seta koja je usmrtila Ozirisa, taj ego treba da bude shvaćen.

90°

Vrh Razumevanja Arkane Arkanorum. Doživljaj transformacije od materijalnog iz "nižih" sfera postojanja ka Duhovnom, uz svesno stupanje ka poimanju sadržaja svesti drugih oslobođenih Bića.

Kako? To samo vi možete doživeti. To vas dovodi do misterije suđenja u egipatskoj dvorani Istine, gde Vam se "sudi" (gde 42.sudija razmatra vaše osobine), gde se oslobađate nesavršenosti, te u konačnom i odsudnom momentu Vaše srce ne biva teže od pera Istine. Vaša posvećenost Duhu, zamah aspiracije, vode vas rukom misterioznog vodiča... ovdje stižete duboka Razumevanja i Mudrosti koje postoje u Svemu.

95°

Patrijarh/Matrijarh Čuvar Obreda je Prosvetljeni/a Illuminator Sveta. Illuminacija čoveka doseže stadijum kada "on/a" nije više samo "čovek". Čuvar Obreda živi u duhovnom Svetu i generiše Gnozu unutar "sebe" delujući kao gravitacioni centar duhovnosti.

Čovek je Loža, čovek je Obred, sve smo to mi. Nema ni jednog dela Čoveka koji nije Božanski. Sada ste Čuvari Obreda. Čuvajte se i Bog vas čuva.

96°

Uzdignut u Ognju. Četiri "smera", strane sveta, sve je pod nadzorom Majstora. Održava postojanost duhovnog toka, obezbeđuje uslove da proces Inicijacije u Duh opstane u materijalnom svetu.

Znanje ste stekli, posedujete ključeve inicijacije, Vaša je vlast i sposobnost delovanja Duhom na svet, na Čoveka i Univerzum. U Vama je Moć Duha, vi ste inicijati Suverenog Svetilišta Gnoze, "mesta" koje je nepresušni izvor svih tokova materije i svesti, elemenata i duha.

97°

Zaštitnik nacije (teritorije) dela planete. Veliki Hijerofant Mudrosti, predvodi duhovno probuđene i one koji su ušli u tokove samospoznaje.

U Vašim rukama je sila inicijacije, u vašem srcu je ljubav božanska. Vi ste Svetlost, vi ste budna Plamena Zvezda u beskrajnom telu boginje NUIT.

98°

Internacionalni iluminator / Inicijator tokova.

... i sve je u Jajetu... u Knefu koji slobodno leti beskrajem noseći Vašu svest prema bilo kojem regionu, čoveku ili grupi koje prepoznate kao one koji su žedni i željni Duha.

99°

Mir neka je ljudima.

.'. .'. .'

U lekciji L."Misir" datoj za 37.stepen spomenute su osnovne karakteristike četiri kabalistička Sveta.

"Acilut je Svet Emanacija i korespondira sa elementom Vatre i slovom Jod.; Briahe je Svet Arhanđela i korespondira sa elementom Vode i slovom He; Jecira je Svet Anđela i korespondira Vazduhu i slovu Vau; Assiah je Svet Akcije i pridodat je elementu Zemlji i finalnom slovu He u Tetragramaton-u. "Ključ za razumevanje funkcija svakog od četiri Kabalistička sveta nalazi se u Tetragramatonu. On obeležava četvorostruki proces koji prenosi aspekte Sile (jod), Kalupa (he), Aktivnosti (vau) i Oblika (he). Prvo područje, poreklom iz večne svetlosti u obliku primordijalne tačke, bio je svet arhetipskog čoveka. Iz tog je pak područja izračeno sledede područje.

"ACILUT - proizvoditi nešto ispoljeno iz neispoljenog, onaj koji pokrede - oživljava. Svet Mogudnosti se bavi izvorom bida i materije. Prvi svet koji se stvara iz Negativne Egzistencije zove se Acilut, 'Bezgranični Svet Božanskih Imena'. To je najviši spiritualni svet Kabale. Acilut korespondira sa prvim slovom, Jod. Jod predstavlja ideju sile. Sila, u ličnom smislu, je ista što i sposobnost - potencijal. Sila se meri kao mogućnost da se nešto uradi ili interaktuje sa nečim.

"BRIAH, daje konturu - ocrta. Područje stvaranja. Iz ovoga sledi četvrto područje, Svet Uma. Svaki od Sefirota na Drvetu Života u ovom svetu viđen je kao pokazatelj nekog aspekta mentalnosti ili karakterne strukture. Svet Uma se bavi manipulacijom materije. Drugi Kabalistički svet koji proističe iz Negativne Egzistencije slededi niz prvog sveta je Briahe, 'Arhanđeoski Svet Kreacija'. Briahe korespondira sa drugim slovom Tetragramatona, He, koje predstavlja osobinu obrasca. Briahe predstavlja matricu ili organizaciju sposobnosti ili sila imenovanih u prvom svetu Acilut.

"ICIRH, Jecirah, koji daje oblik - uobličava. Područje oblikovanja, Jecirah je Svet "Tela", energetskih funkcija Sveobuhvatnog Boga onako kako su one definisane njegovom mentalnom konstitucijom. Svet Tela se bavi

procesima i aktivnostima energije u i oko fizičkog tela. Svet Tela se bavi percepcijom materije. Iz drugog sveta BriaH proističe Jecirah, 'Hijerarhijski Svet Formacija'. Jecirah se odnosi na treće slovo Tetragramatona, Vau, koje predstavlja kvalitet aktivnosti. Sposobnosti prvog sveta su određene u drugom svetu i postaju aktivne tredem svetu.

"OŠIH, Asijah, koji daje puninu - upotpunjuje. Svet Materije se bavi strukturom i distribucijom materije. Područje je delatnosti, svet u kome živimo kao ljudska bida. Četvrti u nizu proističudih svetova je Asijah, 'Elementarni Svet Supstanci'. Asijah korespondira sa četvrtim slovom Tetragramatona, He, koje predstavlja ideju obrasca prenetog u manifestaciju kao forma ili supstancija. Sposobnost ili sila prvog sveta je otelotvorena u Svetu Uma, aktivirana u Svetu Tela, i formalizovana materijalno u ovom, četvrtom svetu.

Na ovaj način posmatranja vidimo da 1, 14, 66 i 96 stepen jesu utemeljivači sila inicijacije na svojim stadijumima - sferama. Predstavljaju najmaterijalniji aspekt u svom "ciklusu" (svetu). Stepene koji su više intelektualni jesu 2, 18, 75 i 97, a više osećajni (ili pak meditativni) su 3, 33, 90 i 98. U tom smislu stepeni suštine u svojim sferama (koji su koreni sile, a ujedno i konkretnija spiritualna postignuća same "transcendencije") čine 4, 43, 95 i 99 stepen.

Poznajudi prirodu ovih stepeni, kao i grupe stepena koji im "prethode" kao stanja i procesi za učvršćenje koje se postiže u ovim karakterističnim inicijacijama, sagledavamo da je sistemom D.I.O.M.M. na poseban način definisana i objašnjena priroda Čoveka, a ujedno i priroda Svemira (na način koji smo u stanju trenutno da pojmimo).

Stepeni od 1 do 4 su najniža "skala" projekcije inicijacije (u Asijahu; snažan uticaj Malkuta), prva tri stepena "simbolične" Lože su gruba projekcija celokupnog sistema, a 4. stepen im je nadgradnja i izdizanje - takođe, u svim četvorstrukostima i ovde se vidi projekcija četiri moći Sfinge, gde je 4. stepen upravo Tišina. Stepene od 14 do 43 čine takođe specifičnu fazu - pokrivaju "Škotski Obred" stepeni, ali ujedno daju i vezu sa onim šta je iza - Hermetička Filozofija (u Jecirahu; delovanje u Jesodu). Stepene od 66 do 95 su viši procesi i podrazumevaju dublje razumevanje celine, jasno poznavanje strukture Svega, ali i bitne doživljaje stanja i procesa (u Brijahu; gravitiranje oko Tifareta). 95 stepen stoga predstavlja Prosvetljenog inicijata, koji sadrži sve u sebi, a deluje kao medijator duhovnosti Obreda. Nad ovime se uzdižu četiri stepena koji su najviši spiritualni stadijumi (u Acilutu; povlačenje ka Keteru) - oni su povezani sa poimanjem Ognja kao suštine svega, ali podrazumevaju i specifična stanja svesti koja nisu uslovljena ljudskim relacijama, već predstavljaju stadijume oslobođenosti od svih emaniranih karakteristika Čoveka i "civilizacije" (uopšte).

U.V.L.S.

<http://www.rgls.org/>

„У СЛАВУ ВЕЛИКОГ НЕИМАРА СВИХ СВЕТОВА:“

Велика Национална Ложа Србије
Слобода - Једноставност - Стријеба

<http://www.mason.org.rs/>

Grand Orient de France
PUISSANCE SYMBOLIQUE REGULIERE SOUVERAINE

Велики Оријент Француске
СИМБОЛИЧНА РЕГУЛАРНА СУВЕРЕНА ВЛАСТ

<http://www.godf-serbie.org/>

„MASONI BALKANA“

<https://www.facebook.com/groups/465644020200935/>

<http://www.glff.org/>

<http://droit-humain.org/>